

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABÝLO PRÁVNÍ

MOCI dne 9.11.2014, ve věci rozhodnutí
Český telekomunikační úřad
Odbor legislativní a právní

Dne 29.11.2014

16

č. j. ČTÚ-35513/2014-603
[Signature]

Číslo jednací
ČTÚ-7 312/2014-606/CII.vyř.

Praha
5.5.2017

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 36a odst. 3 zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, vydává ve správním řízení vedeném pod čj. ČTÚ-7 312/2014-606, které bylo zahájeno na návrh navrhovatele Mediaservis, s.r.o., IČO: 241 97 360, se sídlem Špitálská 885/2a, Praha 9, zastoupeného na základě plné moci advokátem Mgr. Davidem Vosolem, MBA, se sídlem Ovocný trh 8, Praha 1, proti odpůrci Česká pošta, s.p., IČO: 471 14 983, se sídlem Politických vězňů 909/4, Praha 1, podle § 34 odst. 5 zákona o poštovních službách o úpravě vzájemných práv a povinností mezi účastníky řízení ve sporu o přístup k poštovní infrastruktuře České pošty, s.p., a to ve zbývající části věci podle § 148 správního řádu a toto

rozhodnutí:

- I. Podle § 34 odst. 5 zákona o poštovních službách rozhodl správní orgán o právech a povinnostech účastníků řízení tak, jak je níže uvedeno v Dodatku č. 1 ke Smlouvě o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury vč. příloh, a to o přístupu k databázi adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách, k poštovním přihrádkám a dodávacím schránám. Po právní moci tohoto rozhodnutí je navrhovatel oprávněn vyzvat odpůrce k uzavření uvedeného Dodatku č. 1 a odpůrce je povinen do 30 dnů od obdržení výzvy uzavřít s navrhovatelem uvedený Dodatek č. 1 minimálně v tomto rozsahu:

Dodatek č. 1 ke Smlouvě o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury číslo /

Česká pošta, s.p.

se sídlem:

IČ:

DIČ:

Politických vězňů 909/4, 225 99 Praha 1

47114983

CZ47114983

zastoupen/jednající: ,
zapsán v obchodním rejstříku Městského soudu v Praze, oddíl A, vložka 7565
bankovní spojení: Československá obchodní banka, a.s.
číslo účtu: /
korespondenční adresa:
BIC/SWIFT: CEKOCZPP
IBAN:
dále jen „ČP“

Mediaservis, s.r.o.

se sídlem/místem podnikání: Praha 9 - Vysočany, Špitálská 885/2a, PSČ 190 00
IČ: 241 97 360
DIČ: CZ24197360
jednající:
zapsán/a v obchodním rejstříku Městského soudu v Praze, oddíl C, vložka 187772
bankovní spojení:
číslo účtu: /
korespondenční adresa: Praha 10, Průmyslová 1306/7, PSČ 102 00
BIC/SWIFT:
IBAN:
Přidělené ID CČK složky:
Přidělené technologické číslo:
dále jen „Operátor“

ČP a Operátor společně také dále jako „Smluvní strany“, jednotlivě jako „Smluvní strana“

1. Účel a předmět Dodatku

- 1.1. Mezi Smluvními stranami došlo v souladu s § 34 zákona o poštovních službách dne ..... k uzavření Smlouvy o přístupu.
- 1.2. Předmětem tohoto Dodatku je úprava práv a povinností Smluvních stran při přístupu k prvkům poštovní infrastruktury a k zvláštním službám souvisejícím s provozováním poštovní infrastruktury ve smyslu § 34 zákona o poštovních službách ze strany ČP Operátorovi pro poskytování jeho poštovních služeb, které nejsou upraveny v rámci Smlouvy o přístupu.
- 1.3. Všechny termíny a slovní spojení, které se vyskytují v tomto Dodatku a jsou uvozené velkými písmeny, mají význam, jak jsou tyto termíny a slovní spojení definovány ve Smlouvě o přístupu.

2. Specifikace rozsahu a formy služby

Přístup ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury

- 2.1. **Databáze adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese**

- 2.1.1 Operátorovi bude do 7 (sedmi) dnů od jeho žádosti předána databáze adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách, a to v elektronické formě e-mailem na adresu dispecinklcp@mediaservis.cz v txt souboru kryptovaném SX Cryptou tak, že poprvé bude zaslán soubor obsahující všechny záznamy a následně budou zasilány denní aktualizace s označením o jaký údaj/změnu se jedná.
- 2.1.2 ČP zajistí přístup k databázi s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese v rámci Služby dosílka a Služby odnáška) v rozsahu jí evidovaných údajů, nejméně však v rozsahu:
- firma, název nebo jméno a adresa odkud má být zásilka doslána,
  - firma, název nebo jméno a adresa kam má být zásilka doslána,
  - doba, po níž má být dosílka/odnáška poskytována,
  - identifikační číslo osoby.
- 2.1.3 ČP zajistí přístup k databázi osob, které mají sjednanu odnášku z poštovní přihrádky v rozsahu jí evidovaných údajů, nejméně však v rozsahu:
- název, adresu a PSČ ukládací pošty,
  - firma, název nebo jméno a adresa osoby, která požádala, aby jí byly adresované poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky ukládány u dohodnuté provozovny, aniž by byl učiněn pokus o jejich dodání na adresu adresáta,
  - dobu, po níž má být odnáška poskytována,
  - zda byla sjednána odnáška pro listovní zásilky, balíkové zásilky nebo pro oba typy zásilek
  - identifikační číslo osoby.
- 2.1.4 ČP zajistí přístup k databázi s informacemi o adresátech, kteří mají zřízenou dodávací schránku v rozsahu:
- firma, název nebo jméno a adresa osoby, která má zřízenou dodávací schránku,
  - číslo dodávací schránky.
- 2.1.5 ČP zajistí přístup k informacím o umístění dodávacích schránek v rozsahu:
- popis umístění dodávací schránky, vč. čísla dodávací schránky
  - adresa osoby, která má zřízenou dodávací schránku,

2.2 Postup při dodávání zásilek adresovaných do poštovní přihrádky

- 2.2.1 Operátor je oprávněn předat v provozovně ČP Nezapsané listovní zásilky ke vložení do poštovní přihrádky, v níž se dle adresy uvedené na zásilce nachází poštovní přihrádka, o rozměrech 32 x 24 x 2 cm a s hmotností do 1 kg, seskupené podle jednotlivých poštovních přihrádek s vyplněným „Soupisem zásilek určených do poštovních přihrádek předávaných v rámci Smlouvy o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury (příloha č. 2 tohoto Dodatku, dále též „Soupis zásilek“) předávaných v dané provozovně.
- 2.2.2 ČP zajistí, že Operátor bude moci předávat ČP poštovní zásilky podle bodu 2.2.1 v časech, kdy je příslušná provozovna ČP otevřena pro veřejnost.
- 2.2.3 Adresa uvedená na zásilce musí být ve formátu podle čl. 4 odst. 3 Podmínek přístupu k poštovní infrastruktuře.
- 2.2.4 Obsah, balení a náležitosti zásilky musí být v souladu s ustanoveními Podmínek přístupu k poštovní infrastruktuře příslušnými pro Nezapsané listovní zásilky.
- 2.2.5 Po převzetí zásilek ČP vyhodnotí, zda jsou předané zásilky určeny do poštovní přihrádky, která se nachází v provozovně ČP, v níž došlo k předání zásilek.

- 2.2.6 Potvrzení o převzetí zásilek na stejnopisu Soupisu zásilek ČP proběhne způsobem podle čl. 6 Podmínek přístupu k poštovní infrastruktuře, pokud nebude tento stejnopis vrácen pracovníkem ČP ihned po převzetí zásilek určených ke vložení do poštovní přihrádky.
- 2.2.7 Nezapsané listovní zásilky překračující rozměry 32 x 24 x 2 cm a hmotnost 1 kg nebudou Operátorem předávány ke vložení do poštovních přihrádek a ani ČP přebírány
- 2.2.8 ČP vloží poštovní zásilky předané Operátorem do poštovních přihrádek nejpozději ve lhůtě D+1.

2.3 Postup při dodávání zásilek pro osoby, které mají u ČP sjednanu odnášku z poštovní přihrádky

- 2.3.1 Operátor je oprávněn předat v provozovně ČP, v níž se nachází poštovní přihrádka, v níž mají být podle dohody o odnášce uzavřené s adresátem uloženy zásilky adresované na adresu uvedenou na zásilce, Nezapsané zásilky ke vložení do této poštovní přihrádky o rozměrech 32 x 24 x 2 cm a s hmotností do 1 kg, seskupené podle jednotlivých poštovních přihrádek s vyplněným Soupisem zásilek předávaných v dané provozovně.
- 2.3.2 ČP zajistí, že Operátor bude moci předávat ČP poštovní zásilky podle bodu 2.3.1 v časech, kdy je příslušná provozovna ČP, kde je umístěna příslušná poštovní přihrádka, otevřena pro veřejnost.
- 2.3.3 Adresa uvedená na zásilce musí být ve formátu podle čl. 4 odst. 2 Podmínek přístupu k poštovní infrastruktuře.
- 2.3.4 Obsah, balení a náležitosti zásilky musí být v souladu s ustanoveními Podmínek přístupu k poštovní infrastruktuře příslušnými pro Nezapsané listovní zásilky
- 2.3.5 Po převzetí zásilek pracovník ČP vyhodnotí, zda jsou předané zásilky určeny do poštovní přihrádky, která se nachází v provozovně ČP, v níž došlo k předání zásilek.
- 2.3.6 Potvrzení o převzetí zásilek na stejnopisu Soupisu zásilek ČP proběhne způsobem podle čl. 6 Podmínek přístupu k poštovní infrastruktuře, pokud nebude tento stejnopis vrácen pracovníkem ČP ihned po převzetí zásilek určených ke vložení do poštovní přihrádky.
- 2.3.7 Nezapsané listovní zásilky překračující rozměry 32 x 24 x 2 cm a hmotnost 1 kg nebudou Operátorem předávány ke vložení do poštovních přihrádek a ani ČP přebírány.
- 2.3.8 ČP vloží poštovní zásilky předané Operátorem do poštovních přihrádek nejpozději ve lhůtě D+1.

2.4 Přístup k dodávacím schránám

- 2.4.1 Obsah poštovních zásilek a způsob jejich balení musí odpovídat požadavkům stanoveným v Podmínkách přístupu k poštovní infrastruktuře, které tvoří přílohu č. 5 Smlouvy.
- 2.4.2 ČP předá Operátorovi klíče po vzájemné dohodě, a to bez zbytečného odkladu pro konkrétně Operátorem určená depa.
- 2.4.3 ČP se zavazuje, že Operátorovi předá klíče v požadovaném počtu.
- 2.4.4 Operátor není oprávněn vyhotovovat si sám duplikáty předaných klíčů k dodávacím schránám.
- 2.4.5 Předané klíče jsou majetkem ČP. Operátor je povinen předané klíče vrátit ČP bez zbytečného odkladu po odpadnutí důvodu jejich užívání.
- 2.4.6 ČP bude bez zbytečného odkladu informovat Operátora o výměně zámku od dodávací schránky a zároveň předá Operátorovi klíč k vyměněnému zámku od dodávací schránky bezúplatně, pokud k výměně zámku nedošlo v souvislosti se ztrátou nebo odcizením klíče, který byl v držení Operátora.
- 2.4.7 Operátor je povinen bez zbytečného odkladu oznámit ČP případnou ztrátu či odcizení klíče.

- 2.4.8 Operátor je povinen uhradit ČP veškeré náklady spojené s výměnou zámku, k níž došlo v souvislosti se ztrátou nebo odcizením klíče, který byl v držení Operátora.

3 Cena

- 3.1 Operátor se zavazuje za poskytování přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury uvedených v tomto Dodatku zaplatit ČP řádně a včas stanovenou cenu, a to ve výši uvedené v ceníku, který tvoří **Přílohu č. 1** tohoto Dodatku.

4 Závěrečná ustanovení

- 4.1 Otázky výslovně neupravené tímto Dodatkem se řídí příslušnými ustanoveními Smlouvy o přístupu.
- 4.2 Smlouva o přístupu bude uveřejněna v registru smluv dle zákona č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění zákona č. 298/2016 Sb. Dle dohody smluvních stran zajistí odeslání této Smlouvy o přístupu správci registru smluv ČP. ČP je oprávněna před odesláním Smlouvy o přístupu správci registru smluv ve Smlouvě o přístupu znečitelnit informace, na něž se nevztahuje uveřejňovací povinnost podle zákona o registru smluv.

Příloha č. 1 Ceník

Příloha č. 2 Soupis zásilek určených do poštovních přihrádek předávaných v rámci Smlouvy o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury

V dne

V dne

za ČP:

za Operátora:

Jméno
Funkce

Jméno
Funkce

Ceník

1. Služba přístupu k dodávacím schránám a k související databázi umístění dodávacích schrán

Cena za přístup k jedné dodávací schráně (měsíčně)*	0,73 Kč**
Cena za úplné informace obsahující umístění dodávací schránky (platba za první výstup)	55 441,60 Kč
Cena za zaslání informace o změně umístění 1 dodávací schráně	1,98 Kč

Poznámka: Ceny jsou uvedeny bez DPH.

* Cena je stanovena za jednu dodávací schránu (DS), nikoli za jedno stanoviště. Stanoviště obsahuje několik DS (2 – 8) dle typu.

** 0,73 Kč je měsíční cena za 1 DS pro společnost Mediaservis, s.r.o. Tato cena je odvozena podle podílu na trhu listovních zásilek za rok 2015 v Kč.

1.1 Cena pořízení duplikátu jednoho kusu klíče od víka stanoviště s jednotlivými DS podle typů:

typ klíče	FAB	dózikový (Fator)	jiný klíč (Ronis)
Cena za předání klíče na depu (včetně nákladů na zhotovení duplikátu klíče)*	78,54 Kč	209,12 Kč	91,27 Kč
Cena za předání klíče na centrále v Praze (včetně nákladů na zhotovení duplikátu klíče)	99,78 Kč	230,36 Kč	112,51 Kč

* Přistupující operátor si bude moci zvolit, kde dojde k předání duplikátu klíče (na depech nebo na centrále v Praze).

2. Služba přístupu k poštovním přihrádkám

Cena za obsluhu na poště (předávacím místě)*	15,46 Kč
Cena za manipulaci s OLZ (nezapsanou listovní zásilkou o max. rozměrech 32 x 24 a 2 cm a s hmotností do 1 kg)	1,13 Kč/ks

Poznámka: Ceny jsou uvedeny bez DPH.

*Cena za obsluhu na poště (předávacím místě) se vztahuje k jedné předané dávce zásilek (jedna návštěva pošty). Konečná cena za manipulaci se zásilkami se bude odvíjet od počtu předaných zásilek.

3. Služba přístupu k databázi adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách

Databáze zahrnuje informace o adresátech, kteří mají zřízenou alespoň jednu ze služeb: dosílka, odnáška, odnáška s poštovní přihrádkou, dodávací schránka.

Na 1 přistupujícího operátora	
Cena celé databáze (jednorázová platba)	244 024 Kč
Aktualizace databáze - vytvoření jednoho nového záznamu a aktualizace stávajícího záznamu	9,28 Kč

Poznámka: Ceny jsou uvedeny bez DPH.

Cena za aktualizaci jednoho záznamu může být vybírána pouze při aktualizaci záznamů o službách odnáška, odnáška s poštovní přihrádkou a dodávací schránka. V případě zaslání aktualizace záznamu o službě dosílka, nebude vybírán žádný poplatek, neboť aktualizace je již hrazena v maloobchodní ceně služby dosílka (Změna místa dodání (Dosílka) – cena za projednání žádosti, evidenci a dosílání poštovních zásilek a poštovních poukázek).

Soupis zásilek určených do poštovních přihrádek předávaných v rámci Smlouvy o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury č.

XXXXXXXXXXXX

Operátor:	
Podací místo: ;	Datum podání : (dd-mm-rrrr)
Zásilky adresované do P.O.BOXu na podací poště adresa P.O.BOXu je uvedena odesílatelem na zásilce	
Druh zásilek	Počet
Nezapsané listovní zásilky o maximálních rozměrech <u>32 x 24 x 2 cm</u> s hmotností <u>do 1 kg</u>	
Zásilky do P.O.BOXu na podací poště - Odnáška adresáti mají kromě sjednané odnášky zároveň pronajatu poštovní přihrádku	
Druh zásilek	Počet
Nezapsané listovní zásilky o maximálních rozměrech <u>32 x 24 x 2 cm</u> s hmotností <u>do 1 kg</u>	

_____
razítko/podpis operátora

_____
razítko/podpis ČP

- II. Podle § 141 odst. 11 správního řádu se náhrada nákladů žádnému účastníku řízení nepřiznává a každý si nese sám náklady, které mu s tímto řízením vznikly.

Odůvodnění:

Po vydání rozhodnutí v části věci podle § 148 správního řádu čj. ČTÚ-7 312/2014-606/XLVIII.vyř. ze dne 13. 1. 2015 o uložení povinnosti odpůrci uzavřít s navrhovatelem na jeho výzvu Smlouvu o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury vč. příloh na odpůrcem požadovanou službu dodání na adresy uvedené na poštovních zásilkách a službu dosílky ve znění uvedeném ve výroku rozhodnutí, vyrozuměl správní orgán strany sporu dopisy ze dne 20. 1. 2015, že pokračuje řízení ve zbývající části návrhu navrhovatele, a to o předávání databáze adres s informacemi o adresátech využívajících službu Dosílka

s uvedením adres, na které mají být poštovní zásilky nově dodávány a dále o přístupu k poštovním přihrádkám a dodávacím schránám a ke službě přepravy z SPU do dep/dodacích pošt a službě třídění.

Vyjádření odpůrce ze dne 2. 2. 2015

K pokračování řízení se vyjádřil odpůrce dopisem ze dne 2. 2. 2015, ve kterém uvedl následující. Odpůrce navrhl zajištění přístupu k databázi adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese o a jejich nových adresách prostřednictvím dvoutýdenní aktualizace předané databáze za paušální měsíční odměnu ve výši 7.900 Kč bez DPH.

K podmínkám přístupu k poštovním přihrádkám odpůrce zdůraznil, že dodání zásilky určené do poštovní přihrádky probíhá totožným způsobem jako dodání jakékoliv jiné zásilky, a to bez ohledu a to, zda je zásilka podána na poště, u níž je poštovní přihrádka zřízena, či jinde. V případě podání poštovní zásilky určené do poštovní přihrádky přijímající pracovník zásilku přijme standardním způsobem a zajistí její vypravení na SPU. Pošta neodděluje a neponechává si zásilky určené do poštovních přihrádek na dané poště. Pak následuje standardní proces třídění a dodání. Pokud má nájemce přihrádky zřízené samostatné PSČ, popř. pošta používá jedno speciální PSČ pro zásilky do přihrádek, vytřídí SPU tato PSČ přímo do samostatného uzávěru pro příslušné depo/dodejnu. Je-li používáno standardní adresní PSČ pošty, jsou zásilky určené do poštovních přihrádek vytříděny společně s ostatními doručnými zásilkami k příslušnému depo/dodejnu. Depo/dodejna následně předá zásilky příslušné ukládací poště. Ukládací pošta zaeviduje zásilky s čárovým kódem do APOST. Obyčejné zásilky a výzvy k zásilkám evidovaným v APOST jsou následně vloženy určenými pracovníky pošty do poštovní přihrádky. Zapsané zásilky, které si adresát nevyzvedl v úložní době, jsou po jejím skončení vráceny zpět odesílateli, popř. je s nimi nakládáno podle pokynů odesílatele. Obyčejné zásilky se po skončení úložní doby odesílateli nevracejí a zůstávají vloženy v poštovní přihrádce. Podle odpůrce není důvod pro odlišný režim se zacházením se zásilkami dodávanými prostřednictvím služby dodání na adresy uvedené na poštovních zásilkách a zásilkami určenými do poštovních přihrádek. Podle odpůrce není žádný legitimní důvod měnit stávající technologii odpůrce a správní orgán není oprávněn posuzovat efektivnost a racionalitu postupů odpůrce a ani měnit tyto postupy svými administrativními zásahy.

Odpůrce dále uvedl, že přímý přístup k poštovním přihrádkám je vyloučen ze stejných důvodů, které uvádí jako důvody, které znemožňují přístup k dodávacím schránám.

K přístupu k dodávacím schránám odpůrce uvedl, že nemůže umožnit navrhovateli přímý přístup k dodávacím schránám s ohledem na jeho povinnost chránit poštovní tajemství (§ 16 zákon o poštovních službách) a na povinnost neumožnit nakládání se zásilkou jiné osobě (§ 7 odst. 1 zákona o poštovních službách). Podle odpůrce umožněním přístupu k dodávacím schránám by bylo navrhovateli umožněno nakládat s poštovními zásilkami v dodávací schráně a volně se seznamovat se skutečnostmi týkajícími se služby poskytnuté odpůrcem. Podle § 7 zákona o poštovních službách má právo nakládat s poštovní zásilkou nebo poukázanou peněžní částkou až do jejího dodání jen odesílatel; provozovatel může s poštovní zásilkou nebo poukázanou peněžní částkou zacházet v jen nezbytné míře a jen takovým způsobem, který je součástí poskytování poštovní služby. Pokud by odpůrce zpřístupnil dodávací schránu třetí osobě, umožnil by této osobě nakládání s poštovní zásilkou a podle současného výkladu tohoto ustanovení Českým telekomunikačním úřadem by se dopustil správního deliktu. Dále odpůrce uvedl, že podle § 16 zákona o poštovních službách má odpůrce, jako provozovatel poštovních služeb, povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech týkajících se poskytované nebo poskytnuté poštovní služby, které se při své činnosti dozvěděl. Podle odpůrce povinnost zachovávat mlčenlivost je nutno vykládat nejen jako povinnost nesdělovat aktivně informace chráněné poštovním tajemstvím, ale zároveň i jako povinnost neumožnit třetím osobám seznámení s těmito skutečnostmi, což vyplývá i z ustálené rozhodovací praxe Českého telekomunikačního úřadu. Ačkoliv je

navrhovatel rovněž provozovatelem poštovních služeb, neznamena to podle odpůrce, že by tato skutečnost ospravedlňovala odpůrce k zpřístupnění poštovního tajemství týkajícího se zásilek, adresátů a odesílatelů, s nimiž nemá navrhovatel nic společného, a tím méně ke zpřístupnění jednotlivých poštovních zásilek způsobem, který by pracovníkům navrhovatele umožnil neomezené nakládání s těmito zásilkami. Podle odpůrce nemůže být v rámci správního řízení uloženo odpůrci jednání, které naplňuje skutkovou podstatu správního deliktu.

Vyjádření navrhovatele ze dne 19. 2. 2015

Dopisem ze dne 19. 2. 2015 se navrhovatel vyjádřil k pokračování správního řízení a k vyjádření odpůrce ze dne 2. 2. 2015. Uvedl, že požaduje pokračovat v řízení o zbývající části návrhu na zahájení řízení. K podmínkám poskytnutí přístupu k databázi adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílatelem uvedené adrese, uvedl, že pro tuto databázi je pro navrhovatele postačující měsíční aktualizace. S poskytováním databáze na dvoutýdenní bázi navrhovatel souhlasí za předpokladu, že toto nebude mít dopad na cenu za tento přístup.

Navrhovatel za poskytnutí přístupu k této databázi navrhl cenu 1.000 Kč vč. případné DPH za prvotní databázi a 1.000 měsíčně za její následnou aktualizaci. Podle navrhovatele odpůrcem navržená částka za tento přístup ve výši 7.900 Kč bez DPH je silně nadsazená, protože odpůrce si tuto databázi vytváří prvořadě pro vlastní potřebu a náklady na ni se odráží již v cenách za službu dosílky, kterou hradí adresáti. Podle navrhovatele jsou veškeré náklady odpůrce za poskytnutí této služby/databáze navrhovateli jen její zkopírování a předání navrhovateli.

K podmínkám přístupu k poštovním přihrádkám navrhovatel uvedl, že požaduje přístup ve formě předání zásilek na příslušné provozovně pošty, aby pracovníci odpůrce sami zásilky vložili do příslušných poštovních přihrádek. Navrhovatel uvedl, že zásilky určené do poštovních přihrádek nemusí svážet odpůrce do SPU a tam je třídít. Jediným nákladem odpůrce v rámci tohoto přístupu bude tzv. „last mile“ v rámci vlastní provozovny. Z tohoto důvodu musí být cena nižší než cena za přístup ke službě dodání na adresy, jak navrhl odpůrce. K odpůrcem uváděnému nastavení standardních vnitřních technologických postupů navrhovatel uvedl, že je to věc odpůrce, ale nemohou sloužit jako důvod nebo záminka pro omezování (zdražování) zákonné povinnosti přístupu k prvkům poštovní infrastruktury.

K podmínkám přístupu k dodávacím schránám navrhovatel uvedl, že tvrzení odpůrce, že nemůže umožnit přístup k těmto schránám z důvodu ochrany poštovního tajemství, považuje za účelové. Ze zákona o poštovních službách je odpůrce povinen umožnit navrhovateli přístup k těmto schránám. Podle navrhovatele se § 16 zákona o poštovních službách vztahuje na veškeré osoby, které poskytují nebo se podílejí na poskytování poštovních služeb a na veškeré skutečnosti, které se v této souvislosti dozvědí. Ochrana poštovního tajemství je navíc garantována také § 182 trestního zákoníku. Podle navrhovatele konstrukce dodávacích schrán, kterou zvolil odpůrce, která umožňuje při vkládání zásilky i její výběr (nejedná se o stejnou konstrukci, jako u běžných poštovních schránek, které zamezují vyndání vložené zásilky), nemůže sloužit jako výmluva pro odmítnutí přístupu k dodávacím schránám.

K tomuto vyjádření navrhovatel přiložil návrh Dodatku č. 1 ke Smlouvě o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury vč. 3 příloh. V tomto dodatku kromě požadované databáze adres s informacemi o adresátech využívající službu Dosílka, přístupu k poštovním přihrádkám a k dodávacím schránám, požadoval ještě službu přepravy z SPU do dep/dodacích pošt odpůrce a službu třídění. Příloha 1. tohoto dodatku obsahovala navržené ceny za požadované služby, příloha č. 2 obsahovala Seznam přístupových bodů ke službě třídění a příloha č. 3 obsahovala vzor předávacího protokolu - Služba přepravy z SPU do dep/dodacích pošt.

Vyjádření odpůrce ze dne 6. 3. 2015

Dopisem ze dne 6. 3. 2015 se odpůrce vyjádřil k přípisu navrhovatele.

K databázi s informacemi o adresátech, kteří požádali po dodávání na jiné, než odesílateli uvedené adrese, odpůrce uvedl, že je připraven zajistit přístup k požadované databázi e-mailem na adresu určenou navrhovatelem v txt souboru kryptovaném SW Cryptou. Dále navrhl předávání databáze tak, že poprvé bude zaslán soubor obsahující všechny záznamy a následně budou navrhovateli zasílány aktualizace se stavy záznamu „I“ - nový záznam „D“ – smazaný záznam a „U“ – aktualizovaný záznam a zároveň přiložil obsah předávaných dat Dosílky.

K požadovanému přístupu k poštovním přihrádkám a k dodávacím schránám uvedl stejné námítky, jako ve svém předchozím vyjádření. K přístupu k dodávacím schránám dále uvedl, že souhlasí s tvrzením navrhovatele k § 16 zákona o poštovních službách, že platí pro všechny provozovatele poštovních služeb, ale to neznamená, že si jednotliví provozovatelé poštovních služeb mohou navzájem volně zpřístupňovat informace chráněné poštovním tajemstvím.

K požadované službě přepravy z SPU do dep/dodacích pošt a službě třídění odpůrce uvedl, že tento požadavek odmítá. V § 34 odst. 1 zákona o poštovních službách je výslovně definován rozsah, v jakém je odpůrce povinen umožnit přístup k poštovní infrastruktuře. Služba přepravy z SPU do dep/dodacích pošt odpůrce a služba třídění však není ve výčtu uvedeném v § 34 odst. 1 zákona o poštovních službách uvedena.

Vyjádření navrhovatele ze dne 30. 3. 2015

Dopisem ze dne 30. 3. 2015 se k přípisu odpůrce vyjádřil navrhovatel.

K databázi s informacemi o adresátech, kteří požádali po dodávání na jiné, než odesílateli uvedené adrese uvedl, že souhlasí s návrhem odpůrce na ze dne 6. 3. 2015 na formát předávání databáze s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné, než odesílateli uvedené adrese a se způsobem její aktualizace.

K přístupu k poštovním přihrádkám uvedl navrhovatel, že způsob navržený odpůrcem, a to svázat všechny zásilky určené k dodání do poštovních přihrádek do SPU, považuje za neefektivní. Navrhovatel uvedl, že zásilky určené do poštovních přihrádek by předával odpůrci samostatně – odděleně od ostatních poštovních zásilek s upozorněním, že se jedná o poštovní zásilky do poštovních přihrádek. Na zaměstnance odpůrce tak nebudou kladeny žádné dodatečné nároky na jejich kvalifikaci nebo na způsob vkládání zásilek do poštovních přihrádek. Pokud bude odpůrce trvat na doručování zásilek do poštovních přihrádek stejným způsobem jako u jiných zásilek (přes SPU), tak navrhovateli musí být cena účtována pouze v rozsahu podeje zásilek na provozovně a jejich dodání do poštovní přihrádky na provozovně a nikoliv celý proces (přeprava do SPU, třídění, nebo tzv. last mile) a ani není důvod uplatnit pásmové ceny u tohoto přístupu.

K přístupu k dodávacím schránám navrhovatel uvedl, že trvá na poskytnutí tohoto přístupu v souladu s § 34 zákona o poštovních službách. K otázce poštovního tajemství navrhovatel uvedl, že trvá na svém stanovisku, že se ochrana poštovního tajemství vztahuje na veškeré osoby, které poskytují nebo se podílejí na poskytování poštovních služeb. Argumentem a contrario by pak jakékoliv plnění smlouvy o přístupu k poštovní infrastruktuře odporovalo zákonu o poštovních službách, což je podle navrhovatele nesprávný závěr.

Ke službě přepravy z SPU do dep/dodacích pošt a službě třídění navrhovatel uvedl, že trvá na svém požadavku na tyto služby. Připustil, že požadované služby nejsou uvedeny výslovně uvedeny v § 34 odst. 1 zákona o poštovních službách, ale podle názoru navrhovatele uvedený výčet je jen demonstrativní a nikoliv taxativní. Odpůrci nic nebrání, aby navrhovateli poskytl další formy přístupu nad rámec uvedeného výčtu. Pokud toto neučiní odpůrce dobrovolně, požádá navrhovatel správní orgán, aby o tom rozhodl. Podle navrhovatele mantinelem správního uvážení má být v souladu s § 34 odst. 4 zákona

o poštovních službách pouze otázka možného ohrožení činnosti související s poskytováním a zajišťováním základních služeb, nebo k ohrožení bezpečnosti provozu poštovní infrastruktury. Toto však odpůrce netvrdí.

Odpůrce závěrem uvedl, že s ohledem na skutečnost, že dle pravomocného rozhodnutí správního orgánu v části věci ze dne 13. 1. 2015 má odpůrce aplikovat na službu přístupu dodání na adresy uvedené na poštovních zásilkách tzv. pásmové ceny, je přístup ke službě Přeprava a Třídění nezbytný pro faktické využívání této smlouvy.

Vyjádření odpůrce ze dne 1. 6. 2015

Dopisem ze dne 1. 6. 2015 odpůrce zaslal své vyjádření.

K databázi s informacemi o adresátech, kteří požádali po dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese, uvedl, že disponuje databází dosílky v elektronické podobě. K této databázi je připraven zajistit navrhovateli přístup za podmínek, jak uvedl v předchozím vyjádření.

K rozsahu pojmu databáze s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách odpůrce uvedl, že tato databáze obsahuje pouze údaje o adresátech, kteří požádali odpůrce o tzv. dosílku, resp. dodání v jiném místě, než uvedeném v poštovní adrese, jak je tato služba definovaná v § 19 vyhlášky č. 464/2012 Sb., o stanovení specifikace jednotlivých základních služeb a základních kvalitativních požadavků na jejich poskytování (dále též „Vyhláška“). Tento pojem nezahrnuje databázi dodávacích schrán. V případě dodávacích schrán se nejedná o případ dodávání na jiné než odesílatel uveřejněné adrese. Dodávání do dodávací schránky je podle uvedené Vyhlášky jeden z možných způsobů dodávání zásilky (viz § 16 odst. 3 písm. a)) a tento způsob přitom výslovně odlišuje od dodání zásilky na jinou adresu, než je uvedená na poštovní zásilce, který zmiňuje § 16 odst. 3 písm. b) uvedené Vyhlášky Podle odpůrce dohoda o dodávání do dodávací schránky je dohodou i způsobu dodávání a nikoliv dohodou o dodávání na jiné než odesílatel uveřejněné adrese.

Přístup do sítě podle odpůrce výslovně zahrnuje pouze přístup k dodávacím schránám, nikoliv k databázi s údaji o adresátech, kteří mají s odpůrcem uzavřenu dohodu o tomto způsobu dodávání zásilek. Tyto údaje jsou podle odpůrce pro zajištění přístupu do sítě irelevantní. Měl-li zákonodárce v úmyslu stanovit odpůrci povinnost sdělit tyto údaje, tak by je výslovně promítl do § 34 zákona o poštovních službách, tak jak to učinil s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání zásilek na jiné než odesílatel uveřejněné adrese.

V případě dodávacích schrán odpůrce centrálně eviduje informace o adresátovi a číslo schránky bez uvedení, kde je umístěna. Zároveň uvedl, že probíhá u odpůrce evidence schrán a přiřazování souřadnic, což je zdlouhavá ruční práce spojená i se zaměřením schránky v terénu. Odpůrce předpokládá, že tuto databázi naplní nejdříve koncem roku 2016 a pak teprve bude možno přistoupit k propojení této, dosud samostatné databáze, s databází, v níž jsou evidovány údaje o adresátech, kteří mají zřízenu dodávací schránku.

K postupům při třídění zásilek adresovaných do poštovní přihrádky a dodávací schránky odpůrce zopakoval své předchozí vyjádření, a to že veškeré převzaté zásilky jsou směřovány do SPU, kde probíhá jejich třídění, a popsal, jak se dané zásilky třídí a jak jsou pak dodávány.

Při vkládání zásilky do poštovní přihrádky/P.O.Boxu je třeba rozlišovat, o jaké zásilky se jedná. Jsou různé postupy pro zapsané a obyčejné zásilky a obyčejné balíky.

Obyčejné/nezapsané zásilky se vkládají do poštovní přihrádky bez evidence v APOST. Pokud je zásilka větších rozměrů - nevejde se do poštovní přihrádky, tak se zaeviduje v APOST a do poštovní přihrádky je pak vložena vyhotovená výzva odpůrce s tím, že tato zásilka je připravena k vyzvednutí v zázemí pošty.

Obyčejné balíky se v SPU vytřídí k příslušnému depu/dodejné, které zásilky při pořízení do APOST zatřídí (podle dodávacího záznamu, adresy příslušné poštovní přihrádky)

a vyhotoví výzvu, kterou pak pracovník ukládací pošty vloží do poštovní přihrádky. Zásilky zůstávají připraveny k vyzvednutí v zázemí pošty.

Zapsané zásilky vždy pověřený pracovník zaeviduje v SW APOST a do poštovní přihrádky vloží pouze výzvu. Zásilky zůstávají připraveny k vyzvednutí v zázemí pošty.

Obyčejné/nezapsané zásilky, které byly vloženy do poštovní přihrádky, se po skončení úložní doby nevracejí odesílateli, ale zůstávají v poštovní přihrádce.

Zapsané zásilky, které si adresát v úložní době nevyzvedl, a obyčejné zásilky, které nebyly vloženy do poštovní přihrádky, jsou po skončení úložní doby vráceny zpět odesílateli, popř. je s nimi nakládáno v souladu s doplňkovými službami a dispozicemi odesílatele. Pokud není možné vrácení zásilky, je zaslána na úložnu Brno 300. Obdobně se postupuje, když jsou adresovány zásilky do poštovní přihrádky, která již byla zrušena.

Odpůrce upozornil, že pokud nebudou zásilky podávány prostřednictvím služby „dodání na adresy uvedené na poštovních zásilkách“, je nutno ve smlouvě o přístupu specifikovat popsání detaily, tedy především způsob zacházení se zásilkami v závislosti na jejich velikosti (na poštách jsou různé velikosti poštovních přihrádek), na jejich typu (obyčejné a zapsané) a jak nakládat s nevyzvednutými zásilkami.

Poštovní doručovatel zásilky do poštovních přihrádek nekládá, tuto činnost dělá pověřený pracovník konkrétní pošty.

Odpůrce dále uvedl, že pokud mají být do poštovní přihrádky vloženy zásilky jiného provozovatele, pak obyčejné zásilky, které je možno vložit do přihrádky, budou do ní vloženy. Obyčejné zásilky, které do přihrádky nelze kvůli rozměrům vložit, nebo zapsané zásilky musí být podány prostřednictvím služby „dodání na adresy uvedené na poštovní zásilce“, protože je nutná jejich evidence v APOST a musí být vytisknuty výzvy, které jsou vloženy do přihrádky a též vydání zásilky musí být zaevidováno v APOST.

Ke způsobu vkládání zásilek určených k dodání do dodávací schránky odpůrce uvedl, že na zásilce musí být uvedena adresa v souladu s čl. 4 odst. 2 nebo 3 poštovních podmínek, buď bude mít adresát v adrese uvedenu ulici a číslo popisné/orientační nebo a údaj „DS“ popř. jiný údaj označující dodávací schránku, a její číslo.

Každá zásilka musí být z podací pošty doručena do SPU, a to i v případě, že je určena k dodání v obvodu téže pošty.

Na podání je možno zjistit, že zásilka je určena do dodávací schránky pouze v případě, že je tento údaj na ní uveden. Pokud je zásilka adresovaná do dodávacího místa (bez uvedení údaje o dodávací schráně), je požadavek adresáta na dodávání prostřednictvím dodávací schránky identifikován na depu/dodejně při pořizování zásilek na pochůzku doručovatele, kdy SW APOST upozorní na to, že zásilky má být doručena do dodávací schránky a je automaticky zatříděna na příslušnou dodávací schránku. Pokud se jedná o zásilky, které je možno vložit do dodávací schránky, pak k nim APOST vytiskne „Potvrzení o převzetí zásilek dodaných do dodávací schránky“. Pokud se jedná o zásilky, které se nelze vložit do dodávací schránky (větší rozměry, vyšší cena, doplňkové služby) tak vytiskne APOST výzvu k vyzvednutí zásilky. Doručovatel zajistí vložení obyčejných a zapsaných zásilek, které je možno vložit do dodávací schránky, do dodávací schránky a u zapsaných zásilek spolu s tiskopisem „Potvrzení převzetí zásilek dodaných do dodávací schránky“. Adresát si zásilky převezme a potvrzené uvedené potvrzení vrátí zpět do dodávací schránky pro doručovatele. U zásilek, které není možné vložit do dodávací schránky, doručovatel do ní vloží pouze „Výzvu k vyzvednutí zásilky“ na příslušné dodávací poště. Nejsou-li zásilky (obyčejné i zapsané) vyzvednuty z dodávací schránky příjemcem do konce úložní doby, doručovatel je vyzvedne z dodávací schránky a zajistí jejich vrácení zpět jejich odesílateli, popř. s nimi naloží podle doplňkových služeb nebo dispozic odesílatele. Odpůrce doplnil, že do dodávacích schránek je možno na základě odhody s adresátem vkládat zásilky, jejichž hodnota nepřevyšuje 10.000 Kč. Nevkládají se zásilky na dobírku a určené k dodání Do vlastních rukou / Do vlastních rukou výhradně adresáta. Podle odpůrce by měl mít navrhovatel uzavřenu

obdobnou dohodu a do dodávací schránky by neměly být určeny zásilky, které odporují vůli adresáta, kterou projevil vůči odpůrci. Podle odpůrce neznámá, že když je odpůrce oprávněn dodávat adresátovi zásilky prostřednictvím dodávací schránky, že má stejné právo k adresátovi i navrhovatel. Navrhovatel by měl disponovat souhlasem adresáta s tímto způsobem dodávání zásilek, neboť adresát nemá žádnou povinnost tento způsob dodávání strpět.

K otázce přímého přístupu k dodávacím schránkám odpůrce uvedl, že přímý přístup k dodávacím schránkám považuje za vyloučený z důvodu rozporu s povinností odpůrce neumožnit disponovat se zásilkami třetím osobám a s povinností chránit poštovní tajemství.

Podle odpůrce narušení obchodního tajemství zákon umožňuje pouze v případech stanovených v § 16 odst. 6 zákona o poštovních službách, což jsou opatření např. podle § 87a odst. 1 trestního zákoníku (záměna obsahu poštovní zásilky) nebo podle § 48 odst. 5 a 6 celního zákona, kdy je prolomena ochrana poštovního tajemství. Podle odpůrce uložení povinnosti v § 34 odst. 1, a to umožnit přístup k dodávacím schránkám, nelze vykládat způsobem, který zasahuje do práv adresátů. Pokud toto bylo zamýšleno, tak toto mělo být uvedeno v § 34 zákona o poštovních službách.

Odpůrce uvedl, že pokud existuje více způsobů zajištění přístupu do sítě, musí být zvolen ten, který nezasahuje do ostatních zákonem chráněných práv. Zájem o zajištění přístupu do sítě nemůže mít přednost před zájmem na zachování poštovního tajemství, což je právo, které zákon garantuje všem jednotlivcům. Výjimky z ochrany poštovního tajemství uvedené v § 16 zákona o poštovní službě jsou jiné, než je zájem alternativního provozovatele poštovních služeb na co nejlevnějším způsobu dodání. Takový důvod k zásahu do individuálních práv jednotlivce je neakceptovatelný. V případě požadavku, aby se zásilkou nemohl nakládat nikdo jiný než odesílatel a provozovatel zajišťující dodání zásilky, zákon žádnou výjimku podobnou té v § 16 odst. 6 nezná. Umožnění přímého přístupu k dodávacím schránkám neznámá, že odpůrce již nebude moci garantovat adresátovi, že zásilky dodané prostřednictvím dodávací schránky nikdo neodcizí, neboť přístup k dodávací schráně získá řada osob, nad nimiž nebude mít odpůrce žádnou kontrolu. V případě ztráty těchto zásilek nebude nikdy jisté, kdo za jejich ztrátu odpovídá. V současné době za tyto zásilky odpovídá až do jejich převzetí ze strany adresáta odpůrce. Nově již to nebude možné, neboť odpůrce nemůže odpovídat za něco, co nemá pod svou kontrolou. Zároveň odpůrce ztratí kontrolu nad tím, zda do dodávací schránky nejsou dodávány zásilky, s jejichž dodáním tímto způsobem adresát nesouhlasí.

Vyřádění navrhovatele ze dne 26. 6. 2015

K databázi s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách navrhovatel uvedl, že k navrženému způsobu předávání databáze odpůrcem nemá výhrady.

Ohledně databáze dodávacích schránek navrhovatel uvedl, že se domnívá, že odpůrce směřuje „databázi osob s dosílkou“ a „přístup do své poštovní infrastruktury ve formě dodávacích schránek“. Navrhovatel souhlasí s tím, že databáze osob, které požádaly o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách není součástí přístupu do poštovní infrastruktury ve formě přístupu k dodávacím schránkám. Podle navrhovatele je seznam adresátů, kterým mají být zásilky dodávány do dodávacích schránek, nezbytnou součástí přístupu k tomuto prvku poštovní infrastruktury. Podle navrhovatele, pokud § 34 zákona o poštovních službách výslovně dává právo k přístupu k dodávacím schránkám, pak musí být odpůrcem sděleno, který adresát jakou dodávací schránku užívá a kde se nachází. Bez těchto informací nemůže navrhovatel tento prvek poštovní infrastruktury využívat a odpůrce by nedostal zákonnému požadavku umožnit transparentním a nediskriminačním způsobem přístup k prvkům poštovní infrastruktury.

Podle navrhovatele odpůrce účelově směřuje databáze osob s dosílkou s databází osob, kterým je doručováno do dodávacích schránek.

Dále navrhovatel se podivil, že odpůrce v současné době nezná místa, kde se dodávací schránky nacházejí a že teprve probíhá jejich evidence a pořízování souřadnic. Podle navrhovatele taková evidence musí existovat např. z důvodu evidence majetku, nebo oprav těchto schrán. Podle navrhovatele měl odpůrce dostatek času se připravit na splnění povinnosti v § 34 zákona o poštovních službách a neexistence takové databáze nemůže jít k tíži navrhovatele.

K otázce dvoustranné smlouvy, kterou má odpůrce uzavřeno s adresáty, kteří si přejí dodávat zásilky do dodávacích schrán, tak navrhovatel uvedl, že takovou smlouvu s adresáty nemusí uzavírat. Princip přístupu k poštovní infrastruktuře odpůrce spočívá v tom, že navrhovatel využije odpůrcovu již zavedenou infrastrukturu, a není pochyb, že součástí poštovní infrastruktury jsou i tyto smlouvy. Podle tohoto výkladu by musel navrhovatel uzavírat samostatnou smlouvu s každou osobou, která požádala o dosílku, neboť tato je prováděna na základě smlouvy mezi odpůrcem a danou osobou za úplaty.

K podmínkám přístupu k poštovním přihrádkám se navrhovatel odkázal na své vyjádření ze dne 30. 3. 2015 a doplnil, že pokud by odpůrce hodlal poštovní zásilky adresované do poštovních přihrádek umístěné v provozovně, ve které byly zároveň podány, svážet do SPU a následně je zpět dodávat této provozovně, jednalo by se ze strany odpůrce o zcela neefektivní využívání své poštovní infrastruktury.

Navrhovatel upozornil, že zásilky určené do poštovních přihrádek bude předávat odděleně od ostatních poštovních zásilek. Odpůrce při předání zásilek do poštovních přihrádek ušetří nejen čas za svoz zásilek na SPU a následný zpětný odvoz do provozovny a další náklady na činnosti na SPU. Navrhovatel uvedl, že cena přístup k poštovním přihrádkám musí být odpůrcem účtována v rozsahu podání zásilek a jejich dodání/vložení do poštovní přihrádky, nikoliv přeprava do SPU, třídění nebo tzv. „last mile“.

K podmínkám přímého přístupu k dodávacím schránám navrhovatel uvedl, že trvá na svém stanovisku, že přístup do dodávacích schrán vyplývá z § 34 zákona o poštovních službách. Rovněž trvá na svém stanovisku k otázce ochrany poštovního tajemství, že se ochrana poštovního tajemství vztahuje na veškeré osoby, které poskytují nebo se podílejí na poskytování poštovních služeb.

Podle navrhovatele se musí zákon o poštovních službách vykládat jako celek s ohledem na jeho jednotlivá ustanovení, tzn., že přístupem do poštovní infrastruktury odpůrce, jako držitele poštovní licence, jiným provozovatelem poštovních služeb nedochází k porušení § 16 zákona o poštovních službách.

Rovněž odpůrcova argumentace o porušení listovního tajemství, a že navrhovatel by mohl teoreticky manipulovat s obsahem jednotlivých dodávacích schrán, je faktickým technickým nedostatkem dodávacích schrán, které odpůrce používá a tato skutečnost nemůže být k tíži navrhovatele.

Závěrem navrhovatel uvedl, že uvedených důvodů trvá na rozhodnutí o zbylé části návrhu smlouvy.

Ústní jednání dne 23. 7. 2015

Dne 23. 7. 2015 proběhlo v dané věci ústní jednání.

Správní orgán upozornil, že požadavek navrhovatele na přepravu z SPU do dodacích pošt a na třídění zásilek, není uveden ve výčtu přístupu k prvkům poštovní infrastruktury v § 34 zákona o poštovních službách.

K dotazu správního orgánu, zda databáze s informace o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách, obsahuje i údaje o odnášce, odpůrce uvedl, že nikoliv a že se nedomnívá, že by měl povinnost tyto informace předat na základě zákona o poštovních službách. Odpůrce se ke stavu databáze odkázal na své vyjádření, které uvedl v obdobném sporu vedeném spol. Česká distribuční a.s. a odpůrcem a souhlasil s tím, aby byl součástí tohoto spisu a by ho zaslal správní orgán

navrhovatel. Navrhovatel přislíbil, že se k tomuto vyjádření odpůrce k odnášce vyjádří následně písemně, až se s ním seznámí. Navrhovatel souhlasil se způsobem předávání databáze navrženým odpůrcem.

Navrhovatel uvedl, že požaduje dodávat do poštovních přihrádek zásilky typu nezapsaná listovní zásilka a nezapsaná balíková zásilka.

Odpůrce se zavázal doložit vzor předávacího protokolu o zásilkách určených k dodání do poštovních přihrádek a vyjádřit se k návrhu navrhovatele uvedenému ve smlouvě/dodatku pro případ, když správní orgán rozhodne, že tyto zásilky budou předávány přímo dodací poště.

K přístupu k dodávacím schránám odpůrce uvedl, že dodá své vyjádření k této části návrhu Dodatku Smlouvy o přístupu a navrhne doplnění této části Dodatku o databáze, které má k dispozici v APOST či papírová média na příslušných poštách.

Ze založeného vyjádření odpůrce ze dne 30. 4. 2015 ve sporu se spol. Českou distribuční a.s. k problematice databází vyplývá následující:

Z databáze poštovních přihrádek a databáze dosílky vyplývá, že do poštovních přihrádek jsou dodávány zásilky:

(i) adresované přímo do poštovní přihrádky (adresa obsahuje i údaj o poštovní přihrádce – číslo a poštu, kde je umístěna). Na tuto databázi nemá navrhovatel nárok, nejedná se o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese, a tyto údaje PSČ a název pošty je uveden na zásilce.

(ii) adresátů, kteří si sjednají odnášku a zároveň mají zřízenu poštovní přihrádku. V případě odnášky odpůrce uvedl, že se nejedná o případ dodávání na jiné než odesílatelům uvedené adrese. V případě odnášky jsou zásilky ukládány poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky u dohodnuté provozovny, aniž by byl učiněn pokus o jejich dodání na adresu adresáta (viz § 20 vyhlášky č. 464/2012 Sb. Nejedná se tedy o dodání na jiné než odesílatelům uvedené adrese, ale o případ, kdy nemusí být učiněn, pokud o dodání. Navrhovatel nemá nárok na informace o osobách, které mají uzavřenu s odpůrcem dohodu o odnášce. Nejedná se totiž o informace o adresátech, kteří požádali o dodání na jiné než odesílatelům uvedené adrese a o jejich nových adresách, ale o informace o adresátech, kteří požádali odpůrce, aby ukládal jim určené zásilky do poštovní přihrádky bez pokusu o jejich dodání na jejich adrese. Rovněž zákon o poštovních službách v § 34 neuvádí povinnost odpůrce zajistit přístup ke službě odnáška. Odpůrce uvedl, že v případě poštovních přihrádek v lokálních číselnících eviduje tyto údaje:

- Název a PSČ pošty
- Číslo poštovní přihrádky
- Firmu, název nebo příjmení uživatele poštovní přihrádky a PSČ poštovní přihrádky, pokud má poštovní přihrádka PSČ přiděleno
- Datum zahájení pronájmu poštovní přihrádky
- Datum ukončení pronájmu poštovní přihrádky

Tyto údaje by byl odpůrce schopen z lokálních číselníků přenést do centra v řádu několika měsíců a předat je v elektronické podobě. Její předání je podle odpůrce zbytečné, protože na ni, s ohledem na uvedené, nemá navrhovatel nárok, neboť údaje o poštovní přihrádce jsou uvedeny v adrese přímo na zásilce.

Dále odpůrce uvedl, že v případě odnášky centrálně eviduje tyto údaje:

- Název a PSČ odkládací pošty,
- Firmu, název nebo jméno a adresu osoby, která požádala, aby byla jí adresované poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky ukládány u dohodnuté provozovny, aniž by byl učiněn pokus o jejich dodání na adresu adresáta
- Dobu, po níž má být odnáška poskytována Datum zahájení pronájmu poštovní přihrádky

- Zda byla sjednána odnáška pro listovní zásilky, balíkové zásilky anebo pro oba typy zásilek

Podle odpůrce nemá navrhovatel nárok na informace o osobách, které mají s odpůrcem uzavřenu dohodu o odnášce. Nejedná se podle odpůrce o informace o adresátech, kteří požádali o dodání na jiné než odesílateli uvedené adrese, a ani § 34 zákona o poštovních službách nehovoří o povinnosti odpůrce zajistit přístup ke službě odnáška. Tudíž tato povinnost nemůže být odpůrci uložena.

Vyjádření odpůrce ze dne 13. 8. 2015

Ve svém vyjádření navrhl odpůrce změny v návrhu dodatku navrhovatele, které by zohlednily možnost přístupu k databázi odnášky a databáze dodávacích schrán, a přímého přístupu k poštovním přihrádkám a k dodávacím schránám (nikoliv přístup prostřednictvím služby dodání na adresy uvedené na poštovních zásilkách) pro případ, že by správní orgán uložil odpůrci přístup k těmto databázím a prvkům poštovní infrastruktury.

K Databázím odpůrce uvedl, že navrhuje pro případ, že správní orgán rozhodne o povinnosti odpůrce zajistit navrhovateli přístup k databázi dosílky, dodávacích schrán a k databázi odnášky z poštovních přihrádek, následující text smluvního ujednání.

Odpůrce zajistí přístup k databázi s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání zásilek na jiné, než odesílatelem uvedené adresy v rozsahu:

- Firma, název nebo jméno adresa odkud má být zásilka doslána
- Firma, název nebo jméno adresa kam má být zásilka doslána
- Doba, po níž má být dosílka poskytována
- Odpůrce zajistí přístup k databázi osob, které mají sjednanou odnášku z poštovní přihrádky v rozsahu:
  - Název a PSČ ukládací pošty
  - Firma, název nebo jméno adresa osoby, která požádala, aby jí adresované poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky ukládány u dohodnuté provozovny, aniž by byl učiněn pokus o jejich dodání na adresu adresáta,
  - Dobu, po níž má být odnáška poskytována
  - Zda byla sjednaná odnáška pro listovní zásilky, balíkové zásilky, nebo pro oba typy zásilek.

Odpůrce zajistí přístup k databázi s informacemi o adresátech, kteří mají zřízenou dodávací schránku v rozsahu:

- Firma, název nebo jméno adresa osoby, která má zřízenou dodávací schránku
- Číslo dodávací schránky bez uvedení toho, kde je dodávací schránka umístěna.

Odpůrce tyto informace bude zasílat e-mailem na sdělenou adresu navrhovatelem v tzv. souboru kryptovaném SW Cryptou tak, že poprvé bude zaslán celý soubor, obsahující všechny záznamy a následně budou zasílány denní aktualizace.

Odpůrce dále doplnil, že podle jeho názoru, nemá navrhovatel nárok na informace o osobách, které mají s odpůrcem uzavřenu dohodu o odnášce z poštovní přihrádky. Nejedná se podle odpůrce o informace adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách, ale o informace o adresátech, kteří požádali, aby odpůrce ukládal jim určené zásilky bez pokusu o jejich dodání na jejich adrese. Zákon o poštovních službách v § 34 nehovoří o povinnosti odpůrce zajistit přístup ke službě odnáška, tudíž tato povinnost nemůže být odpůrci uložena. Podle odpůrce ani v případě dodávacích schrán se nejedná o případ dodávání na jiné než odesílatelem uvedené adrese. Dodávání do dodávací schránky vyhl. č. 464/2012 Sb. označuje jako jeden z možných způsobů dodávání zásilky - § 16 odst. 3 písm. a) a tento způsob odlišuje od dodání zásilky na jiné adrese podle § 16 odst. 3 písm. b) uvedené vyhlášky. Dohoda o dodávání do dodávací schránky je tedy podle odpůrce dohodou o způsobu dodávání, nikoliv dohodou o dodávání na jiné než odesílatelem uvedené adrese.

K dodávání zásilek do poštovních přihrádek:

Podle odpůrce je navrhovatel oprávněn předat v provozovně odpůrce, v níž se podle adresy nachází poštovní přihrádka, v níž mají být podle dohody o odnášce uzavřené s adresátem uloženy zásilky adresované na adresu uvedenou na zásilce, k dodání do této poštovní přihrádky zásilky typu „Nezapsané listovní zásilky – typ Obyčejné psaní, Nezapsané listovní zásilky – typ Obchodní psaní, Nezapsané balíkové zásilky a Zapsané listovní zásilky“, jak jsou definovány v podmínkách přístupu k poštovní infrastruktuře (příloha č. 5 Smlouvy o přístupu). Adresa uvedená na zásilce, obsah, balení a náležitosti zásilky musí být v souladu s příslušnými ustanoveními Podmínek přístupu k poštovní infrastruktuře s tím, že Potvrzení o předání zásilek proběhne způsobem podle čl. 6 Podmínek přístupu k poštovní infrastruktuře. Po převzetí zásilek pracovník odpůrce vyhodnotí, zda jsou předané zásilky určeny do poštovní přihrádky, která se nachází v provozovně, v níž došlo k předání zásilek. Zásilky, které nejsou určeny do poštovní přihrádky, která se nachází v provozovně, v níž došlo k předání zásilek, budou navrhovateli vráceny spolu se „Soupisem podání“.

Nezapsané listovní zásilky typu Obyčejné psaní a Nezapsané listovní zásilky typu Obchodní psaní, jejichž rozměry umožňují vložení do poštovní přihrádky, pověřený pracovník pošty vloží do příslušné poštovní přihrádky. Zásilky, které bylo takto možné vložit do poštovní přihrádky, se po skončení úložní doby nevrací a zůstávají vloženy v poštovní přihrádce.

V případě „Nezapsaných balíkových zásilek, Zapsaných listovních zásilek a Nezapsaných listovních zásilek typu Obyčejné psaní a Nezapsaných listovních zásilky typu Obchodní psaní“, jejichž rozměry neumožňují vložení do poštovní přihrádky, vloží pověřený pracovník odpůrce do poštovní přihrádky „Výzvu České pošty“. Zásilky zůstanou připraveny k vyzvednutí v zázemí pošty. Zásilky, které adresát nevyzvedl v úložní době stanovené pro jednotlivé typy zásilek v Podmínkách přístupu k poštovní infrastruktuře, budou po skončení úložní doby vráceny v souladu s čl. 4.9 Smlouvy o přístupu.

Odpůrce se zavázal, že následně doloží upravený text přílohy č. 3 Smlouvy o přístupu - Soupis podání.

Dopisem ze 14. 9. 2015 odpůrce doložil upravený Soupis podání. Úprava soupisu podání spočíval v tom, že ke každému typu zásilky odpůrce doplnil 2 položky - zásilky adresované do P.O.BOXu a podací poště a zásilky do P.O.BOXu na podací poště – Odnáška.

Vyjádření navrhovatele ze dne 16. 9. 2015

Navrhovatel ve svém vyjádření ze dne 16. 9. 2015 uvedl, že nesouhlasí s názorem odpůrce, že nemá nárok na informace o osobách, které mají s odpůrcem uzavřenu dohodu o odnášce z poštovní přihrádky nebo dohodu o dodávání do dodávací schránky. Podle navrhovatele se jedná o dodávání zásilek na jiné než odesílatelem uvedené adrese. Dále se odkázal na své předchozí vyjádření ze dne 26. 6. 2015 zejména, že dodávací schránky tvoří součást poštovní infrastruktury odpůrce a jsou předmětem přístupu požadovaného navrhovatelem. Odpůrce je povinen tento přístup poskytnout vč. informací o poloze dodávacích schrán. Dále navrhovatel uvedl, že akceptuje navržené doplnění Dodatku č. 1 odpůrcem s několika změnami, které uvedl přímo do přiloženého návrhu Dodatku č. 1.

K databázi a aktualizaci databáze navrhovatel uvedl, že s denní aktualizací souhlasí za předpokladu, že to nebude vyžadovat zvýšené náklady, jinak by mu stačila aktualizace měsíční. K rozsahu databáze požaduje navrhovatel doplnit ještě identifikační číslo každé osoby v databázi, aby bylo možno identifikovat, u kterého adresáta, uvedeného v databázi, nastala změna v rámci aktualizace nahrávané do systému navrhovatele.

K dodávání do poštovních přihrádek, navrhovatel upravil znění návrhu Dodatku č. 1 v rozsahu náležitostí adresy a nadrozměrných zásilek. Zároveň navrhovatel upozornil, že odpůrce dosud nepředložil text přílohy č. 3 Smlouvy o přístupu. Tudíž se k němu nemůže vyjádřit.

Dopisem ze dne 18. 9. 2015 správní orgán vyzval odpůrce, aby se vyjádřil k přiloženému upravenému návrhu Dodatku navrhovatelem, zejména k problematice velikosti poštovních přihrádek a nadrozměrných zásilek, které nelze již vložit do poštovní přihrádky. Dále odpůrce měl vysvětlit, proč zásilky určené do poštovních přihrádek mají být v Soupisu podání tříděny podle typu zásilky. Správní orgán dále požadoval, aby odpůrce uvedl, v jaké formě a s jakým popisem předá navrhovateli údaje o umístění dodávacích schrán a vysvětlil pojmy dodací a podací pošta.

Dopisem ze dne 23. 9. 2015 vyzval správní orgán navrhovatele, aby upřesnil a vysvětlil požadované úpravy v návrhu Dodatku č. 1 ze dne 23. 9. 2015 a odstranil rozpory mezi jednotlivými body v návrhu Dodatku č. 1.

Vyjádření odpůrce ze dne 2. 10. 2015

Odpůrce se vyjádřil dne 2. 10. 2015 k předloženému upravenému návrhu Dodatku č. 1 navrhovatelem. Požadované úpravy promítl přímo do návrhu Dodatku č. 1, který přiložil.

Dále uvedl, že nesouhlasí se zahrnutím „Služby přepravy z SPU do dep/dodacích pošt“ a „Služby třídění“, neboť se nejedná o služby poskytované na základě přístupu do sítě uvedené v § 34 zákona o poštovních službách, proto tyto služby z návrhu Dodatku č. 1 vyloučil a vč. odkazů na související přílohy.

Dále odpůrce provedl úpravy textu Dodatku č. 1 v bodě 2.1.1 tak, aby se jednalo o taxativní výčet uvedených údajů. Z bodu 2.1.1.3 byl odstraněn odkaz na identifikační číslo, neboť odpůrce takovým údajem v databázi nedisponuje.

Dále odstranil z Databáze dodávacích schrán požadavek na zahrnutí údajů o umístění dodávacích schrán. Neboť tyto údaje odpůrce v uvedené databázi neshromažďuje a budou proto předávány zvlášť, proto doplnil nový bod 2.1.1.4. Požadavek navrhovatele na uvedení GPS souřadnic jednotlivých dodávacích schrán odpůrce odmítl z důvodu, že je nemá k dispozici a podle jeho názoru zákon o poštovních službách neukládá povinnost odpůrci vytvářet databáze ve vyšší kvalitě, než v jaké ji využívá pro vlastní potřebu.

Další úpravy provedl odpůrce v části Dodatku č. 1 týkající se přístupu k poštovním přihrádkám. Podle odpůrce je třeba rozlišit postup při dodávání zásilek adresovaných přímo do poštovních přihrádek a zásilek adresovaných na adresu fyzické nebo právnické osoby, které jsou do poštovní přihrádky vkládány na základě sjednané odnášky a zároveň v provedené úpravě zohlednil požadavek navrhovatele ze dne 14. 9. 2015. Dále odpůrce uvedl, že do poštovních přihrádek lze vkládat zásilky o maximálním rozměru 32 x 24 x 2 cm s hmotností do 1 kg. Uvedenému pak odpovídala odpůrce provedená úprava textu Dodatku č. 1.

K přístupu k dodávacím schránám odpůrce uvedl, že výroba klíčů a jejich předání zabere lhůtu několika měsíců, nikoliv dní, proto navrhl stanovit lhůtu pro předání klíčů k dodávacím schránám na 6 měsíců.

Odpůrce rovněž nesouhlasí s uvedeným návrhem Ceníku navrhovatelem. Uvedl, že ceny musí být stanoveny na základě podrobné analýzy nákladů, které si jednotlivé činnosti vyžadají.

Dále odpůrce vysvětlil pojem podací pošta, užívaný při předání zásilek určených do poštovních přihrádek na dané poště. V tomto případě daná pošta vystupuje jako podací i dodací pošta.

K dříve předložené úpravě přílohy č. 3 - Soupisu podání, ve kterém se budou uvádět údaje o zásilkách určených k předání do poštovní přihrádky podle druhu zásilky, odpůrce uvedl, že je to standardní praxe.

K údajům o umístění dodávacích schrán, bez kterých nemůže navrhovatel využívat požadovaný přístup k dodávacím schránám, navrhovatel uvedl, že informace o umístění

dodávacích schrán nemá ve formě souřadnic GPS, ale často ve formě slovního popisu umístění, jehož náhled doložil.

Vyjádření navrhovatele ze dne 19. 10. 2015

Navrhovatel se dopisem ze dne 19. 10. 2015 vyjádřil k úpravě Dodatku č. 1 odpůrcem a doložil svůj upravený návrh Dodatku č. 1.

K problematice Databází navrhovatel uvedl, že doplnil do Databází údaj o „osobním identifikačním čísle“ každé osoby, neboť jedině tak je možno v provozu identifikovat, u kterého adresáta v databázi nastala změna v rámci její aktualizace. To, že odpůrce tímto údajem dosud nedisponuje, by podle navrhovatele neměl být problém tento údaj do databáze doplnit.

Ke službě přepravy z SPU do dep/dodacích pošt a službě třídění navrhovatel uvedl, že jsou to činnosti, které náleží k prvkům poštovní infrastruktury. Podle navrhovatele výčet uvedený v § 34 zákona o poštovních službách nemůže být ve světle výkladu s evropskými poštovními směrnici taxativní a uvedl, text znění čl. 11a Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/67 ES ze dne 15. 12. 1997 (dále též „Směrnice“ nebo „Poštovní směrnice“): „... zajistí členské státy dostupnost transparentních, nediskriminačních podmínek přístupu pro prvky poštovní infrastruktury nebo pro služby poskytované v rámci všeobecných služeb, jako je například systém poštovních směrovacích čísel, databáze adres, poštovní příhrádky, dodávací schránky, informace o změně adresy, služba dosílky, služba vrácení odesílateli.“ Proto trvá na tom, aby navržený Dodatek č. 1 obsahoval ustanovení o službě přepravy z SPU do dep/dodacích pošt a službě třídění.

K adresám a nadrozměrným zásilkám navrhovatel uvedl, že náležitosti adresy a řešení nadrozměrných zásilek požadované odpůrcem v zásadě akceptuje, přesto provedl v Dodatku jen několik změn, a to nadbytečné definice zásilek a ustanovení, která se opakovala z Podmínek. Dále navrhovatele doplnil Dodatek o ustanovení o podeji zásilek určených do poštovních příhrádek na úrovni SPU, a proto i doplnil i přílohu č. 1 - Ceník Dodatku a navrhl cenu za tuto službu.

K „Soupisu podání“ u zásilek určených do poštovních příhrádek navrhovatel uvedl, že mu není jasná požadovaná diferenciací zásilek, podle typu zásilek. V Příloze Ceníku proto navrhl cenu pro maximální hmotnost zásilky do 1 kg, určené do poštovní příhrádky.

K problematice dodávacích schrán navrhovatel uvedl, že potřebuje přesně znát místo umístění dodávací schránky, aby ji mohl využívat. Pokud nelze odpůrci uložit, aby pořídil GPS souřadnice jednotlivých dodávacích schrán, bude dočasně akceptovat označení umístění dodávacích schrán v té podobě, že bude označena ulice, číslo popisné, popř. alespoň silnice, kde se dodávací schránka nachází, s doplňujícím údajem, v podstatě tak, jak navrhl odpůrce v zaslaném náhledu seznamu dodávacích schrán s tím, že požaduje doplnit ještě PSČ, kde se dodávací schránka nachází. Dále navrhovatel uvedl, že je přiměřené a účelné, aby odpůrce ve lhůtě, měsíců od uzavření Dodatku č.1 ke Smlouvě o přístupu doplnil databáze dodávacích schrán i GPS souřadnicemi každé dodávací schránky.

K přístupu k dodávacím schránám předáním duplikátů klíčů není navrhovateli zřejmé, proč odpůrce požaduje lhůtu 6 měsíců k jejich předání od uzavření Dodatku. Originály klíčů jsou uloženy podle navrhovatele v každém doručovacím okrsku, a ten může zajistit vyhotovení jejich duplikátů, pak je předat je do Prahy, kde si je navrhovatel převezme. Navrhovatel uvedl, že je ochoten přebírat klíče na úrovni jednotlivých provozoven, pokud to celý proces předání klíčů urychlí. Na toto je podle navrhovatele postačující lhůta 14 dnů.

Vyjádření odpůrce ze dne 5. 11. 2015

Dne 5. 11. 2015 se k upravenému návrhu Dodatku navrhovatelem vyjádřil odpůrce. K požadavku navrhovatele uvádět „osobní identifikační číslo“ každé jednotlivé osoby, odpůrce uvedl, že tímto číslem ve své databázi nedisponuje a není mu jasné, jakým jednoduchým způsobem by mohl toto číslo do vlastní databáze doplnit. Podle odpůrce mu

nemůže být uloženo, aby v rámci přístupu tuto infrastrukturu přepracoval nebo rozšiřoval a vytvářel databázi ve vyšší kvalitě, než v jaké ji využívá pro svoji potřebu.

Ke Službě přepravy z SPÚ do dep/dodacích pošt a Službě třídění zopakoval svá předchozí vyjádření, že tato povinnost nevyplývá z § 34 zákona o poštovních službách. K námitce navrhovatele, že je nutno vycházet ze Směrnice 97/67 ES3 odpůrce uvedl, právě členské státy měly posoudit, které prvky poštovní infrastruktury nebo služby budou zpřístupněny jiným provozovatelům poštovních služeb.

K adresám a nadrozměrným zásilkám odpůrce uvedl, že v zájmu jednoznačnosti smluvních ujednání považuje za vhodné zachování jím navrženého textu čl. 2.2 a 2.3, protože způsob psaní adresy slouží k odlišení zásilky určené přímo do poštovní přihrádky a zásilky, u které musí být tato skutečnost ověřována v databázích odpůrce.

K soupisu podání odpůrce uvedl, že konečná podoba soupisu podání musí odpovídat ceníku, podle něhož bude určována cena, tj. každé položce v ceníku musí odpovídat příslušná položka v soupisu podání.

K problematice dodávacích schrán odpůrce uvedl, že zákon v žádném případě neukládá vytvářet pro účely přístupu do sítě databáze ve vyšší kvalitě, než je využívá pro vlastní potřebu. Pokud navrhovateli nepostačují údaje evidované odpůrcem, nic mu nebrání, a aby si vlastními silami databázi přizpůsobil svým potřebám. K otázce předání klíčů, odpůrce navrhl úpravu textu tak, aby obsahovala povinnost odpůrce neprodleně zahájit kroky ke zhotovení klíčů a na ni navazující povinnost předat klíče bez zbytečného odkladu po jejich zhotovení. V ostatních bodech odpůrce trvá na svém návrhu textu. "

Vyjádření navrhovatele ze dne 19. 11. 2015

Navrhovatel uvedl, že požaduje, aby Databáze odpůrce obsahovaly „osobní identifikační číslo“ u každé osoby. Podle navrhovatele není technologicky náročné doplnit do jednotlivých databází údaj o osobním identifikačním čísle. Podle navrhovatele bez tohoto údaje nebude moci databáze řádně využívat, neboť bez doplněného identifikačního čísla (čísla záznamu u dané osoby v databázi) není možné v databázi zpracovat jakékoliv změny a může se tak stát, že adresát bude mít v databázi dvě adresy.

Dále navrhovatel uvedl, že nesouhlasí s odpůrcovým vyškrtnutím z návrhu dodatku pasáží týkajících se požadované Služby přepravy z SPU do dep/dodacích pošt a Služby třídění.

K navržené úpravě textu dodatku odpůrcem v části týkající se adresy a nadrozměrné zásilky u dodávání do poštovních přihrádek navrhovatel uvedl, že z textu upraveného dodatku vypustil nadbytečné definice zásilek a ustanovení z podmínek přístupu, na které se dodatel odkazuje. Uvedl, že by měl být dodatek uzavřen v co nejjednodušší textové verzi, aby se zjednodušil případný proces změn podmínek přístupu.

K problematice soupisu podání navrhovatel uvedl, že podle jeho názoru není nutno diferencovat zásilky podle váhových kategorií, neboť se jedná o zásilky, které bude navrhovatel předávat ke vložení do poštovní přihrádky přímo v provozovně, kde se poštovní přihrádky nachází a předpokládá, že do poštovní přihrádky budou vkládány zásilky do 1 kg.

K problematice do dodávacích schrán navrhovatel uvedl, že mu odpůrce musí poskytnout databázi v takové kvalitě, aby mohl tento prvek využívat, což podle jeho názoru bez znalosti GPS souřadnic každé dodávací schráně není možné. Podle navrhovatele předložený náhled (slovní popis umístění dodávacích schrán) odpůrcem není vždy dostatečně identifikován adresou a doplňujícími údaji, které by bylo možno zadat do navigačního zařízení. Podle navrhovatele není možno využívat databázi dodávacích schrán bez GPS souřadnic, a to i z důvodu nutné zastupitelnosti, kdy bude novému doručovateli chybět místní znalost umístění dodávacích schrán. Proto navrhovatel nesouhlasí s navrženými změnami v Dodatku odpůrcem. Zejména pak nesouhlasí s neurčitým návrhem odpůrce ohledně jeho povinnosti zhotovit duplikáty klíčů k dodávacím schránám. Navrhovatel

uvedl, že požaduje, aby mu odpůrce vyhotovil duplikáty klíčů do 14 dnů, což je podle něj dostatečná lhůta pro jejich zhotovení.

Závěrem navrhovatel uvedl, že podle jeho názoru oba účastníci správního řízení uvedli veškeré své argumenty k jednotlivým částem Dodatku a za stavu, obě strany trvají na svém návrhu Dodatku, navrhl, aby správní orgán svým rozhodnutím určil konečnou podobu Dodatku č. 1 ke Smlouvě o propojení.

Výzva správního orgánu ze dne 14. 12. 2015 navrhovateli

Dopisem ze dne 14. 12. 2015 vyzval správní orgán navrhovatele, aby jednoznačně uvedl zásilky typy zásiłek, které předpokládá, že budou vkládány do poštovních přihrádek. Zda bude požadovat vkládat do poštovní přihrádky nezapsané listovní zásilky a nezapsané balíky, jak uvedl a ústním jednáním ze dne 23. 7. 2015 nebo i zapsané listovní zásilky, jak vyplývá z jeho upraveného návrhu Dodatku č. 1 ze dne 19. 10. 2015.

Vyjádření navrhovatele ze dne 22. 12. 2015

Navrhovatel ve svém vyjádření ze dne 22. 12. 2015, které bylo doručeno správnímu orgánu 4. 1. 2016, uvedl, že bude využívat poštovní přihrádky pouze pro nezapsané listovní zásilky a nezapsané balíkové zásilky.

Vyjádření navrhovatele ze dne 7. 4. 2016

Navrhovatel ve svém vyjádření ze dne 7. 4. 2016 upřesnil, že poštovní přihrádky bude využívat pouze pro nezapsané listovní zásilky s rozměry, které lze vložit do poštovní přihrádky. Pro zapsané zásilky a nezapsané balíky nebude využívat přístup k poštovním přihrádkám. Takové zásilky odpůrce nepřevzme ke vložení do poštovních přihrádek. Z tohoto důvodu navrhl i úpravu textu Dodatku č. 1 ke Smlouvě.

Vyjádření navrhovatele ze dne 9. 6. 2016

Ve svém podání ze dne 9. 6. 2016 navrhovatel žádal ukončení průtahů tohoto řízení a vydání rozhodnutí ve věci. Na základě tohoto podnětu rozhodla Rada Českého telekomunikačního úřadu rozhodnutím čj. ČTÚ-66 443/2016-603 ze dne 4. 8. 2016, že se předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu nedopustil průtahu řízení a že má být rozhodnutí ve věci vydáno do 31. 12. 2016.

Správní orgán dopisem ze dne 15. 6. 2016 nařídil ústní jednání na den 29. 6. 2016 s tím, že na tomto jednání bude mimo jiné i proveden důkaz Záznamem ze státní kontroly ze dne 27. 5. 2016, která byla provedena v místě sídla odpůrce k prověření dodržování povinností podle § 34 zákona o poštovních službách, tj. sjednávat ceny za přístup k prvkům poštovní infrastruktury za nákladově orientované ceny. Na žádost navrhovatele bylo jednání přesunuto na den 26. 7. 2016.

Vyjádření navrhovatele ze dne 25. 7. 2016 k „Záznamu ze státní kontroly ze dne 27. 5. 2016“

Navrhovatel ve svém obsáhlém přípisu ze dne 25. 7. 2016 zpochybnil správnost výše uvedených nákladově orientovaných cen za požadovaný přístup k poštovní infrastruktuře. Ceny jsou stanoveny na základě auditované evidence nákladů a výnosů, ale pouze z hlediska dodržování stanovených klíčů pro alokaci společných nákladů. Podle navrhovatele jsou tyto klíče účelově zkresleny ve snaze přesunovat náklady z ostatních služeb do základních služeb a pak tyto klíče neodpovídají tomu, jak se jednotlivé služby skutečně podílejí na vzniku společných nákladů. Z toho pak ani evidence neodpovídá požadavkům na vedení účetnictví podle § 33a odst. 3 zákona o poštovních službách a z č. 14 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/67 ES ze dne 15. 12. 1997. Obdobně toto platí i k nákladům „norem práce uvedených ve sbornících norem ČP“, neboť tyto normy nebyly předmětem uvedené kontroly a ani z kontroly nevyplývá konkrétní spotřeba času pro jednotlivé úkony. Tudíž není navrhovateli umožněno, aby se k této problematice podrobně vyjádřil. Dále navrhovatel namítl, že do nákladů pro stanovení cen za přístup, byly zahrnuty

i náklady, které se netýkají samotného přístupu, ale i náklady na pořízení předmětných databází, což je v zásadním rozporu s dikcí zákona o poštovních službách, výše zmíněné Směrnice a samotného smyslu práva na přístup k poštovní infrastruktuře.

Dále navrhovatel namítl, že odpůrce ani Český telekomunikační úřad nerespektují v rozporu s § 33 odst. 5 a § 34 odst. 8 zákona o poštovních službách náklady, které smějí být zahrnuty do kalkulace nákladově orientovaných cen za požadovaný přístup. Podle uvedených ustanovení by se mělo jednat náklady efektivně a účelně vynaložené, ale vyhláška č. 465/2012 Sb., o způsobu vedení oddělené evidence nákladů a výnosů držitele poštovní licence kalkuluje pouze s „ekonomicky oprávněnými náklady“, což neodpovídá kategorii nákladů „efektivně a účelně vynaložených“. Uvedená vyhláška neodpovídá zákonu o poštovních službách a nelze ji použít pro určení nákladů „efektivně a účelně vynaložené“.

Podle navrhovatele není správný postup, když se zkoumá pouze, zda se nejedná o náklady, které mají být z kalkulace vyloučeny, ale nezkoumá se, zda byly vynaloženy efektivně. Proto jsou tímto postupem do kalkulace zahrnuty náklady vynakládané zcela neefektivně, ačkoliv z § 33 odst. 5 zákona o poštovních službách vyplývá, že nákladově orientované ceny by měly být co nejnižší, ale ceny podle nákladových kalkulací odpůrce jsou uměle zvyšovány, aby byly co nejvyšší.

K cenám za databáze navrhovatel uvedl, že uvedené ceny vychází téměř z nákladů na pořízení databáze a na její aktualizaci, což je v rozporu se zákonem o poštovních službách tak i se Směrnicí. Podle navrhovatele by se měly podle § 34 odst. 8 zákona o poštovních službách hradit toliko náklady za její zpřístupnění, a nikoliv za její vedení a vytvoření. Uvedené databáze již mají existovat, jak vyplývá ze zákona o poštovních službách a náklady na jejich vytvoření nelze přenášet na přístupující subjekty, i ze Směrnice čl. 11a vyplývá, že má k ní být zajištěn přístup. Podle navrhovatele tuto databázi vede odpůrce prvořadě pro vlastní potřebu, a měla by být vedena co nejefektivněji (ekonomicky i centrálně), a nemá logiku, aby se na nákladech podíleli i další provozovatelé, kteří do ní hodlají přistupovat. Tím se stane, že vedení databází generuje pro odpůrce zisk. Databáze je jen soupisem adres, s alternativními adresami udanými adresátem, kam mají být zásilky dodávány, a toto nové dodávání (na nové adresy) může být i méně nákladné, a úspory mohou být větší než náklady na vedení databáze (dodávání do poštovních přihrádek a dodávacích schrán). U služby doručení nejsou úspory tak významné, ale tím, že zásilku doručí na novou adresu, než aby ji vrátila jako nedoručitelnou, a to i s ohledem na skutečnost, že je služba doručení zpoplatněna (hrazena adresátem). Právě proto je uvedená databáze slouží odpůrci k ušetření nákladů. To, že se mají další provozovatelé na ní finančně podílet, postrádá ekonomický smysl, protože slouží pro rozsáhlé úspory odpůrce. Dále navrhovatel uvedl, že není zcela správné tvrzení, že tržní hodnota databáze je vyšší, než odpovídá vynaloženým nákladům. Podle navrhovatele je tržní výhodou odpůrce pořídit si takovou databázi, která vyplývá z toho, že je držitelem poštovní licence. Právě proto by měla být zpřístupněna i ostatním provozovatelům, jak vyplývá i ze Směrnice, protože si ji sami nemohou pořídit. Proto by se měl odpůrce o tuto výhodu podělit s ostatními svými konkurenty, aby se vyrovnaly nerovné podmínky, které mezi provozovateli existují.

K nákladům za přístup do poštovní infrastruktury navrhovatel uvedl, že by měly jen ty náklady, které by odpůrce nemusel vynakládat, pokud by přístup neposkytoval, a ty musí být efektivně a účelně vynaložené. Nejefektivnějším způsobem, jak zajistit přístup k vedené databázi, je poskytnutí sdíleného dálkového přístupu provozovatelům, např. FTP server, kam by jí odpůrce umisťoval. Náklady na takový přístup jsou měsíčně 500 Kč. Tudíž navrhovaná cena za přístup ve výši 1 000 Kč, je nadprůměrná.

K cenám za přístup k dodávacím schránám. Podle navrhovatele i za tento přístup platí obdobné argumenty, které uvedl k databázím. Dodávání zásilek do dodávacích schrán přináší pro odpůrce značnou úsporu oproti dodávání standardním způsobem. Proto náklady na pořízení a údržbu schrán nelze oddělit od toho, jakou úsporu nákladů odpůrci přináší. Náklad na pořízení a údržbu schrán nelze zahrnout do cen za přístup, neboť je to v rozporu

s dikcí zákona o poštovních službách, a i se Směrnicí. Využívání těchto schrán dalšími provozovateli neovlivní náklady odpůrce na jejich pořízení a údržbu, jeho náklady se nijak nezmění. Rozsah nákladů na údržbu a opravy se nijak nezmění tím, že do nich budou vřazovat malé množství zásilek i další provozovatelé. Údržba schrán je nutná zejména z důvodu doby jejího využívání (stárnutí) a nikoliv rozsahem vkladných zásilek. Jedinou výjimkou jsou náklady na pořízení klíčů těmto dodávacím schránám, kdy náklad na pořízení klíče odpůrci vzniká. Podle navrhovatele však uvedené náklady na pořízení jednoho klíče ve výši 236,37 Kč nejsou nijak zdůvodněny. Z jeho poznatků vyplývá, že většina klíčů je univerzálních a jednotlivé pobočky odpůrce (pošty) si je objednávají od centrálního útvaru odpůrce, cena za takové klíče se pak může podle odpůrce pohybovat v rozmezí 35 Kč až 100 Kč vč. nákladů na jejich pořízení. Nelze k maloobchodní ceně za pořízení klíče připočítávat i podíl na režijních nákladech dalších složek odpůrce. K cenám za přístup k informacím o dodávacích schránách platí totéž, co navrhovatel uvedl k databázím. To že odpůrce nevede o dodávacích schránách centrální databázi je v tomto případě irelevantní. Podle navrhovatele by měl mít zájem o vedení centrální databáze dodávacích schrán i Český telekomunikační úřad pro výkon dohledu, zda jsou dodávací schránky využívány skutečně jen výjimečně, jak vyplývá z článku odstavce 3 Směrnice.

K cenám za přístup k poštovním přihrádkám navrhovatel uvedl, že započítávání nákladu označeného jako „fixní náklad na obsluhu na poště“ není správné. Náklady na „obsluhu na poště“ nejsou požadavkem na vložení menšího počtu poštovních zásilek do poštovních přihrádek, tyto náklady jsou fixní, bez ohledu na to, zda bude existovat přístup do poštovních přihrádek formou vkládání cizích zásilek do přihrádek, nemá na jejich výši žádný vliv. Tyto náklady vycházejí z toho, jak velká obsluha musí být na pracovišti s ohledem na počet vkládaných zásilek do poštovní přihrádky. S ohledem na minimální tržní podíl obou konkurentů odpůrce, že by se ani nemusela rozšiřovat pracovní doba přepážkových pracovníků kvůli převzetí jedné nebo dvou zásilek týdně navrhovatele. Navrhovatel upozornil, že dodávání do poštovních přihrádek generuje značnou úsporu nákladů, které by musely být vynaloženy na dodání zásilek v místě/sídle adresáta. Je to tedy činnost výnosná a je spojena se zápornými náklady. Navrhovatel nevidí žádný důvod, aby se podílel na nákladech na činnost pracovníka překážky odpůrce, která je bezpochyby výdělečná. Podle navrhovatele není důvod, aby do nákladů započítávalo zadání nezapsané zásilky přijaté do poštovních přihrádek do systému APOST, což je interní záležitost odpůrce. Rovněž považuje navrhovatel za absurdní náklad za dobu strávenou pracovníkem přepážky pochůzkou k přihrádkám tam i zpět. Ani poukaz na normy nemůže zohlednit, kolik metrů skutečně pracovníků té či oné pošty ujde. Je věcí pošty/odpůrce, aby určila, ve kterém prostoru zásilky převezme, což by mělo být co nejbližší poštovním přihrádkám. Pokud určí co nejvzdálenější místo, pak nemůže s ohledem na požadavek na efektivnost a účelnost nákladů zahrnout do cen takto zbytečně vzniklé náklady. Za zmatečné pak považuje navrhovatel zahrnutí i režijních nákladů, když podle něj pracovníkovi pošty za tuto vykonanou jednoduchou činnost během pracovní doby nevznikají. Tím méně pak nemůže jít o režijní náklady „na supervizi“ a „řízení“ a „hygienické potřeby“. Podle navrhovatele jediné náklady, jsou náklady na vložení do poštovní přihrádky nebo případné náklady nebo náklady na dodání poštovní přihrádky, kterou do poštovní přihrádky vložit nelze. Pouze v druhém případě se mohou náklady na dodávání poštovních přihrádek zvýšit, a tedy jen v tomto případě je možno požadovat, aby se na jejich úhradě podílel poměrným způsobem. Částky, které jsou uvedeny v Záznamu z kontroly, neodpovídají časové náročnosti za příslušné úkony, a navíc není uvedeno, jaká časová náročnost na takové úkony má být v normách odpůrce uvedena, tudíž nelze vznést ani odůvodněné námitky. Z uvedeného nevyplývá, zda se vychází z času podle norem nebo z praxe, kolik času na takový úkon připadá. Tak mohou být do nákladů zahrnuty i prostoje, které se přístupujícího provozovatele netýkají. Navrhovatel uvedl, že ze své zkušenosti může odhadnout, že částka efektivně účelně vynaložených nákladů na vložení do poštovní přihrádky by neměla přesáhnout polovinu toho, co je uvedeno v záznamu k nákladům.

Ústní jednání ze dne 26. 7. 2016 a provedené důkazy

Správní orgán při ústním jednání provedl důkaz listinami:

- „Soupis zásilek určených do poštovních přihrádek předaných v rámci Smlouvy o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury č. ...“, s tím, že odpůrce přislíbil k soupisu vyjádřit do 19. 8. 2016.
- Záznam ze státní kontroly ze dne 27. 5. 2016 zpracovaný odborem ekonomické regulace. K tomuto důkazu navrhovatel uvedl, že správní orgán vycházel z nesprávného předpokladu, a to že mají ostatní provozovatelé přispívat na vybudování a údržbu takové infrastruktury, což je v rozporu s § 34 zákona o poštovních službách, ale i s Poštovní směrnicí EU, a kdy ostatní provozovatelé mají platit jen přímé náklady, které s přístupem k poštovní infrastruktuře vznikají, např. přístupy k databázím přes FTPS servery jsou běžně dostupné na trhu za paušální cenu 500 Kč měsíčně, ale Záznam o kontrole naproti tomu vychází z částky 533.875 Kč ročně a včetně přiměřeného zisku 580.322 Kč ročně. Obdobně to platí i výrobu klíčů, kdy výroba jednoho univerzálního klíče je okolo 50 Kč, zatímco záznam o kontrole vychází z částky 236,37 Kč za klíč.

Dále navrhovatel předložil další důkazy k založení do spisu.

- 1) Maloobchodní ceník výroby klíčů: výroba klíčů a autoklíčů – JAKOV–A-Z, výroba klíčů a autoklíčů Říčany – Jan Kulík, výroba klíčů AZ MAKRO s.r.o., výroba klíčů Železářství U Rotta VIS.Z.FAB 110,115
- 2) Ceny FTP hosting od TELE 3, FTP hosting od ABC HOST, FTP hosting HEXAGEEK CZ, FTP hosting od Czechia.com, FTP hosting VAS-SERVER. Cz

Odpůrce k Záznamu z kontroly k dodávacím schránám namítl, že měsíční náklady na jednu dodávací schránu byly rozděleny podle podílu na trhu poštovních zásilek do 2 kg v roce 2015. Odpůrce proto požádal správní orgán o sdělení přesných podílů jednotlivých provozovatelů, které byly použity pro výpočet rozdělení nákladů. Podle odpůrce není správné určení podílu ve výši 2 % dalších provozovatelů, proto žádal o upřesnění, zda pro výpočet podílu byly použity i reklamně adresné zásilky, tj. zásilky typu obchodní psaní, které budou ostatní provozovatelé do dodávacích schrán vkládat. Odpůrce uvedl, že ze Záznamu z kontroly vyplývá, že Česká distribuční a.s. (další provozovatel poštovních služeb, který žádá o přístup ke stejným prvkům poštovní infrastruktury) nevykázala údaje za adresné reklamní zásilky, proto nabyly do výpočtu zahrnuté. Relevantní musí být skutečný podíl na trhu, nikoli podíl spočítaný podle toho, jaké údaje se přistupující provozovatelé rozhodli Úřadu poskytnout. Dále odpůrce navrhl, aby bylo do smlouvy doplněno, že dodávací schránky neslouží pro dodávání neadresných zásilek, a byla stanovena smluvní pokuta ve výši 100 Kč za každý zjištěný případ pro případ takového porušení.

Podle navrhovatele je zcela irelevantní, jaké jsou jednotlivé podíly jednotlivých provozovatelů. Nákladově orientovaná cena musí být vypočítaná na základě přímých a efektivně a účelně vynaložených nákladů, které vznikají odpůrci při přístupu ostatních provozovatelů do jejich dodávacích schrán. Podle názoru navrhovatele takové náklady musí být nulové, protože když doručovatel jiného provozovatele zastaví u schránky, otevře víko a vloží tam zásilku a víko opět zavře, nevyvolává u odpůrce/České pošty, s.p. žádné náklady, s výjimkou na nákladu na výrobu klíčů do těchto schrán.

Odpůrce konstatoval, že námitka navrhovatele se vztahuje spíše k závěrům ze státní kontroly, než k argumentům odpůrce, neboť zpochybňuje principy, na jejichž základě správní orgán dospěl ke svým závěrům, nikoliv k argumentům odpůrce, který se vyjadřoval k praktické aplikaci principů, uplatněných Českým telekomunikačním úřadem. Odpůrce zásadně nesouhlasí s výkladem navrhovatele, který si aplikaci principů stanovení ceny za přístup do sítě na základě nákladově orientovaných cen vykládá tak, že odpůrce bude hradit plné náklady na infrastrukturu, kterou bude následně navrhovatel bezplatně využívat. Takový

výklad zákona by nepochybně nastolil zásadní nerovnováhu na trhu poštovních služeb a vedl by k bezdůvodnému obohacování navrhovatele na úkor odpůrce.

Závěrem navrhovatel požádal o přehodnocení závěru kontroly ve smyslu jejich uvedených námitek a opětovné provedení s důrazem na prošetření přímých nákladů souvisejících s přístupem k prvkům poštovní infrastruktury ve smyslu návrhu navrhovatele. Ve zbytku se odkázal na své vyjádření ze dne 25. 7. 2016.

Vyjádření odpůrce ze dne 19. 8. 2016

Odpůrce ve svém vyjádření uvedl, že u dodávacích schrán eviduje 3 typy klíčů (Fab, Ronis a Fator), které jsou ve většině případů v rámci depa nebo dodávací pošty univerzální. V ceně za předání klíče musí být dle odpůrce zohledněny náklady na pořízení klíče, na zajištění duplikátu a kompletaci těchto klíčů. K otázce cen FTP hostingu odpůrce uvedl, že pro požadované databáze, které obsahují citlivé údaje, není tento přístup vhodný, neboť je s nízkou úrovní SLA. Zákona o poštovních službách měly hradit pouze náklady za přístup.

Odpůrce nesouhlasí s tím, že by se podle § 34 odst. 8 zákona o poštovních službách měly hradit pouze ceny za zpřístupnění prvků poštovní infrastruktury, a nikoliv za její vedení a vytvoření. Nelze akceptovat, že by odpůrce nesl veškeré náklady poštovní infrastruktury a navrhovatel by v podstatě čerpal její výhody. Z příslušných Směrnic ES je podpora účinné hospodářské soutěže a ochrana zájmu spotřebitelů při dotvoření vnitřního trhu poštovních služeb tím, že je umožněno ostatním provozovatelům poštovních služeb využít již existující infrastrukturu držitele poštovní licence, aniž by byli nuceni ji znovu budovat. Smyslem přístupu je, aby se nemusela budovat nová poštovní infrastruktura, ale mohla být využívána stávající infrastruktura, ale ne zdarma, protože by další provozovatelé získali tržní výhodu. Pakliže navrhovatel uvádí, že je pro držitele poštovní licence tato infrastruktura zisková, tudíž bude ziskové její využití i pro ostatní provozovatele. Směrnice uvádí, že podmínky přístupu mají být nastaveny transparentně a nediskriminačně, čemu odpovídá, že ceny za přístup mají být sjednány jako nákladově orientované, a nikoliv jen ve výši přírůstkových nákladů za zprostředkování přístupu. Rovněž z příslušné důvodové zprávy vyplývá, že sdílení prvků nebo služeb poštovní infrastruktury je za úplaty, nikoliv jen za úhradu přírůstkových nákladů. Cena za požadovaný přístup tak musí zohlednit odpůrcem účelně a efektivně vynaložené náklady, na nichž se musí logicky podílet i přistupující provozovatel poštovních služeb v rozsahu, v jakém tuto poštovní infrastrukturu využívá.

K záznamu z kontroly odpůrce uvedl, že souhlasí s tím, že měsíční náklady na dodávací schránku byly rozděleny mezi odpůrce a ostatní provozovatele poštovních služeb podle podílu na trhu poštovních zásilek do 2 kg v r. 2015. Podle odpůrce by však podíl měl být minimálně ve výši 5 %, tudíž i úhrada za podávací schránky by měla vyšší. Rovněž by měly být do podílu zahrnuty i adresné reklamní zásilky spol. Česká distribuční a.s., které tvoří podstatnou část zásilek.

Vyjádření navrhovatele ze dne 31. 8. 2016

Navrhovatel uvedl, že ve sporném řízení plyne povinnost účastníkům označit důkazy. Toto navrhovatel učinil, ale správní orgán je dosud neprovedl. Jednalo se o navržené důkazy, které jsou interními údaji a daty odpůrce, a správní orgán si je dosud od odpůrce nevyžádal, ačkoliv se jedná o data, které odpůrce eviduje na základě zákonné povinnosti. Navíc má správní orgán podle § 50 správního řádu povinnost si podklady pro rozhodnutí obstarat a zjistit skutečný stav věci, aby rozhodnutí nebylo zatíženo neodstranitelnou vadou. Podle navrhovatele není možno vydat rozhodnutí pouze na základě Záznamu z kontroly, na základě kontroly alokace nákladů podle alokačních klíčů. Proto navrhovatel navrhl, aby byl odpůrce vyzván k předložení důkazů, a to „Metodika alokace nákladů České pošty podle Vyhlášky č. 465/2012 Sb.“, „Rozhodnutí o schválení alokačních klíčů“ a „Spis Českého telekomunikačního úřadu ČTÚ-17464/2014-611“, zejména dokumenty o použitých alokačních klíčích.

Navrhovatel uvedl, že na zkrácení alokačních klíčů upozornil již v rámci řízení o první části návrhu v rámci podaného rozkladu, když upozornil, že u alokačních klíčů nákladů

nebylo ověřeno, že odpovídají skutečnosti. Nebylo zkoumáno, zda náklady jsou a účelné. Auditor kontroluje pouze to, že jsou alokační klíče dodržovány, a nikoliv jejich správnost, např. náklady nesouvisející s přístupem hygienické potřeb, supervize nebo zápis do APOST u nezapsaných zásilek při jejich vkládání do poštovní přihrádky. Z toho navrhovatel dovodil, že použité alokační klíče neposkytují relevantní obraz o nákladech na přístup k jednotlivým prvkům poštovní infrastruktury. Dále je podle navrhovatele nesprávné, když do nákladově orientovaných cen jsou zahrnuty náklady, které se netýkají samotného přístupu, místo kalkulace nákladů za přístup se kalkuluje i s náklady na vytvoření a udržování poštovní infrastruktury, kterou používá odpůrce pro svůj provoz, což je v rozporu s dikcí zákona o poštovních službách, tj. samotného práva na přístup ve smyslu § 34 a příslušné Směrnice. Pokud by odpůrci vnikla při provozu nebo údržbě poštovní infrastruktury ztráta, slouží k její úhradě kompenzace dle § 34b a 34c zákona o poštovních službách.

Dále navrhovatel uvedl ceny, které by podle jeho názoru odpůrci náležely při požadovaném přístupu

- k dodávacím schránám, a to na provoz dodávací schránky 0 Kč, za jeden klíč k dodávací schráně (víko) 35 až 100 Kč, za úplné informace obsahující umístění dodávací schránky 1.000 za všechny databáze, za odeslání informace o změně umístění 1 dodávací schránky 0 Kč (tyto údaje eviduje odpůrce pro sebe),
- k poštovním přihrádkám, a to za obsluhu na poště za jednu předanou dávku zásilek 0 Kč (jedná se o náklad za udržování sítě), za manipulaci s obyčejnou listovní zásilkou 0,50 Kč, za manipulaci se zásilkou, která se nevejde do poštovní přihrádky - tyto zásilky by se neměly vyskytovat, pošta je oprávněna odmítnout převzetí,
- k databázím o adresátech, kteří mají pořízenu alespoň jednu službu dosílka, odnáška, odnáška s poštovní přihrádkou, dodávací schránka, a to cena za všechny databáze 1.000 Kč a za aktualizaci všech databází 1.000 Kč,

a zároveň uvedené ceny porovnal s cenami uvedenými v Záznamu z kontroly. Navrhovatel se odmítá podílet např. na nákladech na „amortizaci“ dodávacích schrán, když odpůrci v důsledku přístupu do její poštovní infrastruktury nevznikají žádné dodatečné náklady.

Navrhovatel upozornil, že nákladově orientovaná cena není totéž jako ekonomicky oprávněné náklady, jak je uvedeno ve vyhlášce č. 465/2012 Sb., což je širší kategorie než nákladově orientovaná cena.

V důsledku toho pak bylo, že do ceny za přístup byly započítány i náklady např. na výměnu dodávacích schrán, vytvoření databáze o jejich umístění, hygienické potřeby při vkládání do poštovních přihrádek. Tyto náklady nevznikly kvůli povinnosti zajistit přístup, ale vznikly kvůli tomu, že je odpůrce potřebuje vynakládat nezávisle na tom, zda přístup do své poštovní infrastruktury poskytuje či nikoliv.

Pokud byla kalkulovaná nákladově orientovaná cena, musely by být kalkulovány výhradně náklady, které bezprostředně vznikají s přístupem do poštovní infrastruktury, tedy např. čistým časem na vložení zásilek do poštovních přihrádek, cena klíčů od dodávacích schrán, náklady na předání záznamů v databázích atd. a dále pak posoudit, jestli by tyto náklady nebylo možné výrazně snížit nebo dokonce odstranit.

K záporným nákladům na vedení databází odpůrcem navrhovatel uvedl, že tyto databáze generují odpůrci zisk ve formě úspor, když minimalizují náklady odpůrce při dodávání zásilek, když bude zásilka směřována rovnou na nové místo podle požadavku adresáta. Dalším příjmem odpůrce je poplatek vybíraný za službu odnáška a za službu dosílka. K tomu pak navrhovatel navrhl prověřit ziskovost nebo ztrátovost vedení databází.

Přenosu databází e-mailem nebo FTP hostingem, navrhovatel uvedl, že FTP hosting je běžně využíván jinými společnostmi, je bezpečný a je to neúčelnější způsob předávání dat. Pokud bude odpůrce předávat databáze jiným způsobem, pak za předání informací je možno účtovat jen několik málo minut práce.

Podle navrhovatele přistupující provozovatel má hradit za požadovaný přístup účelné a efektivní náklady s tím spojené a nemůže hradit jiné náklady odpůrce, které by odpůrci stejně vznikly bez ohledu na realizaci přístupu, tyto náklady musí být započteny v nákladově orientovaných cenách základních služeb, a odpůrce je má kompenzovány v rámci financování čistých nákladů (pokud ztráta vznikne).

Závěrem navrhovatel uvedl, aby Český telekomunikační úřad si vyžádal od odpůrce navržené důkazy a provedl je za účasti navrhovatele za účelem objektivního posouzení věci. Český telekomunikační úřad je povinný podle zákona o poštovních službách provádět pravidelné kontroly, shromáždit podklady které lze využít i pro vydání tohoto rozhodnutí. S těmito podklady je povinnost seznámit i navrhovatele a teprve pak může být vydáno rozhodnutí ve věci. Proto je třeba odstranit vady řízení a ctít zásady spravedlivého procesu.

Vyjádření odpůrce ze dne 19. 9. 2016

Ve svém vyjádření odpůrce uvedl, že je nesprávný názor, aby přistupující provozovatelé poštovních služeb hradili pouze přírůstkové náklady. Přístup do sítě není bezplatná služba a její náklady mají být rozpuštěny v čistých nákladech.

Náklady podle navrhovatele má nést ten subjekt, jemuž je přístup ku prospěchu, což vyplývá i z důvodové zprávy, kde je uvedeno, že držitelé poštovní licence bude uloženo sdílet za úplaty některé služby a vybrané prvky jeho poštovní infrastruktury. Tudíž není možno, aby infrastrukturu odpůrce (který by nesl veškeré náklady této poštovní infrastruktury), využíval zdarma navrhovatel. Nelze připustit, aby majetek odpůrce využívaly zdarma třetí subjekty, což je i v rozporu s Listinou základních práv a svobod (čl. 11).

Výzva správního orgánu ze dne 4. 10. 2016

Dopisy ze dne 4. 10. 2016 si správní orgán vyžádal od účastníků řízení informaci o počtu vybraných dodávaných listovních zásilek, aby na základě podílu listovních zásilek dodávaných účastníky řízení mohl být stanoven podíl nákladů na provoz jedné dodávací schránky. K prokázání správnosti tvrzení o počtu dodávaných listovních zásilek měli účastníci řízení navrhnout provedení důkazu formuláři OP15 a CP15, které má Český telekomunikační úřad k dispozici, aby byl jasný podíl na trhu účastníků řízení. K této žádosti správního orgánu oba účastníci řízení uvedli, že provedení takového důkazu nenavrhují. Navrhovatel uvedl, že počty dodaných zásilek v roce 2015 nesouvisí s předmětem řízení, proto není třeba zkoumat tržní podíly, proto nenavrhuje ani provedení důkazu formulářem OP15. Odpůrce uvedl, že provedení důkazu formulářem CP15 nenavrhuje, údaje v něm uvedené nezpochybňuje. Na ústním jednání pouze zpochybnil výši podílů jednotlivých provozovatelů.

Vyjádření navrhovatele ze dne 20. 10. 2016

Ve svém vyjádření ze dne 20. 10. 2016 navrhovatel uvedl, že odpůrce trvale ignoruje dikci zákona o poštovních službách, zejména § 34 odst. 8, když tvrdí, že se má navrhovatel podílet na nákladech, které odpůrce vynakládá na budování poštovní infrastruktury pro vlastní potřebu, protože ji provozuje pro sebe i bez přístupu dalších provozovatelů. Tudíž musí být pro odpůrce výdělečná. Pokud má být cena nákladově orientovaná, tak se musí podle navrhovatele jednat o náklady, které odpůrci vzniknou v přímé souvislosti s přístupem, nikoliv s provozováním vlastních služeb a údržby. Toto odpovídá i teleologickému výkladu předmětných ustanovení zákona o poštovních službách. Jestliže bylo rozhodnuto o liberalizaci poštovního trhu, pak musí být umožněn přístup konkurence k poštovní infrastruktuře, aby nebylo nutno ji budovat těmito konkurenty.

Navrhovatel závěrem požádal správní orgán, aby na ústním jednání provedl jím navržené důkazy přípisem ze dne 31. 8. 2016 a dále normativy spotřeby práce dle Rozhodnutí o schválení alokačních klíčů zejména pro určení nákladově orientované ceny při dodávání do poštovních přihrádek, výkazy odpůrce k prokázání, zda třídí veškeré zásilky (100 %) až na úroveň doručovacích okrsků, výkazy o tom, kolik stojí jednotkové náklady dle hmotnostních kategorií dle přílohy č. 1 Smlouvy o přístupu na přepravu z SPÚ do depa podacích pošt, a jaké jsou náklady na jejich třídění k prokázání nákladově orientované ceny

přístupu ve formě „přepravy ze SPÚ do dep a podacích pošt“ a „třídění a úroveň doručovacích okrsků“, výkaz nákladů a výnosů z poskytovaných služeb dodávání do dodávacích schrán, dodání do poštovních přihrádek, dosílka, odnáška k prokázání, zda nákladově orientované ceny jsou v souladu se zákonem o poštovních službách, evidence klíčů k dodávacím schránám, jejich potřebný počet, podklady k částce 1,82 Kč jako náklad za zaslání informace o změně umístění dodávací schránky, podklad k částce 236,37 Kč za pořízení jednoho klíče, podklad k 15,46 Kč za obsluhu na poště, podklad k částce 1,13 Kč za manipulaci s OLZ, podklad k částce 18,67 Kč jako náklad za manipulaci se zásilkou, která se nevejde do poštovní přihrádky, podklad k částce 48.360 Kč náklad za přístup k databázi adresátů, kteří mají jinou dodávací adresu. Bez těchto podkladů nelze údaje uvedené v Záznamu z kontroly přezkoumat. Podle navrhovatele nelze stanovit cenu za přístup dle podílů na trhu, neboť se jedná o proměnné, které se v podstatě denně mění.

Vyjádření odpůrce ze dne 20. 10. 2016

Odpůrce ve svém vyjádření ze dne 20. 10. 2016 mimo jiné uvedl, že podle formuláře CP15 je 57202 dodávacích schrán a 62 173 poštovních přihrádek. Dále odpůrce doložil přehled „Evidence klíčů k dodávacím schránám podle provozoven“ (kolik je třeba klíčů k dodávacím schránám v rámci každého depa) a vyjádření k „Soupisu zásilek určených do poštovních přihrádek“

Dopisy ze dne 9. 11. 2016 nařídil správní orgán ústní jednání na den 23. 11. 2016 mimo jiné i k provedení důkazu ze dne 8. 11. 2016 - „Doplnění č. 1 záznamu kontroly ze dne 27. 5. 2016“. Z tohoto jednání se omluvil z důvodu zahraniční cesty odpůrce, proto správní orgán nařídil ústní jednání v novém termínu, a to na den 8. 12. 2016.

Vyjádření navrhovatele ze dne 7. 12. 2016

K zaslání „Evidenci klíčů k dodávaným schránám“ předložené odpůrcem, navrhovatel uvedl, že mu zcela nevyhovuje. Z této evidence by mělo vyplývat, kde se daná schránka nachází (nejlépe GPS souřadnice) a které konkrétní adresy jsou obsluhovány z této dodávací schránky, aby mohl navrhovatel vyhodnotit, které schránky bude chtít využívat a konkrétně kterým klíčem ji bude možno otevřít, aby si u odpůrce zajistil duplikáty konkrétně požadovaných klíčů k vybraným dodávacím schránám. K tomu navrhovatel doložil vzorovou ukázkou, jak by si představoval identifikaci umístění dodávacích schrán vč. identifikace příslušného klíče, tj údaje o adresátech využívající dodávací schránku, přesný popis umístění schránky a identifikace příslušného klíče k dodávací schráně. Navrhovatel uvedl, že se podrobněji tato problematika probere na ústním jednání.

K formuláři Soupis navrhovatel uvedl, že tato soupiska nereaguje na zónové ceny v souvislosti s předáváním zásilek odpůrci na úrovni podacích pošt, proto by se mělo zohlednit, v jaké zóně se podací pošta nachází a do které doručovací zóny jsou zásilky určeny. Navrhovatel uvedl, že by zásilky určené do poštovních přihrádek předával odpůrci i centrálně bez jakéhokoliv třídění za předpokladu, že bude tato cena nižší, než je cena za doručení zásilek v nejlevnější zóně, neboť odpůrce ušetří za samotnou donášku adresátům. Zároveň navrhovatel uvedl, že bude využívat i možnost předávat vytříděné zásilky na konkrétní poště, ve které jsou poštovní přihrádky umístěny. Zároveň navrhovatel upozornil, že Doplněný záznam z kontroly popsané varianty vůbec neprošetřoval.

K Doplněnému záznamu z kontroly navrhovatel uvedl zásadní připomínky, a to že několikrát navrhoval, aby bylo provedeno u odpůrce místní šetření za přítomnosti přistupujících provozovatelů poštovních služeb (navrhovatele a České distribuční a.s.). Podle jeho názoru by místním šetřením nedošlo k ohrožení případného obchodního tajemství odpůrce, ale naopak by byla zvýšena transparentnost tohoto správního řízení.

U dodávacích schrán rozporoval výpočet podle míry využití dodávacích schrán, protože se konkrétní míra využití dodávacích schrán jednotlivým provozovatelem průběžně mění, a nelze ji proto podchytit konkrétním číselným údajem, proto ani nemůže ovlivňovat konečnou cenu za přístup. Proto i odkazy na údaje uvedených řádků z příslušných formulářů

(ze kterých se rozpočítávali náklady na dodávací schránky) jsou v rozporu s koncepcí přístupu do poštovní infrastruktury, a tedy i se zákonnými a evropskými právními předpisy. Navíc Český telekomunikační úřad zohlednil v kalkulaci přístupových cen i náklady na opravy a udržování, ceny náhradních dílů a nájem prostorů pro dodávací schránky, které s přístupem nesouvisí. Tyto náklady by musel odpůrce nést sám, pokud by nebylo přístupujících provozovatelů. Rovněž uvedené ceny za klíče k dodávacím schránkám, byť jsou v Doplnění záznamu poníženy, tak jsou podle navrhovatele stále neúměrně vysoké a zásadně překračují tržní ceny za vyhotovení duplikátu klíče. Podle navrhovatele musí být cena kalkulována univerzálně, ani nikoliv podle počtu přístupujících provozovatelů, což se může v čase změnit.

K problematice dodávacích schránek se navrhovatel odkázal na svá předchozí vyjádření a urgoval, aby byly provedeny důkazy, které již dříve navrhl, a nyní je znovu zopakoval a opětovně upozornil správní orgán na porušení práva (viz § 141 odst. 4 správního řádu), když nebudou provedeny jím navržené důkazy.

Ústní jednání dne 8. 12. 2016

Na ústním jednání byl proveden důkaz listinou Doplnění č. 1 záznamu z kontroly ze dne 27. 5. 2016, kterou zpracoval Český telekomunikační úřad (odbor ekonomické regulace) k prověření nákladově orientovaných cen za požadovaný přístup k poštovní infrastruktuře.

K provedenému důkazu navrhovatel uvedl, že se odkazuje na svá předchozí písemná vyjádření s tím, že v situaci, kdy jsou mu ze strany správního orgánu prezentovány pouze výsledná čísla nákladově orientovaných cen a nikoliv samotné podklady, ze kterých správní orgán vycházel, může pouze apelovat na správní orgán, aby zohlednil jeho námítky v obecné rovině a nedostatečná šetření doplnil a předložil navrhovateli k vyjádření. Takovým příkladem je např. absence určení nákladově orientované ceny za přístup k poštovním přihrádkám (P. O. BOXy) ve formě předání zásilek na úrovni SPU.

K provedenému důkazu odpůrce uvedl, že smyslem toho správního řízení o přístupu do sítě není podle jeho názoru přezkoumávání kontrolních zjištění Českého telekomunikačního úřadu. S provedením důkazů, navrhovaných navrhovatelem v rámci tohoto správního řízení, odpůrce zásadně nesouhlasí, jejich provedením by došlo k porušení obchodního tajemství odpůrce, čímž by byl odpůrce zásadním způsobem poškozen. Navíc důkazy navrhované navrhovatelem v jeho vyjádření ze 7. prosince 2016 pod písmenem d) – f) potom s probíhajícím řízením vůbec nesouvisí. Podle odpůrce rozdělení nákladů za přístup k dodávacím schránkám podle podílu na trhu listovních zásilek za rok 2015 je nedostatečné, neboť do tohoto podílu by měly být započítány i neadresné listovní zásilky, které bude navrhovatel nepochybně do dodávacích schránek též chtít doručovat. V této souvislosti odpůrce požaduje, aby byl výpočet tímto způsobem opraven nebo aby smlouva o přístupu výslovně zakázala vkládání neadresných listovních zásilek do dodávacích schránek pod pokutou ve výši 1000 Kč za každé zjištěné porušení této povinnosti.

Navrhovatel s takto formulovanou smluvní pokutou, kterou lze v praxi lehce zneužít, nesouhlasí. Kdokoliv z poštovních provozovatelů má možnost do schránky hodit letáky distribuované navrhovatelem. V obecné rovině souhlasí se zákazem používat dodávací schránky k jiným účelům než k dodávání poštovních zásilek.

Navrhovatel k navrženým důkazům ve svém vyjádření ze dne 7. 12. 2016 navrhovatel uvedl, že bez jejich provedení nelze dostát zákonné povinnosti podle § 50 odst. 2 správního řádu, kdy důkazy obstarané Českým telekomunikačním úřadem, ze kterých správní orgán při svém rozhodnutí vychází, musí být v řízení také provedeny tak, aby mohl být zjištěn a v případném následném řízení rovněž přezkoumán skutečný stav věci. Bez dodržení tohoto zákonného postupu bude rozhodnutí správního orgánu vadou, jež jej bude činit nepřezkoumatelným.

Podle odpůrce důkazem ve správním řízení o přístupu do sítě je záznam z kontroly ze dne 27. 5. 2016 ve znění pozdějšího Doplnění ze dne 8. 11. 2016. Tento důkaz byl ve

správním řízení řádně proveden. Podle odpůrce není důvod zpochybňovat způsob, jakým si správní orgán tento důkaz opatřil.

Ke konkrétním navrženým důkazům navrhovatelem v přípisu ze dne 7. 12. 2016, které má správní orgán provést:

(i) o tom, že odpůrce třídí veškeré zásilky až na úroveň doručovacích okrsků, odpůrce uvedl, že takové provedení důkazu nemá žádnou souvislost se správním řízením o přístupu k dodávacím schránám, poštovním přihrádkám, ani databázím.

(ii) za účelem zjištění jednotkových nákladů na službu o přístupu přepravy z SPU do dep a dodacích pošt a nákladů na službu přístupu třídění na úroveň doručovacích okrsků, odpůrce uvedl, že na žádnou z těchto služeb přístupu nemá navrhovatel podle zákona právo, tudíž není důvod k provedení těchto důkazů.

(iii) výkazem nákladů a výnosů z poskytování služeb dodání do dodávacích schrán, dodání do poštovních přihrádek, dosílka a odnáška, odpůrce uvedl, že výnosy z poskytování těchto služeb nemají žádný význam pro určení nákladově orientované ceny za přístup.

K tvrzení navrhovatele, že do dodávacích schrán může leták doručovaný navrhovatelem vložit jakýkoli provozovatel poštovních služeb, odpůrce uvádí, že nepovažuje za pravděpodobné, že by některý z provozovatelů záměrně do dodávacích schrán vkládal letáky navrhovatele za účelem navrhovatele poškodit.

Odpůrce považuje zajištění zákazu vkládat do dodávacích schrán letáky navrhovatele smluvní pokutou za nezbytné i s ohledem na vlastní zkušenost, kdy i po uzavření smlouvy o přístupu pracovníci navrhovatele nadále vkládají nevyplacené zásilky, doručované navrhovatelem, do poštovních schránek odpůrce mimo postup předpokládaný Smlouvou o přístupu.

Navrhovatel uvedl, že zaměstnanci navrhovatele rozhodně nevhazují nevyplacené zásilky do poštovních schránek odpůrce. Navrhovatel se domnívá, že v tak v ojedinělých případech mohou činit majitelé poštovních schránek, kam byly doručeny zásilky z důvodů, že adresát již na dané adrese nebydlí, anebo přímo zaměstnanci odpůrce. Navrhovatel si odsouhlasil s odpůrcem postup, že takové zásilky budou předávány zpět navrhovateli a že v těchto případech nebude odpůrcem požadováno poštovné po adresátu a ani po odesílateli.

Navrhovatel upozornil, že za přístup k dodávacím schránám jsou v provedeném důkazu uvedeny náklady za přístup k dodávacím schránám (tabulka) podle podílu na trhu listovních zásilek. Odpůrce však využívá a nadále bude využívat dodávací schránky i k jiným službám, mj. i k doručování neadresných letáků, a tento podíl na tomto trhu není v této tabulce zahrnut. Podle navrhovatele je tento nedostatek dalším příkladem špatného metodologického přístupu správního orgánu při kalkulaci nákladů přístupu podle podílů na trhu (viz dosavadní písemná vyjádření navrhovatele).

Navrhovatel ke svému vyjádření ze dne 7. 12. 2016 k „Evidenci klíčů k dodávacím schránám“ uvedl, že trvá na tom, aby tato evidence klíčů byla propojena s evidencí dodávacích schrán a byla doplněna/propojena o evidenci adresátů, kteří požádali o dodávání do dodávacích schrán. Bez údaje o adresátech je pak přístup k dodávacím schránám pouze formální, ale neumožňoval by v praxi využít klíče k dodávacím schránám, ani evidenci o dodávacích schránách a vyloučil by ve svém důsledku možnost, aby navrhovatel doručoval své zásilky do takových dodávacích schrán.

K dalším navrženým důkazům uvedeným ve vyjádření navrhovatele ze 7. 12. 2016 pod písmeny d) – f) navrhovatel uvedl, že jimi má být prokázáno, jaké jsou náklady na přístup do poštovní infrastruktury ve formě třídění, přepravy z SPU do dep a dodacích pošt, neboť podle § 34 odst. 1 zákona o poštovních službách nepochybně tyto uvedené prvky do přístupu, patří, neboť uvedené ustanovení je demonstrativní, což vyplývá ze znění tohoto ustanovení, kde je uvedeno: „*Poštovní infrastruktura zahrnuje databázi adres...*“. Pokud by

měl být tento výčet taxativní, jak ukládá správní orgán, použil by zákon slova: „*Poštovní infrastruktura se skládá z....*“.

Odpůrce uvedl, že výčet uvedený v § 34, odst. 1 zákona o poštovních službách je taxativní, což je zřejmé ze skutečnosti, že uvedený text neobsahuje žádný z výrazů, který je v případě demonstrativního výčtu používán. Pokud by měl být tento výčet demonstrativní, začínala by navrhovatele uvedená věta slovy: „*Poštovní infrastruktura zejména zahrnuje...*“.

K vyjádření navrhovatele ze dne 7. 12. 2016 k dodávacím schránám odpůrce odkazuje na svá stanoviska předložená správnímu orgánu v rámci správního řízení, a to zejména na argumentaci, že přístup k dodávacím schránám a poštovním přihrádkám má být zajištěn prostřednictvím služby dodání na adresy uvedené na zásilkách. Stejně tak zákon neukládá odpůrci zpřístupnění databáze dodávacích schrán, či jejich umístění, když vysloveně uvádí pouze povinnost umožnit přístup k databázi dosílky. Pokud bude přesto správním orgánem odpůrci uloženo zpřístupnit databázi umístění dodávacích schrán a databázi adresátů využívajících dodávací schránky, může tak odpůrce učinit v rozsahu, který specifikoval v průběhu správního řízení. Vzhledem k tomu, že výstup z databáze adresátů využívajících dodávací schránky dosud neexistuje, musel by být vytvořen, což odpůrci zabere dobu v řádu měsíců. Databáze mohou být předloženy v rozsahu specifikovaném odpůrcem. Pokud navrhovatel potřebuje pro své účely jejich propojení, musí tak učinit sám a na vlastní náklady.

Navrhovatel navrhl, aby bylo Doplnění č. 1 k záznamu z kontroly ze dne 27. 5. 2016 doplněno o určení nákladově orientované ceny za přepravu zásilek a jejich dodání do poštovních přihrádek (P.O.BOXů), jak uvedl ve svém vyjádření ze dne 7. 12. 2016.

K tomuto požadavku uvedl odpůrce, že cena za dodání zásilek podaných na SPU do poštovních přihrádek je řešena již pravomocným rozhodnutím o přístupu do sítě v rámci služby dodání na adresy uvedené na poštovních zásilkách.

Podle navrhovatele cena stanovená pravomocným rozhodnutím za službu za dodání na adresy uvedené na poštovních zásilkách však zahrnuje náklady na doručení až do poštovní schránky, tzn. last mile. Tento nejnákladnější nákladový faktor u zásilek, jež jsou pouze vkládány na dodávacích poštách do poštovních přihrádek, chybí, a proto cena musí být mnohem nižší. Tato skutečnost odůvodňuje stanovení zvláštní ceny.

Odpůrce uvedl, že uvedené vyjádření navrhovatele neodpovídá skutečnosti, neboť cena za službu dodání na adresy uvedené odesílatelem zohledňuje samozřejmě i skutečnost, že část těchto zásilek je dodávána do poštovních přihrádek. Není to tedy tak, že by počítala s dodáním last mile ve 100 % případech.

K dotazu správního orgánu, zda stále platí, že databáze zasílá odpůrce e-mailem navrhovateli na adresu uvedenou v návrhu smlouvy. Navrhovatel uvedl, že tuto variantu nepreferuje a upřednostňuje efektivnější a levnější řešení pro odpůrce, a to automatické propojení databází na úrovni FTP serveru. Odpovídající doplnění dodatku ve smlouvě o přístupu zašle navrhovatel nejpozději do 15. 12. 2016.

Odpůrce odkázal na své předchozí vyjádření, v němž podrobně vysvětlil, jaké důvody ho vedou k požadavku na předávání databází prostřednictvím e-mailů.

K dotazu správního orgánu, v jaké lhůtě je schopen odpůrce dodat duplikáty klíčů k dodávacím schránám, navrhovatel uvedl se souhlasem odpůrce, že stačí ve smlouvě doplnit „po dohodě, bez zbytečného odkladu“.

Označování zásilek způsobem požadovaným odpůrcem, odpůrce uvádí, že na tomto požadavku trvá, neboť bez tohoto označení není schopen odlišit zásilky předané v rámci přístupu do sítě od jiných zásilek. Absence tohoto označení by vedla ke zmatkům a neschopnosti odpůrce plnit smlouvu o přístupu, odlišit zásilky jednotlivých alternativních provozovatelů poštovních služeb ani rozpoznat, které zásilky byly vyplaceny a které nikoliv. Navrhovatel s takovýmto označováním zásilek souhlasí.

V rámci ústního jednání bylo vyhlášeno toto usnesení:

Podle § 36 odst. 1 správního řádu mohou účastníci řízení v nadepsané věci navrhnout důkazy a činit jiné návrhy tak, aby byly doručeny správnímu orgánu nejpozději dne 15. 12. 2016.

Odůvodnění:

Před správním orgánem je vedeno řízení pod čj. ČTÚ-7 312/2014-606. Dle § 36 odst. 1 správního řádu může správní orgán usnesením prohlásit, do kdy mohou účastníci své návrhy činit.

Vzhledem ke lhůtě stanovené správním orgánem II. stupně rozhodnutím čj. ČTÚ-66443/2016-603 ze dne 4. 8. 2016, pro vydání rozhodnutí v předmětné věci, a to do 31. 12. 2016 a nutnosti posoudit všechny návrhy účastníků a připravit návrh rozhodnutí pro předsedu Rady Českého telekomunikačního úřadu, rozhodl správní orgán o stanovení výše uvedené lhůty k doplnění návrhů účastníků a případných důkazů.

Zmeškání úkonů v této lhůtě lze dle § 41 odst. 4 správního řádu prominout jen ze závažných důvodů, které nastaly bez zavinění účastníka řízení.

Navrhovatel i odpůrce se výslovně vzdali nároku na doručení písemného vyhotovení tohoto usnesení ve smyslu § 72 odst. 1 správního řádu.

Závěrem ústního jednání správní orgán vyrozuměl účastníky řízení, že budou mít možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí dne 20. 12. 2016 od 9.00 hod. u správního orgánu.

Vyjádření navrhovatele ze dne 15. 12. 2016

Navrhovatel svým přípisem ze dne 15. 12. 2016 uvedl, že nesouhlasí s předáváním databází e-mailem. Upozornil, že již ve svém vyjádření ze dne 31. 8. 2016 uvedl, že souhlasí jen za podmínky, že za toto přená bude účtováno jen několik málo minut práce pracovníka odpůrce.

Podle navrhovatele tato podmínka nebyla splněna, neboť cenové návrhy odpůrce, a i cenová kalkulace Českého telekomunikačního úřadu několikrát přesahují náklady, za které je možno zřídit FTP přenos, proto trvá na přenosu databází pomocí FTP, který je efektivní a i bezpečnější než e-mailová korespondence. Navrhl proto, že si na své straně a na své náklady zřídí prostředí FTP, v rámci kterého budou předávány jednotlivé databáze. Tímto řešením nevzniknou odpůrci dodatečné náklady na hardware.

První předání databází proběhne již přes FTP prostředí s tím, že další aktualizované celé databáze by odpůrce zasílal jen na vyžádání navrhovatele. Což podle navrhovatele podstatně sníží náklady odpůrce spojené s odesíláním databáze. Úpravy databáze provádí odpůrce stejně pro své potřeby, tak mu s touto aktualizací nevznikají žádné náklady, které by měl navrhovatel hradit. K tomu navrhovatel navrhl provedení důkazu u odpůrce nebo navrhovatele, kterým by bylo předvedeno, jaké náklady mohou vznikat při vytvoření FTP spojení a jak probíhá proces pomocí FTP prostředí a kolik času taková činnost zabere. Podle navrhovatele, pokud bude trvat odpůrce na předávání databází pomocí e-mailu z důvodu, že je dostupnější a bezpečnější, tak toto své tvrzení ničím neprokázal.

Dále navrhovatel zopakoval, že obsah databází obsahující informace o umístění dodávacích schrán a klíčích musí obsahovat i konkrétní údaje o adresátech, tj. jméno, příjmení a adresu, aby mohli být určeni adresáti využívající dodávací schránku.

Závěrem navrhovatel navrhl přerušit toto řízení do dne 20. 1. 2017 z důvodu, aby mohly být projednány detaily předávání databází pomocí FTP prostředí a další sporné body. K tomuto přípisu navrhovatel předložil upravený návrh upraveného Dodatku č. 1, ve kterém provedl úpravu na předávání databáze a nový bod týkající se předání databází o adresátech, kteří využívají poštovní přihrádku s uvedením předávaných údajů a zároveň navrhl novou cenu ve výši 50 Kč za každé uložení databáze na FTP úložiště.

Protokol o nahlížení odpůrce do spisu dne 15. 12. 2016

Do protokolu odpůrce uvedl, že souhlasí s předáváním databází prostřednictvím SFTP Protokolu, a to tak že každý den by byla předávána kompletní aktuální databáze a že kalkulaci nákladově orientované ceny do 14 dnů sdělí správnímu orgánu do 2 týdnů.

Správní orgán vyzval přípisem ze dne 16. 12. 2016 odpůrce k vyjádření, zda s přerušením řízení souhlasí a zároveň ho seznámil s vyjádřením navrhovatele ze dne 15. 12. 2016.

Odpůrce svým vyjádřením ze dne 21. 12. 2016 s přerušením řízení souhlasil, proto správní orgán vydal dne 22. 12. 2016 usnesení čj. ČTÚ-7 312/2014-606/XCII.vyř. o přerušení řízení do 20. 1. 2017.

Vyjádření odpůrce ze dne 29. 12. 2016

Odpůrce svým vyjádřením ze dne 29. 12. 2016 doplnil cenu za předání databází ve výši 272.835 Kč za měsíc s tím, že preferuje denní zasílání databáze na SFTP server navrhovatele.

Přípisem ze dne 23. 1. 2017 vyrozuměl správní orgán účastníky řízení o pokračování řízení a zároveň je vyzval, aby sdělili správnímu orgánu, zda a jak se v průběhu správního řízení dohodli o předmětu sporu.

Vyjádření odpůrce ze dne 24. 1. 2017 s doplněním ze dne 26. 1. 2017

Odpůrce ve svém vyjádření navrhl úpravu Dodatku č. 1. ke Smlouvě spočívající v novém způsobu předávání databází, a to prostřednictvím SFTP na úložiště zřízené navrhovatelem s tím, že předání databází zajistí odpůrce od 1. 6. 2017. Dále navrhl úpravu, že do dodávacích schrán je možné vkládat pouze poštovní zásilky a za jakých podmínek budou předávány klíče k dodávacím schránám a do závěrečných ustanovení doplnil ustanovení o povinnosti zveřejňovat smlouvy dle zákona o registru smluv. Ve svém doplnění odpůrce uvedl, že bude každý den zasílat aktuální celou databázi vč. provedených změn.

Vyjádření navrhovatele ze dne 31. 1. 2017 Navrhovatel uvedl, že v průběhu přerušení řízení nepodařilo uskutečnit v předmětné věci jednání s odpůrcem, tudíž mu nezbývá než trvat na předmětu sporu. Dále navrhovatel uvedl, že databáze se skládá ze 4 databází, a to z databáze adresátů se službou dosílka, databáze se službou odnáška, databáze službou odnáška s poštovní příhrádkou, databáze se službou dodávací schránka. Cena za zpřístupnění celé databáze má pak činit 244 024 Kč bez DPH, a za aktualizaci – nový záznam pak částku 9,28 Kč bez DPH. Přesto, že navrhovatel s těmito cenami nesouhlasí, požádal, aby cena za přístup byla určena za jednotlivé databáze samostatně a k tomu i stanovena cena za každý nový nebo samostatný záznam, a navrhovatel se rozhodne, o kterou jednotlivou (dílčí) databázi si odpůrce požádá. Což znamená, že bude moci požádat odpůrce jen o jednotlivé databáze a nebude mít povinnost pořizovat si vždy celou (spojenou databázi). K tomu upravil i znění navrhovaného dodatku.

Ke způsobu dělení nákladů za zpřístupnění databází navrhovatel namítá, že by měly být děleny podle poměru jednotlivých provozovatelů na trhu poštovních služeb a nikoliv rovnoměrně (na 3 provozovatele), a to z důvodu, že předmětné databáze bude nejvíce využívat odpůrce, který z nich si také generuje nejvyšší úspory, tím si zvyšuje zisk. Odpůrce podle navrhovatele má podíl na trhu více než 96 % a jako jediný i inkasuje od adresátů finanční plnění ve spojitosti s těmito databázemi. Proto stanovená povinnost navrhovateli, aby hradil 1/3 nákladů, je v rozporu s § 34 zákona o poštovních službách, podle kterého musí být přístup poskytnut transparentním a nediskriminačním způsobem.

Pokud by se měl uplatnit model nákladově orientovaných cen, jak vyplývá z Doplněného záznamu z kontroly, pak by byl upřednostňován odpůrce, protože náklady na jejich pořízení musí být zohledněny v cenách za takto poskytované služby, což vyplývá i z tvrzení odpůrce, že náklady na alternativní způsoby doručení jsou již v souladu s § 33 odst. 5 zákona o poštovních službách obsaženy v cenách jím provozovaných služeb,

a že cena za službu dodání v sobě zohledňuje i to, že část zásilek je dodávána do poštovních příhrádek. Z uvedeného má navrhovatel za prokázané, že náklady na vytvoření a údržbu předmětných databází jsou v současnosti již rozpuštěny v ceně poštovních služeb odpůrce. Podle navrhovatele je nelogické, aby bylo poštovné poníženo nevyužitou last mile a nebylo zvýšeno o náklady databáze potřební k odfiltrování zásilek se zvláštním režimem.

Podle navrhovatele vypočtené náklady Českým telekomunikačním úřadem na vytvoření a údržbu těchto databází by pro odpůrce představovaly poměrově nejnížší náklady v porovnání s ostatními provozovateli poštovních služeb, u odpůrce se jedná o tisíce nebo desítky procenta jeho obrátu a u přístupujících provozovatelů mohou náklady dosáhnout až řádu procent. Proto přijaté platby od ostatních provozovatelů poštovních služeb by pro odpůrce představovaly čistý, a proto nepřiměřený zisk, což je v rozporu s § 34 zákona o poštovních službách, podle kterého mají být přístupujícími provozovateli hrazeny odpůrci toliko nákladově orientované ceny s max. 8,7 % marží. Uvedené by mohlo zakládat porušení povinnosti České republiky dodržovat pravidla EU pro veřejnou podporu.

Podle navrhovatele by předmětné databáze měly být zpřístupněny jen za cenu nákladů, které odpůrci s tímto zpřístupněním vzniknou. Jiný způsob stanovení nákladů je v rozporu se zákonem o poštovních službách, zejména s jeho jazykovým a teleologickým výkladem. Navíc Český telekomunikační úřad nezdůvodnil, proč pro kalkulaci nákladů za přístup alokoval právě tento model, resp. jak zajistil jeho kompatibilitu s požadavky § 34 zákona o poštovních službách. Bez detailního zdůvodnění aplikace právě tohoto modelu, který navíc odporuje textu a smyslu zákona o poštovních službách, by se rozhodnutí o obsahu Dodatku ke Smlouvě o přístupu stalo nepřezkoumatelným a došlo by k porušení § 2 a § 68 odst. 3 správního řádu.

K započítávání výnosů z využívání jednotlivých databází navrhovatel uvedl, že má-li se se podílet i na nákladech na jejich vytvoření a údržbu, tak nesouhlasí s tezí Českého telekomunikačního úřadu, že při stavení nákladů za přístup k jednotlivým databázím nemají být zohledněny výnosy, které odpůrce z každé této databáze získává, proto žádá, aby byly tyto výnosy do kalkulace za přístup započítány. Odpůrce uvedené databáze vede pro poskytování svých poštovních služeb (základních a i ostatních). Pokud nebudou zohledněny i výnosy, získá odpůrce nepřiměřený zisk překračující ziskovou marži 8,7 % stanovenou a přičítanou Českým telekomunikačním úřadem ke všem nákladům za přístup do poštovní infrastruktury.

K výpočtu nákladů za přístup k dodávacím schránám navrhovatele uvedl, že odpůrce využívá dodávací schránky i distribuci letáků (neadresných zásilek) a zároveň požaduje, aby přístupující provozovatelé nemohli letáky do jeho dodávacích schrán vkládat.

Ačkoliv navrhovatel stále namítá, že na nákladech na umístění a udržování dodávacích schrán by se neměl finančně podílet, a měl by hradit jen přímé náklady přístupu k nim, tak aby při výpočtu modelu předjímaném Českým telekomunikačním úřadem bylo zohledněno, že dodávací schránky jsou využívány i pro další služby - distribuci neadresných zásilek. Není možné rozpočítávat k úhradě přístupujícím provozovatelům náklady, jež vznikají v důsledku jiných služeb odpůrce a mají být hrazeny z výnosů odpůrce. Podle navrhovatele příspěvek na údržbu dodávacích schrán nelze dělit podle podílů na jejich výnosech, ale podle frekvence užívání, např. podle počtu adresných a neadresných zásilek do nich vkládaných. Při vložení jednoho letáku dochází ke stejnému opotřebení dodávací schránky jako při vložení jedné adresné zásilky. Výpočet Českého telekomunikačního úřadu však s neadresnými zásilkami (jejich počtem) v kalkulaci cen nepočítal. Odpůrce bude moci využívat své dodávací schránky pro distribuci letáků zcela zdarma, resp. s příspěvkem od svých konkurentů. Podle navrhovatele by si měl Český telekomunikační úřad vyžádat od odpůrce informaci o tom, kolik adresných a neadresných zásilek dodal do dodávacích schrán a zároveň kolik činily výnosy z této činnosti, a pak by měl tuto informaci využít pro realokaci nákladů na provoz dodávacích schrán. K vyjádření odpůrce ze dne 24. 1. 2017 navrhovatel zejména uvedl, že ze strany odpůrce mu nebyly zpřístupněny žádné podklady, které by mu

umožnily kvalifikovaně se vyjádřit v dané věci. Podle navrhovatele není akceptovatelné, aby se rozhodnutí o ceně za přístup opíralo jen o nepřezkoumatelné záznamy z kontroly, ale je nezbytné, aby byl navrhovatel s podklady seznámen a mohl se k nim vyjádřit.

K navrženému způsobu předávání databází odpůrcem navrhovatel uvedl, že souhlasí s jejich předáváním prostřednictvím protokolu SFTP ve formátu TXT, ale zásadně nesouhlasí s jejich automatickou zpoplatněnou aktualizací. Pokud správní orgán rozhodne v rozporu s návrhem (pouze za nákladově orientované ceny za přístup k Databázím), tak požaduje, aby byla stanovena alespoň cena za jeden záznam aktualizovaný na žádost navrhovatele.

Dále navrhovatel uvedl, že zásadně nesouhlasí s požadavkem odpůrce, aby do dodávacích schrán nebyly vkládány „nepoštovní zásilky“, a za porušení tohoto zákazu by měl odpůrce možnost odstoupit od Smlouvy o přístupu.

K bodům týkajícím se předávání klíčů k dodávacím schránám navrhovatel uvedl, že zásadně nesouhlasí s tím, že by si nemohl sám pořizovat duplikáty z předaných klíčů k dodávacím schránám, a ani s tím, že by po ukončení smlouvy o přístup měl vrátit klíče od dodávacích schrán, které si od odpůrce zakoupil vč. ziskové marže. Navrhovatel se nebrání, že by si klíče od odpůrce pronajal, k tomu je však třeba provést kalkulaci „životnosti“ běžného klíče k dodávací schráně a z toho pak vypočítat roční nájem, který by mohl být podle odpůrce do 5 Kč ročně. Dále navrhovatel navrhl doplnit do Dodatku č. 1 ustanovení, o tom že v případě výměny zámku hradí náklady na nový klíč ta strana, která výměnu zámku např. ztrátou klíče zapříčinila.

Dále zásadně navrhovatel nesouhlasí s požadavkem odpůrce, že by si měl navrhovatel zajistit písemný souhlas uživatele dodávací schránky o vkládání zásilek přístupujícím provozovatelem poštovních služeb. Podle navrhovatele je povinností odpůrce, aby umožnil funkční přístup do své poštovní infrastruktury dalším provozovatelům.

Dále navrhovatel požádal, aby odpůrce předložil návrh vzoru předávaných údajů v databázi k posouzení a k předpřipravení systému navrhovatele k jejímu využití pro jeho potřeby. V případě, že odpůrce nedoloží vzor předávaných údajů, přiložil navrhovatel vlastní vzor tabulky s potřebnými údaji, aby měl možnost tyto databáze využívat pro svoji potřebu.

Vyjádření odpůrce ze dne 17. 2. 2016

Odpůrce ve svém vyjádření k požadavku navrhovatele, aby byla cena stanovena samostatně pro jednotlivé databáze, a i za každý jednotlivý nový a aktualizovaný záznam v konkrétní databázi, a aby si mohl navrhovatel určit, kterou jednotlivou aktualizovanou databázi bude požadovat a neměl povinnost si pořizovat spojenou databázi, uvedl, že s tímto návrhem navrhovatele nesouhlasí. Odpůrce podle svého vyjádření byl v průběhu správního řízení nepřímo nucen vytvářet spojenou databázi, kterou pro své potřeby nepotřebuje a o kterou navrhovatel nemá ani zájem. Podle odpůrce musí smlouva o přístupu jednoznačně stanovit, jaká databáze a s jakými údaji má být navrhovateli předána a jak často má být aktualizována. Není možno uložit odpůrci, vytvořit databázi a zajišťovat její pravidelnou aktualizaci s tím, že dostane zapláceno pouze za ty záznamy, které se navrhovatel rozhodne čas od času využít. Což znamená, že odpůrce bude vytvářet databázi, kterou nikdo nebude odebírat a za ni nezaplatí. To podle odpůrce odporuje principu náhrady nákladů za přístup do sítě, který spočívá v tom, že konkrétní náklady na konkrétní službu přístupu budou přeneseny na konkrétního přístupujícího provozovatele. Nelze ukládat odpůrci povinnost, aniž bude stanoveno, kdo za ni zaplatí. Odpůrce s podobným štěpením databáze nikdy nepočítal a ani nebylo navrhováno. Takový požadavek je v rozporu s architekturou databáze a odpůrce ho považuje za nerealizovatelný. Opakovaně odpůrce uvedl, že z § 34 zákona o poštovních službách vyplývá nárok navrhovatele na databázi s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese – tedy výhradně na databázi dosílky.

K požadavku navrhovatele, aby náklady za přístup k databázím nebyly děleny rovnoměrně mezi jednotlivé provozovatele, ale podle poměru jednotlivých provozovatelů na

trhu poštovních služeb, odpůrce uvedl, že náklady na databáze nejsou ovlivněny počtem zásilek a není důvod je proto rozpočítávat podle tržního podílu. Cena je pro všechny provozovatele stejná, a je tedy nediskriminační.

K tvrzení navrhovatele, že předmětné databáze jsou nejvíce využívány odpůrcem, který z nich generuje nejvyšší úspory při provozu, čímž si zvyšuje zisk a navrhovatel je tím diskriminován, odpůrce uvedl, že platba od navrhovatele slouží k úhradě nákladů na databáze, které odpůrce prokazatelně nese, a negenerují mu zisk. Opětovně odpůrce uvedl, že databáze v podobě požadované navrhovatelem nikdy nevyužíval a buduje je jen z důvodu povinnosti umožnit přístup do sítě. Tudíž tvrzení navrhovatele, že největší výhoda databází plyne odpůrci, neodpovídá skutečnosti.

K nesouhlasu navrhovatele s automaticky zpoplatněnou databází a k požadavku, aby byla stanovena cena za jeden záznam aktualizovaný na žádost navrhovatele, odpůrce uvedl, že požadovaný nový způsob aktualizace databáze považuje za nemožný. Odpůrce by nesl náklady na aktualizaci a udržování databáze a navrhovatel by z ní pouze vybíral rozinky. V případě poskytování databáze více provozovatelům poštovních služeb, si odpůrce nedovede představit, jak zajistit různý režim aktualizací podle požadavků dalších provozovatelů poštovních služeb. Na toto nebyla připravena architektura databáze ani kalkulované náklady. Odpůrce uvedl, že navrhovatel tímto novým požadavkem rozbíjí dosavadní úvahy a kalkulace nákladů, a to před vydáním rozhodnutí ve věci. Což podle odpůrce svědčí o tom, navrhovatel nemá na vydání rozhodnutí skutečný zájem.

K nesouhlasu navrhovatele, že si nesmí pořizovat duplikáty klíčů k dodávacím schránám a k návrhu, že klíče zůstanou v majetku odpůrce a že má vrátit klíče po ukončení smlouvy o přístupu, protože si klíče kupuje, odpůrce uvedl, že s předáním klíčů k dodávacím schránám zásadně nesouhlasí a trvá na tom, že zásilky určené do dodávacích schrán po předání navrhovatelem sám doručí do dodávacích schrán. Dále odpůrce uvedl, že pokud smlouva o přístupu uloží odpůrci povinnost předání klíčů, nepůjde o jejich předání na základě nájemní ani kupní smlouvy, ale na základě smlouvy o přístupu. Klíče zůstávají v majetku odpůrce a navrhovateli budou pouze přenechány. Navrhovatel za ně bude platit odpůrci nákladově orientovanou cenu za výrobu a předání klíčů, protože jsou vyrobeny na základě požadavku navrhovatele. Odpůrce uvedl, že klíče jsou jeho majetkem a slouží k využívání majetku odpůrce, proto považuje za zcela logické, že bude mít počet klíčů pod kontrolou. V případě ukončení smlouvy o přístupu se pak bude moci spolehnout, že další klíče k dodávacím schránám neexistují a odpůrce nebude nucen vyměňovat na zámky na všech dodávacích schránách. Zákaz zhotovování duplikátů klíčů zaručí i to, že doručovatelé navrhovatele po ukončení činnosti pro navrhovatele předané klíče vrátí navrhovateli. Tím bude zaručeno, že i navrhovatel bude včas řešit nevrácení klíčů s odpůrcem, aby byla zajištěna ochrana soukromí zásilek adresátů.

Účastníci řízení byli správním orgánem v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu vyrozuměni o tom, že má správní orgán shromážděny podklady potřebné pro vydání rozhodnutí a že s nimi mohou seznámit po telefonické domluvě ve dnech od 6. 4. 2017 do 10. 4. 2017. Navrhovatel telefonicky sdělil, že této možnosti nevyužije, když byl správním orgánem se všemi přípisy/vyjádřeními odpůrce průběžně seznamován.

* * *

Po posouzení a vyhodnocení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí a vyjádření stran sporu v průběhu řízení ve zbývajících částech ve smyslu § 148 správního řádu správní orgán konstatuje následující skutečnosti.

Návrhem doručeným správnímu orgánu dne 10. 2. 2014 se navrhovatel domáhal podle § 34 odst. 1 zákona uzavření smlouvy o přístupu k prvkům poštovní infrastruktury a k zvláštním službám souvisejícím s provozováním poštovní infrastruktury (dále jen „poštovní infrastruktura“) s držitelem poštovní licence /odpůrcem.

O části návrhu týkajícího se služby dodání na adresy uvedené na poštovních zásilkách a služby dosílky bylo rozhodnuto rozhodnutím čj. ČTÚ-7 312/2014-606/XLVIII.vyř. ze dne 13. 1. 2015, které nabylo právní moci dne 22. 4. 2015.

Zbývající část podaného návrhu, a to v rozsahu přístupu k „databázi adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách, přístupu k poštovním přihrádkám, přístupu k dodávacím schránám, služby přepravy z SPU do dep/dodacích pošt odpůrce, a „služby třídění“ je podle § 34 odst. 5 zákona o poštovních službách předmětem posouzení a rozhodnutí v této části řízení.

Jakékoliv rozhodnutí, tedy i rozhodnutí o zbývající části věci musí být vydáno v souladu se zákonem, a to orgánem, který je k vydání takového rozhodnutí příslušný, jak bylo uvedeno v již v předcházejícím rozhodnutí o části věci.

Správní orgán je přesvědčen, že je k rozhodování ve zbývající části věci je také příslušný, neboť se jedná o spor podle § 34 zákona o poštovních službách. Toto ustanovení zákona o poštovních službách předpokládá ve svém odstavci 5, že nedojde-li k uzavření smlouvy o přístupu (do 2 měsíců ode dne zahájení jednání o návrhu smlouvy), Český telekomunikační úřad rozhodne spor o úpravě vzájemných práv a povinností na základě návrhu kterékoliv smluvní strany. Součástí návrhu smluvní strany na rozhodnutí sporu musí být návrh smlouvy se specifikací jeho sporných částí. Je-li předmětem sporu cena za přístup k poštovní infrastruktuře, Český telekomunikační úřad v rámci rozhodnutí sporu stanoví tuto cenu podle odstavce 8. V tomto řešeném případě nemá na příslušnost k rozhodování vliv, že se jedná o uzavření Dodatku č. 1 ke Smlouvě o přístupu, neboť předmětem sporu je rozhodnout o navrhovatelem požadovaném přístupu k poštovní infrastruktuře. V § 36a odst. 3 téhož zákona je pak mimo jiné uvedeno, že předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje v prvním stupni ve sporech o přístup k poštovní infrastruktuře podle § 34 zákona o poštovních službách.

Z uvedeného je zřejmé, že věcně i funkčně příslušným správním orgánem k projednání a rozhodnutí daného sporu v prvním stupni, tj. ve sporu o přístup k poštovní infrastruktuře podle § 34 zákona o poštovních službách, je předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu.

Správní orgán ve sporném řízení vychází z tvrzení a důkazů, které byly účastníky navrženy, jak je uvedeno v § 141 odst. 4 správního řádu. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.

Podle § 34 odst. 1 zákona o poštovních službách je držitel poštovní licence povinen transparentním a nediskriminačním způsobem na základě písemné smlouvy umožnit přístup ostatním provozovatelům k prvkům poštovní infrastruktury a k zvláštním službám souvisejícím s provozováním poštovní infrastruktury (dále jen „poštovní infrastruktura“). Poštovní infrastruktura zahrnuje databázi adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách, poštovní přihrádky, dodávací schránky, službu dosílky, službu vrácení odesílateli, službu dodání na adresy uvedené na poštovních zásilkách.

Povinnost dle § 34 zákona o poštovních službách je uložena držiteli poštovní licence, tj. subjektu, který byl z mnoha relevantních důvodů (rozsah služeb a poštovní síť, kvalita služeb, dostupnost cen, ...) vybrán jako nejvhodnější subjekt k zajištění základních služeb pro naplnění potřeb veřejnosti pod ochranou státu (viz § 2 písm. j) zákona o poštovních službách). Je to tedy subjekt, který je v obecné rovině považován za nejvhodnější k zajištění této veřejné potřeby, a navíc v tomto konkrétním případě již historicky disponuje sítí pošt s poštovními přihrádkami a sítí dodávacích schrán. Právě takovému pak zákon ukládá, aby

svoji poštovní infrastrukturu zpřístupnil jiným provozovatelům za účelem zajištění poskytování jejich komerčních služeb.

Rovněž z § 34 zákona o poštovních službách pak jednoznačně vyplývá, co mohou ostatní provozovatelé poštovních služeb v rámci Smlouvy o přístupu maximálně podle zákona o poštovních službách požadovat po držiteli poštovní licence. Smluvním stranám však nic nebrání dohodnout se na širším rozsahu poskytovaných služeb odpůrcem.

Z uvedeného ustanovení zákona o poštovních službách vyplývá, že odpůrce je povinen umožnit ostatním provozovatelům přístup k prvkům poštovní infrastruktury a k zvláštním službám souvisejícím s provozováním poštovní infrastruktury (dále jen "poštovní infrastruktura"). Poštovní infrastruktura zahrnuje databázi adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách, poštovní přihrádky, dodávací schránky, službu dosílky, službu vrácení odesílateli, službu dodání na adresy uvedené na poštovních zásilkách. Výše uvedený výčet prvků poštovní infrastruktury je taxativním výčtem, tudíž nelze souhlasit s názorem navrhovatele, že mezi prvky poštovní infrastruktury patří i jím požadované další služby, a to služba třídění a služba přepravy z SPU do dep/dodacích pošt odpůrce.

Přístup k prvkům poštovní infrastruktury podle § 34 odst. 1 zákona o poštovních službách znamená umožnit dalším provozovatelům poštovních služeb, v tomto řešeném případě přístup k databázi adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách, k poštovním přihrádkám a dodávacím schránkám, a má zajistit, aby

- každý provozovatel poštovních služeb si nemusel budovat vlastní síť poštovních přihrádek a dodávacích schrán,
- každý provozovatel poštovních služeb mohl dodávat zásilky adresátům adresované přímo do poštovní přihrádky nebo dodávací schránky (na zásilce je uvedeno číslo poštovní přihrádky nebo dodávací schránky a adresa/místo jejího umístění),
- adresát, který požaduje dodávat jemu určené zásilky na jinou adresu, si nemusel s každým provozovatelem poštovních služeb uzavírat obdobné dohody o místě dodávání zásilek, které uzavírá s odpůrcem,
- byla respektována vůle adresáta, kam mu mají být nově dodávány jeho zásilky, tedy na jím zvolenou novou adresu (nového bydliště/sídla, do poštovní přihrádky nebo do dodávací schránky) aniž bude na zásilce uvedena adresa poštovní přihrádky nebo dodávací schránky.

Uzavření smlouvy o přístupu k požadovaným prvkům poštovní infrastruktury v praxi slouží k tomu, aby ostatní provozovatelé poštovních služeb mohli zajistit vlastními silami dodání zásilek převzatých od odesílatelů na základě uzavřené poštovní smlouvy:

- na adresu uvedenou na zásilce (adresu bydliště /sídla adresáta, do poštovních přihrádek na konkrétní poštu, kde je poštovní přihrádka umístěna, tj. přístup k poštovním přihrádkám, nebo do dodacích schránk těm adresátům, kterým je odpůrce zřídil) nebo
- na jinou adresu, kterou si nově určil adresát. Vůle adresáta, kam mu mají být zásilky dodávány, se může týkat požadavku, aby mu byly zásilky zasílány na novou adresu jeho bydliště/sídla, k tomu si dohodl s odpůrcem službu dosílka, nebo aby mu byly zásilky dodávány na konkrétní poštu, kde si je bude adresát vyzvedávat, k tomu si dohodl s odpůrcem službu odnáška, nebo si zároveň ke sjednané službě odnáška pronajal na poště poštovní přihrádku a požaduje, aby mu byly do ní zásilky ukládány, a on si je bude z této poštovní přihrádky vyzvedávat, popř. má zřízenou odpůrcem dodávací schránku, do které mu budou zásilky dodávány.

Nelze podle správního orgánu připustit, a odporovalo by to i principu povinnosti odpůrce zpřístupnit uvedené prvky poštovní infrastruktury, aby nebyla vůle adresáta, kam

mají být jemu určené zásilky dodávány, kterou projevil vůči odpůrci, respektována i dalšími provozovateli poštovních služeb. Adresát si nemůže vybrat provozovatele poštovních služeb, který mu bude zásilky dodávat, to je ve výhradní dispozici odesílatele, který si vybírá provozovatele poštovní služby, tj. se kterým uzavírá poštovní smlouvu ve smyslu § 4 zákona o poštovních službách. Tudíž adresát zásilek oprávněně očekává, že zásilky mu budou dodávány buď na jeho adresu uvedenou na zásilce, popř. na jiné místo, jak se dohodl s odpůrcem/Českou poštou, s.p., resp. s držitelem poštovní licence jako subjektem povinným ke sdílení poštovní infrastruktury, tedy i těchto údajů podle § 34 odst. 1 zákona o poštovních službách.

Databáze adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách

Databázi adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách (dále též „databáze“ nebo „databáze adres“), je třeba vykládat z jazykového a logického významu tak, že novou adresou pro dodávání zásilek je podle správního orgánu jakékoliv místo, které lze určit adresou bydliště/sídla adresáta, nebo jiným označením, ze kterého lze jednoznačně určit místo, kam má být zásilka nově dodána.

Má-li být zásilka dodána adresátovi (na základě dohody adresáta s Českou poštou, s.p.) do poštovní přihrádky (popř. do dodávací schránky), je třeba vnímat, že novou adresou dodání zásilky adresátovi je konkrétní poštovní přihrádka, popř. dodávací schránka. Podle správního orgánu databázi adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách, je třeba chápat tak, že navrhovatel, jako dalšímu provozovateli poštovních služeb, musí být známa vůle adresáta, který si přeje zásilky dodávat na jinou adresu, než která je uvedena odesílatelem na zásilce, tzn., že si přeje dodávat zásilky do jiného místa, než které je uvedeno odesílatelem na zásilce, které si s odpůrcem dohodl, jako nové místo dodání zásilek, kde si bude zásilky přebírat.

Nelze proto s ohledem na uvedené souhlasit s názorem odpůrce, že databáze adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách obsahuje pouze údaje o Dosiľce ve smyslu vyhlášky č. 464/2012 Sb. a neobsahuje údaje o nových adresách pro dodávání zásilek do poštovních přihrádek, popř. do dodávacích schránek. Poštovní přihrádky nebo dodávací schránky jsou určením místa, kam má být adresátovi dodána poštovní zásilka a kde ji adresát očekává. Pokud by nebylo možno za novou adresu považovat i „novou“ adresu umístění poštovní přihrádky z důvodu, že adresát má zřízenou službu odnášky z této poštovní přihrádky v souladu s vyhláškou č. 464/2012 Sb., protože v tomto případě odpůrce neprovádí dodání zásilky ve smyslu poštovní služby, jak je uvedena v § 1 odst. 2 zákona o poštovních službách, ale jedná se o odnášku adresátem, tak správní orgán uvádí, že pojem dodání zásilek není možné vykládat zněním uvedeným ve vyhlášce č. 464/2012 Sb., tj. předpisem nižší právní síly, který navíc není vydáván k provedení § 34 o poštovních službách, což vyplývá z § 41 zákona o poštovních službách. Tudíž není právní důvod aplikovat pojmy uvedené v této vyhlášce na služby přístupu k prvkům poštovní infrastruktury poskytované dalším provozovatelům poštovních služeb na velkoobchodní úrovni.

Pokud by se přistoupilo k výkladu odpůrce, že zásilky určené do poštovních přihrádek se nedodávají adresátovi (ve smyslu uvedené vyhlášky), ale že si je adresát odnáší, tak by ve stejné logice nemohl odpůrce dodávat v rámci své poskytované poštovní služby, jak je definována v § 1 odst. 2 zákona o poštovních službách, zásilky adresované přímo do poštovních přihrádek adresátů, tj. adresa poštovní přihrádky je uvedena odesílatelem přímo na zásilce. Správní orgán nevidí rozdíl, zda údaje o adrese poštovní přihrádky uvedl přímo odesílatel na zásilce, nebo si dodávání zásilek do poštovních přihrádek dohodl nově adresát uvedený na zásilce. V obou případech odpůrce zajišťuje dodání zásilek do poštovních přihrádek, které je nutno považovat jako místo dodání zásilek, ze kterých si adresát zásilky

vybírání/přebírání. Poštovní přihrádku je nutno chápat jako místo dodání zásilek, za které je podle správního orgánu v podstatě postaveno na roveň domovní schránky. Podle správního orgánu je nutno ve stejné logice pohlížet i na dodávání zásilek do dodávacích schrán.

Rovněž se správní orgán nemůže ztotožnit s názorem odpůrce, že by si měl navrhovatel s adresátem sjednat obdobnou „Dohodu o dodávání zásilek do dodávacích schrán, popř. i do poštovních přihrádek“, protože tyto dohody si uzavřel odpůrce s adresáty s tím, že odpůrce bude na tato místa zajišťovat dodávání zásilek pro adresáta, a že v dohodě není souhlas adresáta, aby mu byly do dodávací schránky nebo do poštovní přihrádky dodávány i zásilky dodávané jinými provozovateli poštovních služeb. Prvořadě je nutno uvést, že Smlouva o přístupu, resp. její Dodatek č. 1 řeší velkoobchodní vztahy při realizaci požadovaného přístupu k prvkům poštovní infrastruktury mezi provozovateli poštovních služeb, a nikoliv vztahy mezi provozovatelem poštovních služeb a adresátem, popř. odesílatelem poštovních zásilek týkající dodávaných zásilek do poštovní přihrádky, popř. do dodávací schránky. Naopak zákon o poštovních službách v § 34 ukládá právě za účelem naplnění a zajištění hlavního zájmu dalšími provozovateli poštovních služeb, a to je dodání poštovní zásilky, že držitel poštovní licence, který má určité postavení na trhu a přístup k adresátům, bude tyto informace sdílet i s dalšími provozovateli poštovních služeb (předá jim je na základě uzavřené smlouvy o přístupu). Tudíž v tomto řízení není třeba řešit otázku, zda si je adresát vědom, že zásilky mu může dodávat do poštovních přihrádek a dodávacích schrán i jiný provozovatel poštovních služeb, než je Česká pošta, s.p., se kterou má uzavřenu dohodu o dodávání zásilek do dodávacích schrán, popř. pronajatu poštovní přihrádku a spolu se zřízenou službou odnáška, a že i jiný provozovatel poštovních služeb mu bude dodávat zásilky do „jeho“ poštovní přihrádky nebo do dodávací schránky, když tato možnost je dána přímo zákonem (§ 34 zákona o poštovních službách).

Pakliže se odpůrce domnívá, že by obsahem dohody o dodávání zásilek do dodávacích schrán nebo do poštovních přihrádek měl být i souhlas adresáta k takovému dodávání zásilek i od jiných provozovatelů poštovních služeb, tak je třeba, aby si tento souhlas zajistil sám odpůrce, protože on pronajímá adresátovi dodávací schránku a i poštovní přihrádku, popř. by měl adresáta upozornit, že mu budou do dodávací schránky nebo poštovní přihrádky vkládány i zásilky od jiných provozovatelů poštovních služeb. Navrhovatel, který nevládní dodávací schránky ani poštovní přihrádky nemůže s adresáty uzavírat jakékoliv dohody o jejich využívání pro zásilky, které bude sám dodávat adresátům. Příkladem je i zkušenost z Německa, kde si „Německá pošta“ takový souhlas adresátů, resp. informování těchto adresátů o dodávání zásilek do poštovních přihrádek nebo dodávacích schrán i jinými provozovateli poštovních služeb sama dodatečně zajistila. Na tomto místě je vhodné zdůraznit, že § 34 zákona o poštovních službách je transpozičním ustanovením čl. 11a směrnice 97/67/ES ve znění pozdějších změn (směrnice 2008/6/ES). Úprava evropského práva harmonizuje právní úpravu členských států evropské unie, tedy i České republiky. Je-li tedy jejím deklarovaným cílem zajistit účinnou hospodářskou soutěž a chránit uživatele zajištěním celkové kvality služeb, musí být takto § 34 zákona o poštovních službách vykládán a aplikován.

Navíc správní orgán upozorňuje, že adresát zásilky nemůže ovlivnit, který provozovatel poštovních služeb mu bude zásilky od odesílatelů dodávat, ale naopak očekává, že do poštovní přihrádky (dodávací schránky) mu budou dodávány všechny poštovní zásilky bez rozdílu, který provozovatel poštovních služeb jejich dodání zajišťuje. K naplnění tohoto očekávání mimo jiné právě slouží i zákonná povinnost sdílet údaje o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách. Podle správního orgánu nelze připustit výklad odpůrce, že by si měl navrhovatel zajistit se všemi adresáty, kteří požádali odpůrce o dodávání zásilek na jiné adresy, než jsou uvedeny na zásilce odesílatelem, obdobnou dohodu, jakou tyto adresáti uzavřeli s odpůrcem. Tento výklad podle správního orgánu odporuje logice věci. Podle výkladu odpůrce by si každý další provozovatel poštovních služeb musel uzavřít s adresáty obdobné dohody, a při změně místa dodávání zásilek, by musel adresát nejen tuto změnu nahlásit všem provozovatelům

poštovních služeb a uzavírat se všemi adresáty nové dohody o místu dodávání zásilek a tito by museli za tyto změny v dodávání zásilek všem provozovatelům případně i platit. Takový odpůrcem prosazovaný přístup v podstatě vytváří bariéru vstupu nových provozovatelů na trh a vytvářel by nepřiměřenou zátěž adresátů. Aby taková situace nenastala, proto existuje zákonná povinnost držitele poštovní licence sdílet takové informace.

Rovněž není možno souhlasit s názorem odpůrce, že předáním databáze s údaji o nových adresách adresátů zásilek, dojde k porušení zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů. Slouží-li tyto předané údaje k dodání zásilek, a navíc je to povinnost uložená zákonem o poštovních službách, pak se nejedná při předání takové databáze o porušení uvedeného zákona. Zákon č. 101/2000 Sb. sám počítá s možností, že zvláštní právní předpisy (zde zákon o poštovních službách) mohou ukládat povinnosti týkající se nakládání s osobními údaji i v podobě tzv. zákonné licence, tedy zákonem dané povinnosti (svolení) nakládat s osobními údaji způsobem, který zákon (zákon o poštovních službách) stanoví i bez souhlasu subjektu údajů, a pro účely, které tímto zákonem (zákon o poštovních službách) vymezuje (§ 34 zákona o poštovních službách). Je však samozřejmé, že i navrhovatel pak s těmito údaji nakládá v souladu s tímto zákonem.

Je však nutno uvést, že navrhovatel se uzavřením poštovní smlouvy s odesílatelem podle § 5 odst. 1 zákona o poštovních službách zavazuje odesílateli, že dodá poštovní zásilku z místa poštovního podání sjednaným způsobem příjemci do místa uvedeného v adrese, a odesílatel se zavazuje, není-li sjednáno jinak, uhradit provozovateli dohodnutou cenu. Z uvedeného důvodu lze navrhovateli doporučit, aby si ve svých Poštovních podmínkách, které je podle § 4 odst. 1 zákona o poštovních službách povinen zpřístupnit v každé své provozovně a rovněž způsobem umožňujícím dálkový přístup, ujednal, že v případě, že si adresát sjednal s odpůrcem, jako držitelem poštovní licence, dodávání na jinou adresu, než je uvedena odesílatelem na zásilce, že bude tuto novu adresu adresátů respektovat a bude adresátům dodávat zásilky na tyto nové adresy. Toto však nemá na předmět sporu, resp. na rozsah ukládaných práv a povinností žádný vliv, neboť jede o vztah navrhovatele se třetími stranami (odesílateli zásilek).

Přístup k dodávacím schránám

Přístup k dodávacím schránám je třeba chápat tak, že i navrhovatel je z § 34 odst. 1 zákona o poštovních službách oprávněn využívat pro dodávání u něj podaných zásilek dodávací schránky adresátů, kteří si s odpůrcem uzavřeli dohodu o zřízení dodávací schránky. Vzhledem k tomu, že podle dohody o zřízení dodávací schránky by měl adresát sdílet potencionálním odesílatelům zásilek, aby na zásilky uváděli adresu s uvedením čísla dodávací schránky, tak musí být navrhovateli, jako dalšímu provozovateli poštovních služeb umožněno, aby minimálně tyto zásilky mohl dodávat adresátům v souladu s uzavřenou poštovní smlouvou s odesílatelem, tj. na adresu „dodávací schránky“, popř. na adresu „poštovní přihrádky“ uvedenou na zásilce. Za tím účelem jim odpůrce předá klíče s popisem umístění příslušné dodací schránky. Smyslem poštovní služby je dodat poštovní zásilku, proto i navrhovatel, jako další provozovatel poštovní služby, musí mít přístup i k těmto zařízením, aby daný účel (dodání poštovní zásilky) bylo možno naplnit.

K námitce odpůrce, že není možné předat navrhovateli klíče od dodávacích schrán z důvodu, že by se jednalo o porušení poštovního tajemství upraveného v § 16 zákona o poštovních službách, nebo že by nebyla splněna podmínka, kdo může s danou zásilkou nakládat, jak upravuje § 7 téhož zákona, a to z důvodu konstrukce dodávacích schrán, kdy otevřením víka dodávací schránky se zpřístupní obsah všech přihrádek v dodávací schráně, správní orgán uvádí následující.

Správní orgán se neztotožňuje s názorem, resp. výkladem § 7 a § 16 zákona o poštovních službách ze strany odpůrce, tj. že uvedená zákonná ustanovení mu znemožňují umožnit navrhovateli přímý přístup k dodávacím schránám.

Správní orgán uvádí, že obě uvedená ustanovení se vztahují na všechny provozovatele poštovních služeb vč. jejich pracovníků, pokud při své činnosti přijdou s poštovními zásilkami do styku. Obdobně totéž platí pro poštovní služby ze zahraničí a do zahraničí, kdy dokonce dochází k manipulaci se zásilkami jiným provozovatelem poštovních služeb.

Z § 7 zákona o poštovních službách vyplývá, že každý provozovatel poštovních služeb je oprávněn nakládat jen se zásilkou/zásilkami, které mu byly předány odesílateli na základě uzavřené poštovní smlouvy, a to v nezbytné míře, aby mohl zajistit její dodání adresátovi. Tudíž jiní provozovatelé poštovních služeb a jejich pracovníci nejsou oprávněni jakkoliv nakládat se zásilkami, u kterých nezajišťují jejich dodání adresátům, a které jsou již vloženy do dodávací schránky jiným provozovatelem poštovních služeb.

Správní orgán předpokládá, že zákonné povinnosti si je vědom každý provozovatel poštovních služeb, tj. navrhovatel i odpůrce, a že o této povinnosti řádně poučil své zaměstnance a že tito budou uloženou povinnost bez výhrad dodržovat.

V souladu s § 7 zákona o poštovních službách je nutno vykládat i § 16 téhož zákona, tj. povinnost dodržovat poštovní tajemství, resp. povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech týkajících se poskytované nebo poskytnuté poštovní služby, které se při své činnosti dozvěděli. Tuto povinnost má každý provozovatel poštovních služeb a další osoby podílející se na poskytování poštovních služeb na základě uzavřené poštovní smlouvy. Tudíž jiní provozovatelé poštovních služeb nemají důvod zjišťovat údaje o odesílatelích a adresátech na zásilkách, které jsou již do dodávací schránky dodány jiným provozovatelem poštovních služeb. V případě, že by se při dodávání vlastních zásilek do dodávací schránky tyto osoby náhodou dostaly do styku se zásilkou, kterou do ní dodal jiný provozovatel poštovních služeb, tak mají stejně uloženu povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech týkajících se poskytované nebo poskytnuté poštovní služby, které se při své činnosti dozvěděli. Jiný výklad uvedených ustanovení by byl v rozporu s účelem právní úpravy a její logikou. Pokud zákon o poštovních službách ukládá takovou povinnost zpřístupnění, počítá tím i implicitně s tím, že všichni s právem přístupu mohou přijít do styku se zásilkami jiných provozovatelů. Pokud by tomu tak nebylo, nebylo by vůbec možné takovou povinnost v zákoně o poštovních službách stanovit.

K tomu, aby mohl navrhovatel aktivně využívat dodávací schránky pro dodávání svých zásilek adresátům, musí vědět, kde je pro konkrétního adresáta dodávací schránka umístěna vč. čísla příslušné dodávací schránky a musí mít k nim přístup, tj. mít klíče, aby mohl do nich zásilky vložit. Bez splnění obou uvedených podmínek není možno využívat tento prvek poštovní infrastruktury, resp. by odpůrce nesplnil mu uloženou zákonnou povinnost uvedenou v § 34 odst. 1 zákona o poštovních službách, a to umožnit přístup k dodávacím schránkám. Podle správního orgánu však není podmínkou, aby uvedené údaje potřebné k identifikaci dodávací schránky a adresátů, kteří je využívají pro dodávání zásilek, byly uvedeny v jedné databázi, pakliže takovou databázi nemá odpůrce zpracovanou pro své potřeby. Odpůrce uvedl, že vede tyto údaje ve dvou databázích a k tomu má ještě samostatně vedenou „informační databázi“ o počtu univerzálních a unikátních klíčů k dodávacím schránkám v rámci jednoho depa. Podle správního orgánu může navrhovatel na základě informací získaných z uvedených databází zajistit u jím dodávaných zásilek jejich dodání adresátům do dodávacích schrán.

Na základě uvedeného neshledal správní orgán důvod, proč by neměl mít navrhovatel, jako další provozovatel poštovních služeb, přímý přístup k dodávacím schránkám, tj. proč by mu neměly být předány klíče k dodávacím schránkám, když jiný přímý přístup možný není, resp. ani technické řešení (konstrukce) těchto schránek jinou formou dodání neumožňuje (zásilku není možno vhodit do dodávací schránky bez jejího otevření) a účel zákona je třeba naplnit.

Přístup k poštovním přihrádkám

Přístup k poštovním přihrádkám je složitější oproti přístupu k dodacím schránám. Poštovní přihrádky jsou umístěny na poště (provozovna odpůrce), a přístup k těmto poštovním schránkám pro vkládání zásilek není řešen jednotně. V některých případech je možno zásilky vkládat do poštovních přihrádek pouze ze zámezí pošty, kam však nemají cizí osoby přístup (tj. ani poštovní doručovatelé odpůrce) nebo pouze za zvláštních bezpečnostních opatření. V dalších případech je možno z provozních důvodů a z konstrukce poštovních přihrádek vkládat zásilky do poštovních přihrádek, které jsou umístěny v prostorech pro veřejnost, pouze mimo dobu určenou pro veřejnost.

Z tohoto důvodu a pro zajištění jednotného postupu pro pracovníky pošty, a aby byl také navrhovatel zřejmý postup při využívání poštovních přihrádek pro dodávání svých zásilek do poštovních přihrádek, dospěl správní orgán k závěru, že zásilky do poštovních přihrádek bude vždy vkládat pracovník odpůrce na dané poště, který si převezme zásilky od pracovníka navrhovatele se soupisem podávaných zásilek určených pouze do poštovních přihrádek. V podstatě tento postup při vkládání do poštovních přihrádek odpovídá stávajícím technologickým postupům odpůrce při vkládání vlastních zásilek do poštovních přihrádek. Určení příslušných práv a povinností, zde zajištění naplnění účelu zákona, nebude však vytvářet nedůvodnou či nepřiměřenou zátěž na straně odpůrce, ani na straně navrhovatele. Tím bude splněno právo navrhovatele k přístupu k poštovním přihrádkám, jak předpokládá § 34 zákona o poštovních službách.

Správní orgán v rámci uložených povinností předpokládá, že zásilky převzaté od navrhovatele, pak tento pracovník odpůrce vloží do příslušných přihrádek bez zbytečného odkladu v závislosti na provozních možnostech dané pošty pro vkládání zásilek do poštovních přihrádek. Tento jednotný postup byl zvolen i s ohledem na skutečnost, že by měla být navrhovatel předem známa cena, kterou si bude odpůrce účtovat za předané zásilky do poštovních přihrádek. Pracovník navrhovatele bude předávat zásilky určené do poštovních přihrádek na dané poště, a to jak zásilky, které již budou mít na zásilce uvedeno odesílatelem číslo poštovní přihrádky a adresu pošty, depa nebo SPU, nebo PŠČ pošty/provozovny odpůrce, kde se tato přihrádka nachází, ale i zásilky, na kterých tyto údaje nebudou odesílatelem uvedeny, ale adresát si dohodl s odpůrcem službu odnáška a zároveň si k ní pronajal poštovní přihrádku. U těchto zásilek správní orgán předpokládá, že navrhovatel na zásilku doplní číslo příslušné poštovní přihrádky adresáta dle předané databáze a předá ji pracovníkovi příslušné pošty, kde je poštovní přihrádka umístěna, ke vložení do uvedené poštovní přihrádky, a to v hodinách určených pro veřejnost. V případě, že bude pracovník předávat na příslušné poště více zásilek určených do jednotlivých poštovních přihrádek, tak je předá setříděně podle jednotlivých čísel poštovních přihrádek.

Zároveň správní orgán zastává ten názor, že § 34 odst. 1 zákona o poštovních službách umožňuje navrhovateli jako dalšímu provozovateli poštovních služeb přístup k poštovním přihrádkám, ale nelze tento přístup vztáhnout k odpůrcem nabízené maloobchodní službě odnáška (viz § 21 vyhlášky č. 464/2012 Sb.), pokud adresát nebude mít zároveň k této službě pronajatu od odpůrce poštovní přihrádku. V tomto případě, kdy nebude mít adresát zásilky pronajatu poštovní přihrádku, není navrhovatel, jako další provozovatel poštovních služeb, oprávněn požadovat po odpůrci přístup ke službě odnáška na základě § 34 zákona o poštovních službách, ani o tomto přístupu není správní orgán v Dodatku č. 1 ke Smlouvě o přístupu oprávněn rozhodnout. V takovém případě však navrhovateli nic nebrání, aby se s odpůrcem dohodl nad rámec práv a povinností uvedených v minimálním rozsahu v Dodatku č. 1 ke Smlouvě o přístupu (uvedené ve výroku rozhodnutí) i na předávání zásilek adresátům na příslušné poště, kteří mají sjednanou pouze službu odnáška s odpůrcem, neboť je to v zájmu adresáta.

Správní orgán uvádí, že i navrhovatel by měl respektovat vůli adresáta, který si dohodl s odpůrcem službu odnášky, a zásilky jemu určené nedodával na jeho adresu, ale zajistit jejich dodání, pokud se nedohodne s odpůrcem jinak, např. v rámci již využívané služby

dodání na adresy uvedené na zásilkách, kdy odpůrce zajistí její dodání podle vůle adresáta (např. na příslušnou poštu na základě sjednané služby odnáška) na základě již uzavřené Smlouvy o přístupu.

Vzhledem k tomu, že odpůrce dosud podle názoru správního orgánu nesplnil svou na zákonnou povinnost dle § 34 odst. 2 zákona o poštovních službách zveřejnit od 1. 1. 2016 tzv. referenční nabídku, tj. za jakých podmínek bude odpůrce umožňovat/poskytovat dalším provozovatelům poštovních služeb (za transparentních a nediskriminačních podmínek) přístup k prvkům poštovní infrastruktury, a to k databázi adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách, k poštovním příhrádkám a dodávacím schránám, nezbyvá správnímu orgánu než v Dodatku č. 1 určit práva a povinnosti na základě správního uvážení při respektování následujících principů.

Správní orgán při formulaci práv a povinností vycházel z toho, že o předmětný přístup může žádat více subjektů. (V současné době se vedou dvě sporná řízení o shodný přístup k poštovní infrastruktuře). Správní orgán proto i práva a povinnosti stran sporu formuloval tak, aby zároveň byla splněna zákonná povinnost odpůrce, a to poskytovat přístup k prvkům poštovní infrastruktury transparentním a nediskriminačním způsobem těm provozovatelům poštovních služeb, kteří o takový přístup požádají. Z těchto důvodů proto správní orgán akceptoval některé odpůrcem navržené úpravy smluvního ujednání, zejména v jeho posledních vyjádřeních.

Nelze připustit, že by odpůrce na základě rozhodnutí správního orgánu zajišťoval každému provozovateli poštovních služeb přístup k předmětným prvkům poštovní infrastruktury za odlišných podmínek. Odlišnosti lze připustit pouze ve formě, v jaké budou shodná práva a povinnosti při požadovaném přístupu k prvkům poštovní infrastruktury písemně sjednána (ve smlouvě o přístupu nebo v dodatku ke smlouvě o přístupu).

Odpůrci uloženou zákonnou povinnost transparentnosti a nediskriminace (viz § 34 odst. 1 zákona o poštovních službách) je nutno chápat v souladu se Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/6/ES, kterou se mění směrnice 97/67/ES s ohledem na úplné dotvoření vnitřního trhu poštovních služeb Společenství.

Transparentnost a nediskriminaci vztahující se na související podmínky spojené s poskytováním služeb podle Smlouvy o přístupu, resp. podle Dodatku č. 1 ke Smlouvě o přístupu, je nutno vykládat tak, že odpůrce je povinen při poskytování předmětného přístupu k prvkům poštovní infrastruktury na základě smluvního ujednání využívat takové činnosti (technologické postupy), které používá při poskytování svých služeb třetím stranám, nebo které vykonává pro svou potřebu.

Vzhledem k tomu, že v posuzovaném případě jde o první smluvní úpravu požadovaného přístupu k databázi adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách, poštovním příhrádkám a dodávacím schránám, je podle názoru správního orgánu třeba pokud možno využít stávajících postupů a činností odpůrce, které využívá pro svou potřebu a pro své klienty na maloobchodě (např. způsob a podmínky dodávání zásilek do poštovních příhrádek). Zároveň se správní orgán domnívá, že není možno bezdůvodně měnit rozhodnutím správního orgánu zavedené technologické postupy odpůrce při poskytování jeho služeb a činností, pokud nebrání i realizaci zákonného záměru zajištění přístupu k poštovní infrastruktuře. Podle správního orgánu tak není možno odpůrci uložit povinnosti v rámci přístupu k prvkům poštovní infrastruktury ve větším rozsahu, než jak je využívá k vlastní potřebě, např. uložit v současné době povinnost předat GPS souřadnice o umístění dodávacích schrán, když pro vlastní potřebu odpůrce tyto údaje nepotřebuje, ani je nemá k dispozici, neboť využívá slovní popis umístění jednotlivých dodávacích schrán, nebo uvádět v databázi další údaje, pokud je nemá odpůrce pro své potřeby ve své databázi, např. v uložit povinnost vést v databázi adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách, nebo

v databázi o umístění dodávacích schrán, více údajů, než je odpůrce dosud uvádí/vede pro vlastní potřebu. Rovněž není možno odpůrci uložit, aby informace o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách, musel vést v jedné databázi, či ve více databázích. Odpůrce je povinen tyto informace předat v takové formě, v jaké je vede pro svoji vlastní potřebu.

Rovněž byla při uložení povinnosti odpůrci v rámci činností poskytovaných při zajištění přístupu k jeho prvkům poštovní infrastruktury zkoumána i přiměřenost těchto uložených povinností, a zda zásadně neovlivní zavedené technologické postupy odpůrce, pro které by bylo namísto aplikovat ustanovení § 34 odst. 4 popřípadě odst. 11 zákona o poštovních službách. Správní orgán přitom postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby byly co možná nejméně zatěžovány, popř. aby se jeho rozhodnutím nezměnila zásadně činnost pracovníků pošty (odpůrce) při realizaci přístupu k poštovní infrastruktuře např. při nakládání se zásilkami předanými navrhovatelem ke vložení do poštovních přihrádek na dané poště, oproti tomu, jak nakládá se s vlastními zásilkami (odpůrce) které jsou na konkrétní poštu dodány z SPU/dep/dodacích pošt k dodání/vložení do poštovní přihrádky.

Správní orgán v tomto řízení rozhodoval o podmínkách (právech a povinnostech smluvních stran), za jakých bude navrhovateli umožněn přístup k požadovaným prvkům poštovní infrastruktury, a to o přístupu k databázi adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách, k poštovním přihrádkám a dodávacím schránám tak, aby podmínky požadovaného přístupu byly shodné i pro dalšího nového provozovatele poštovních služeb, resp. aby byla práva a povinnosti v rámci stejného požadovaného přístupu shodně upravena.

Při svém rozhodování o právech a povinnostech, která je nutno smluvně upravit v Dodatku č. 1 ke Smlouvě o propojení, vycházel správní orgán z podkladů a tvrzení shromážděných v průběhu správního řízení od účastníků řízení a ze zjištěných stávajících technologických postupů odpůrce (např. údajů uváděných v Databázi).

Akceptované doplnění a úpravy v textu Dodatku č. 1 správním orgánem na základě protinávru odpůrce, považuje správní orgán rovněž za potřebné k tomu, aby se jednoznačněji upravila práva a povinnosti smluvních stran. Tyto úpravy podle správního orgánu nezakládají navrhovateli více povinností, pro které by nemohl uzavřít Dodatek č. 1 ke Smlouvě o přístupu, ale naopak se touto úpravou podle správního orgánu může předejít budoucím sporům z nejasně a neúplně stanovených práv a povinností v navrhovatelem předloženém návrhu Dodatku č. 1.

Na základě výše uvedených principů vycházel správní orgán při rozhodnutí o znění Dodatku č. 1 z verze navrhovatele, která mu byla zaslána dne 19. 10. 2015 a z protinávru odpůrce zasláního dne 2. 10. 2015, do které zapracoval nová nebo upravená ustanovení následně stranami sporu uváděná, popř. vypustil některá ustanovení s tím, že rozsah a důvody provedených úprav jsou dále podrobně zdůvodněny v jednotlivých bodech Dodatku č. 1.

K tomuto ještě správní orgán uvádí, že při svých úvahách považoval za účelné rozhodnout o právech a povinnostech v takovém rozsahu, aby byla stranám sporu umožněna realizace a faktické naplňování podnikatelských činností při zajišťování poštovních služeb. Z tohoto důvodu je ve výroku rozhodnutí uvedený Dodatek č. 1 ke Smlouvě o přístupu třeba považovat za minimalistický, nic však nebrání tomu, aby se strany sporu dohodly na podrobnější či širší úpravě.

Zároveň správní orgán upozorňuje, že v průběhu správního řízení se strany sporu shodly na některých ustanoveních návrhu Dodatku č. 1 Smlouvy o přístupu, resp. proti vzájemným úpravám neměly zásadní výhrady, tím se tyto části Dodatku č. 1 Smlouvy o přístupu staly nespornými. U takto nesporných bodů správní orgán neposuzoval jejich věcnou správnost, pouze posoudil, zda ustanovení nejsou v rozporu s právními předpisy nebo s veřejným zájmem. V těch částech, které se staly nesporné, správní orgán rozpor

s právními předpisy neshledal, proto se jimi dále nezabýval (nejsou u nich uvedeny důvody, proč o nich správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí) a do Dodatku č. 1 je uvedl ve znění, na kterém se strany sporu shodly v průběhu řízení, popř. jejich uvedené znění nerozporovaly.

K jednotlivým bodům Dodatku č. 1, na jejichž znění se strany sporu neshodly, správní orgán uvádí následující:

Článek 2 Specifikace rozsahu a formy služby - Přístup ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury

Bod 2.1. se upravuje tak, že přístup k databázi Databáze adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách obsahuje údaje o službě dosílky a odnášky. Důvody, proč má předávaná databáze obsahovat údaje nejen o nové adrese bydliště/sídla adresáta (dále též „nová adresa“), kam si přeje zásilky dodávat (služba dosílky), ale i údaje jiném o místě dodání (na příslušnou poštu), kam má mu být zásilka dodána a kde si ji adresát převezme (služba odnášky) byly uvedeny již výše tohoto odůvodnění. Obě strany sporu by měly ctít/respektovat vůli adresáta a zásilky mu dodávat na takové místo, které si nově adresát určil tím, že uzavřel maloobchodní dohodu odnášce nebo dosílce s odpůrcem. Z tohoto důvodu se text tohoto bodu rozšiřuje o odnášku.

Dále nebyla akceptována změna v této části Dodatku, kterou uplatnil navrhovatel svým přípisem ze dne 15. 12. 2016, kdy navrhl do Dodatku č. 1 zapracovat, že databáze budou odpůrcem ukládány na FTP uložení zřízené navrhovatelem, a že se bude na žádost navrhovatele vždy zasílat celý soubor se všemi provedenými změnami. Správní orgán je nucen konstatovat, že změna v předloženém Dodatku č. 1 týkající se způsobu předávání databází a rozsahu předávaných údajů byla vznesena až přípisem navrhovatele ze dne 15. 12. 2016, tj. v podstatě před vydáním rozhodnutí, když tento po celou dobu ve svém návrhu Dodatku č. 1 akceptoval navržené řešení odpůrcem, a to že předmětné databáze bude odpůrce zasílat navrhovateli e-mailem tak, že poprvé bude zaslán soubor obsahující všechny záznamy a následně budou zasílány denní aktualizace s vyznačením změn (I - nový záznam,

U - aktualizovaný záznam, D - smazaný záznam), jak např. odpůrce uvedl ve svém vyjádření ze dne 6. 3. 2015. Na tento postup navržený odpůrcem a akceptovaný navrhovatelem byla proto i kalkulována příslušná nákladově orientovaná cena Českým telekomunikačním úřadem, se kterou se strany sporu seznámily v rámci provedeného důkazu „Doplnění č. 1 k záznamu z kontroly ze dne 27. května 2016“ vyhotoveného dne 8. 11. 2016. Správní orgán uvádí, že ani odpůrce kalkulaci ceny uvedenou v provedeném důkazu na jeden změněný nebo nový záznam nezpochybnil. Podle správního orgánu původně odsouhlasený postup – zasílání databází o „nových adresách“ adresátů e-mailem navrhovateli, splňuje uloženou povinnost v § 34 odst. 1 zákona o poštovních službách.

Rovněž správní orgán nemůže souhlasit s tvrzením odpůrce v jeho vyjádření ze dne 17. 2. 2017, ve kterém uvedl, že byl v průběhu správního řízení nepřímo nucen vytvářet spojenou databázi, kterou sám nepotřebuje a ani ji nevyužívá. V průběhu správního řízení sám odpůrce ve svém vyjádření např. ze dne 2. 10. 2016 předložil svůj upravený návrh Dodatku ke Smlouvě o přístupu, ve kterém sám rozlišoval slovně i vizuálně „různé databáze“ v upraveném textu Dodatku, kde uvedl, že zajistí přístup k databázi s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese, k databázi osob, které mají sjednanou odnášku z poštovní příhrádky, k databázi s informacemi o adresátech, kteří mají zřízenou dodávací schránku a že zajistí přístup k informacím o umístění dodávacích schrán s tím, že poprvé bude zaslán soubor obsahující všechny záznamy a následně budou zasílány denní aktualizace.

Vzhledem k tomu, že uvedené řešení přístupu k uvedeným databázím navrhovatel po celou dobu správního řízení nerozporoval, kalkuloval Český telekomunikační úřad nákladově orientovanou cenu za jednorázové zaslání všech údajů – tj. adres s informacemi

o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách, aniž by řešil, zda údaje budou předány v jedné databázi či ve více databázích, které si vede odpůrce podle poskytovaných maloobchodních služeb svým zákazníkům (adresátům) a pak kalkuloval náklady na jeden aktualizovaný záznam. Tímto postupem bude mít navrhovatel k dispozici denně všechny údaje o nových adresách adresátů, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese, aby mohl těmto adresátům dodávat poštovní zásilky v souladu s jejich vůlí na novou adresu, kterou sdělili odpůrci.

Podle správního orgánu z ničeho tak nevyplývá, že by měla být o „nových adresách“ vytvořena jediná databáze. Podstatné je, aby byly navrhovateli zpřístupněny všechny údaje o „nových adresách“ adresátů, které má odpůrce k dispozici. Zákonná povinnost o předání údajů o „nových adresách“ odpůrcem bude splněna, i když tyto údaje budou předány ve více databázích.

Rovněž v kalkulaci nákladově orientované ceny byly kalkulovány náklady na odeslání databází e-mailem, což v průběhu správního řízení strany sporu nijak nerozporovaly, a to až do dne 15. 12. 2016, kdy odpůrce zareagoval na požadavek navrhovatele, aby údaje o všech „nových adresách“ byly ukládány na úložiště FTP zřízené navrhovatelem a to tak, že poprvé bude zaslán soubor se všemi aktuálními „novými adresami“ a pak na vyžádání navrhovatele aktuální soubor se všemi provedenými změnami, a že si tyto změny vyhodnotí sám navrhovatel a k tomu navrhl novou cenu, a to 50 Kč za každé uložení databáze na úložiště. Toto sice odpůrce akceptoval, rovněž dne 15. 12. 2016 ve svém vyjádření v rámci nahlížení do spisu, ale s tím rozdílem, že každý den bude předávat na prostřednictvím SFTP Protokolu kompletní databázi, a toto následně doplnil dopisem ze dne 29. 12. 2016, že měsíční cena za takto zpřístupněnou databázi bude 272.835 Kč.

Podle správního orgánu nedošlo mezi stranami sporu ke shodě v nově uplatněných podmínkách předání databází prostřednictvím na SFTP Protokolu na úložiště zřízené navrhovatelem, a to jak v četnosti předávaných databází, (nově navrhovatel požadoval, aby mu odpůrcem nebyla byla další celá databáze - se všemi údaji o „nových adresách“ - předávaná denně, ale jen na základě jeho požadavku na předání konkrétní dílčí databáze), tak i v otázce ceny, proto i z tohoto důvodu nemohl požadovanou změnu akceptovat. Správní orgán zastává stanovisko, že původně odsouhlasený postup – zaslání databáze e-mailem navrhovateli, také splňuje uloženou povinnost v § 34 odst. 1 zákona o poštovních službách, proto změny ve způsobu předávání databází na úložiště zřízené navrhovatelem neakceptoval.

Správní orgán však neshledal důvod, proč by měl navrhovatel požadovat jen některé databáze a jen někdy, a to zejména z důvodu, jak bylo uvedeno výše, že navrhovatel by měl respektovat přání adresátů a dodávat jim poštovní zásilky na nové adresy, které sdělili, resp. si sjednali s odpůrcem v rámci odpůrcem poskytovaných maloobchodních služeb. Za situace, že si bude navrhovatel vybírat jen některé databáze (dosílky, odnášky, odnášky spojené s dodáváním do poštovní přihrádky nebo dodáváním do dodávacích schrán) nemůže zajistit svoji zákonnou povinnost - dodat poštovní zásilky adresátovi na jeho adresu a není rozhodující, zda se jedná o adresu uvedenou na zásilce odesílatelem nebo na adresu, kterou si jako místo dodání zvolil až adresát na základě dohody uzavřené s odpůrcem. Tuto zákonnou povinnost pak nemůže navrhovatel splnit, pokud nebude mít k dispozici všechny údaje o „nových adresách“ adresátů, jak si je dohodil s odpůrcem. Pokud bude navrhovatel průběžně dostávat aktualizované změny v údajích o „nových adresách“, tak bude hradit ceny pouze za nové a aktualizované údaje, a cenově je v podstatě jedno, jestli tyto údaje obdrží denně nebo jen občas na základě svého vyžádání, neboť změny v těchto databázích bude hradit v podstatě stejně, ale za delší období. Proto tuto změnu požadovanou navrhovatelem správní orgán neakceptoval.

Podle správního orgánu nic nebrání tomu, aby si strany sporu v budoucnu dohodly nový způsob předávání databází po vzájemném vyjasnění technického řešení a způsobu

předávání databází prostřednictvím SFTP Protokolu, neboť podle správního orgánu se nemohou náklady v praxi, a tím i v nákladově orientované ceně na odeslání databází e-mailem nebo na její uložení na úložiště zřízené navrhovatelem, zásadně lišit

S návrhem odpůrce na nový termín na předání databází do dne 1. 6. 2017 nelze souhlasit, a to z důvodu, že se jedná o zcela novou informaci ze dne 24. 1. 2017, do té doby odpůrcem nijak v průběhu řízení nezmiňovanou. Odpůrce má k dispozici údaje o těch adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách (služba dosílky, dodání do poštovní přihrádky spolu se službou odnášky nebo do dodávací schránky) a podle jejich projevené vůle zajišťuje dodávání zásilek adresátům na jejich nové adresy. Podle správního orgánu tedy není důvod, proč by odpůrce nemohl tyto údaje předat po právní moci tohoto rozhodnutí navrhovateli buď v jedné celkové databázi, nebo v dílčích databázích, tedy v takové formě, v jaké je má odpůrce k dispozici pro vlastní potřebu.

Dále se v bodě 2.1.1.3 a bodě 2.1.1.4 (tyto body spolu souvisí) se návrhu navrhovatele nevyhovuje v části textu: „s tím, že toto místo bude nejpozději do 30. 6. 2016 identifikováno příslušnými GPS souřadnicemi“ a zároveň je tato odrážka přesunuta do bodu 2.1.1.4, jak navrhl odpůrce.

Jak bylo uvedeno již výše, nelze uložit odpůrci povinnosti v širším rozsahu, než potřebuje a využívá pro vlastní potřebu, což je případ doplnění GPS souřadnic k jednotlivým dodávacím schránám. Správní orgán se domnívá, že odpůrce zajistí zpřístupnění databázi dodávací schrán s GPS souřadnicemi jejich umístění, až ji bude mít zpracováno, neboť by bylo nedůvodné aktualizovat a vést 2 odlišné databáze o umístění dodávacích schrán, jednu se slovním popisem a druhou s GPS souřadnicemi. Ze stejného důvodu nelze odpůrci uložit povinnost doplnit do databáze adresátů, kteří mají uzavřenu dohodu o dodávání do dodávacích schrán, identifikační číslo takové osoby, pokud ho ve své databázi odpůrce nevede pro své účely. K oběma uvedeným bodům 2.1.1.3 a 2.1.1.4 správní orgán uvádí, že je třeba zachovat tyto body jako samostatná ustanovení smlouvy (dodatku), jak požaduje odpůrce z důvodu, že odpůrce vede v současné době požadované údaje samostatně, jako databázi adresátů, kteří mají zřízenou dodávací schránku, a dále jako databázi o umístění dodávacích schrán. Z tohoto důvodu je třeba dvě databáze ponechat oddělené a uvést v nich údaje, které budou uvedené databáze obsahovat, aby bylo možno identifikovat, kterému adresátovi přísluší konkrétní dodávací schránka a kde je umístěna.

Správní orgán dále neakceptoval navrhovatelem požadovanou změnu v Dodatku č. 1 ze dne 15. 12. 2016, týkající se přístupu k databázi údajů o adresátech, kteří používají poštovní přihrádku. Správnímu orgánu není zřejmé, z jakého důvodu navrhovatel takovou databázi požaduje. V rámci požadovaného a v tomto řízení řešeného přístupu k prvkům poštovní infrastruktury obdrží navrhovatel databázi adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách, která obsahuje i údaje o adresátech, kteří mají pronajatu u odpůrce poštovní přihrádku, s uvedením jejího čísla a zároveň mají sjednání s odpůrcem službu odnášky. V těchto případech, ač na zásilce bude uvedena adresa bydliště/síla adresáta, by měl navrhovatel respektovat, že si adresát přeje dodávat zásilky do poštovní přihrádky (proto obdrží příslušnou databázi), a předat zásilky těmto adresátům na příslušné poště/provozovně odpůrce ke vložení do poštovní přihrádky.

Pokud navrhovatel požadoval doplnění Dodatku č. 1 o databázi adresátů, kteří používají poštovní přihrádku bez služby odnáška, tak v těchto případech musí být na zásilce uvedena přímo adresa poštovní přihrádky vč. pošty, kde se tato přihrádka nachází. Tudíž se v těchto případech nejedná o databázi adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách, a správní orgán nemá oprávnění o předání takové databáze rozhodnout, resp. uložit odpůrci povinnost takovou databázi předat. V této souvislosti však správní orgán upozorňuje, že na internetové stránce České pošty, s.p. jsou dostupné údaje o tom, kde jsou zřízeny poštovní přihrádky

(bez služby odnášky), a v těchto případech v rámci přístupu k poštovním přihrádkám má navrhovatel právo předávat zásilky ke vložení do příslušné poštovní přihrádky v příslušné provozovně České pošty, s.p. V takovém případě jsou totiž zásilky dodávány v souladu s vůlí odesílatele, tj. na adresu uvedenou na zásilce, a nejedná se o dodávání na jinou adresu, než je uvedena na zásilce. V podstatě se jedná o rovnocennou adresu s adresami sídla/bydliště adresátů, kam mají být zásilky dodány.

K navrhovatelem uvedenému bodu 2.2 Služba přepravy z SPU do dep/ dodacích pošt ČP správní orgán uvádí, že celému uvedenému bodu v návrhu Dodatku č. 1 se nevyhovuje. Jak je již uvedeno výše nemůže se správní orgán ztotožnit s názorem navrhovatele, že i tento požadavek je prvkem/součástí přístupu k prvkům poštovní infrastruktury. Podle správního orgánu je výčet prvků poštovní infrastruktury uvedený v § 34 zákona o poštovních službách taxativní.

Ze Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/6/ES ze dne 20. února 2008, kterou se mění směrnice 97/67/ES s ohledem na úplné dotvoření vnitřního trhu poštovních služeb Společenství, konkrétně z Článku 11a vyplývá, že je-li to nezbytné pro ochranu zájmu uživatelů nebo pro podporu účinné hospodářské soutěže a s ohledem na vnitrostátní podmínky a vnitrostátní právní předpisy, zajistí členské státy dostupnost za transparentních, nediskriminačních podmínek přístupu pro prvky poštovní infrastruktury nebo pro služby poskytované v rámci všeobecných služeb, jako je například systém poštovních směrovacích čísel, databáze adres, poštovní přihrádky, dodávací schránky, informace o změně adresy, služba dosílky, služba vrácení odesílateli. Tímto ustanovením není dotčeno právo členských států přijmout opatření k zajištění přístupu do poštovní sítě za transparentních, přiměřených a nediskriminačních podmínek.

Z uvedené Směrnice tedy vyplývá, že si členské státy zajistí ve svých zákonech přístup ke konkrétně uvedeným prvkům poštovní infrastruktury dalším provozovatelům poštovních služeb.

Navíc správní orgán upozorňuje, že navrhovatel řádně nezdůvodnil tento svůj požadavek na přepravu. Pakliže navrhovatel předpokládá, že bude dodávat zásilky adresátům na jejich adresy vlastními silami, tedy svými doručovateli, pak mu pro dodávání zásilek jeho doručovateli nijak nepomůže, že zásilky budou přepraveny do dep nebo dodacích pošt odpůrce. Odpůrce si zajišťuje přepravu z SPU do dep nebo dodacích pošt u „vlastních“ zásilek nebo zásilek převzatých od jiných provozovatelů poštovních služeb na základě uzavřené smlouvy o přístupu na poskytnutí služby dodání zásilek na adresy uvedené na poštovních zásilkách a služby dosílky. V depech nebo dodacích poštách si pak jednotliví doručovatelé odpůrce přebírají zásilky k doručení v rámci jejich doručovacího okrsku. Tudíž by se již navrhovatel nedostal k takto přepraveným zásilkám, aby je mohl dodat adresátům vlastními doručovateli.

K navrhovatelem uvedenému bodu 2.6 Služba třídění správní orgán uvádí, že tomuto požadavku navrhovatele rovněž nemohl vyhovět, a to ze stejných důvodů jaké jsou uvedeny výše ke Službě přepravy z SPU do dep/dodacích pošt ČP. Požadovaná Služba třídění není uvedena v taxativním výčtu ustanovení § 34 zákona o poštovních službách. V rámci přístupu k poštovním přihrádkám nebo dodávacím schránkám má k dispozici navrhovatel databáze, podle kterých by si měl sám zajistit roztrídění zásilek adresátům podle místa dodání, tj. kterým se nemění adresa uvedená na zásilce odesílatelům a kteří požádali o dodávání zásilek na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách.

Závěr k bodům 2.2. a 2.6 je, že pokud požadovaná Služba přepravy z SPU do dep/ dodacích pošt ČP a Služba třídění není uvedena v taxativním výčtu přístupu k prvkům poštovní infrastruktury a ke zvláštním službám souvisejícím s provozováním poštovní infrastruktury viz § 34 odst. 1 zákona o poštovních službách, není správní orgán o těchto službách v rámci sporu o uzavření Dodatku č. 1 k Smlouvě o přístupu oprávněn rozhodnout, resp. tyto jako povinné odpůrci uložit.

Zde je třeba opětovně zdůraznit, že přístup k poštovní infrastruktuře v rozsahu, jak je uveden v § 34 zákona o poštovních službách, je nutno chápat tak, aby si další provozovatelé poštovních služeb nemuseli budovat rozsáhlou vlastní síť pošt s vlastními doručovateli zásilek vč. vlastních poštovních přihrádek nebo dodávacích schrán, popř. aby adresáti nebyly nuceni uzavírat s každým provozovatelem poštovních služeb dohody o dodávání zásilek, na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách. Tudiž aby adresáti zásilek měli zajištěno jedno dodávací místo pro jejich poštovní zásilky a nemuseli řešit, zda jim budou zásilky dodávat různí provozovatelé poštovních služeb, které nemohou ani ovlivnit, neboť je věcí odesílatele, se kterým provozovatelem uzavře poštovní smlouvu na dodávání svých zásilek.

K navrhovatelem uvedenému bodu 2.3 Postup při dodávání zásilek adresovaných do poštovní přihrádky a bod 2.4 Postup při dodávání zásilek pro osoby, které mají u České pošty, s.p. sjednanou odnášku z poštovní přihrádky, správní orgán uvádí, že odlišnosti protinávru odpůrce k těmto bodům byly jak formulační, tak i věcné.

Uvedená podrobná formulace jednotlivých bodů odpůrcem týkajících se náležitostí zásilek určených do poštovních přihrádek není nově ukládanou povinností odpůrce, ale je jí nutno podle názoru správního orgánu považovat spíše za upozornění, že i tyto zásilky určené do poštovních přihrádek musí splňovat náležitosti zásilek, jak jsou definovány v již navrhovatelem akceptovaných podmínkách přístupu k poštovní infrastruktuře - příloha č. 5 v rámci již uzavřené Smlouvy o přístupu.

Proto dospěl správní orgán k závěru, že v Dodatku č. 1, ač po právní stránce není nutno tyto povinnosti znovu upravovat, tak částečně, právě z důvodu jednoznačnosti, akceptoval v této části znění Dodatku č. 1 navržené odpůrcem.

Podle správního orgánu není důvod opětovně ukládat v Dodatku č. 1 ke Smlouvě o přístupu náležitosti nezapsaných listovních zásilek (typu obyčejné psaní a obchodní psaní a pro nezapsané balíkové zásilky). Na druhou stranu takovéto ujednání není nově ukládanou povinností, slouží spíše jen jako upozorňující informace, jaké náležitosti musí zásilky předávané do poštovních přihrádek splňovat.

Po úvaze dospěl správní orgán k závěru, že ve znění těchto bodů využije jak návrhy navrhovatele, tak odpůrce, s úpravou textu správním orgánem. Úpravy textu správním orgánem reagují na nové skutečnosti, které vyplynuly v průběhu správního řízení, např. že navrhovatel bude požadovat vkládat do poštovních přihrádek pouze nezapsané listovní zásilky, které se svými rozměry vždy „vejdu“ do poštovní přihrádky a že zásilky s většími rozměry než 32 x 24 x 2 cm s hmotností do 1 kg nebudou navrhovatele předávány ke vložení do poštovních přihrádek. Z tohoto důvodu byl proto i upraven formulář „Soupis zásilek určených do poštovních přihrádek předávaných v rámci Smlouvy o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury č. xxx“ uvedený v příloze č. 2, který bude umožňovat pouze předání zásilek s rozměry, které lze vložit do poštovní přihrádky, a neumožní, aby mohly být předány zásilky s většími rozměry. S ohledem na tuto skutečnost není třeba smluvně upravit, že zásilky s většími rozměry pracovník pošty nepřevzme a vrátí je pracovníkovi navrhovatele.

Další úprava uvedených bodů vyplynula z toho, že není nutno trvat podle správního orgánu na povinnosti rozlišovat a označovat navrhovatelem zásilky podle typu nezapsaných listovních zásilek, a to obyčejné nebo obchodní psaní. Pro vkládání nezapsaných zásilek do poštovních přihrádek je rozhodující jejich rozměr a hmotnost zásilky, a není třeba rozlišovat, zda se jedná o obchodní nebo obyčejné psaní, neboť toto rozlišení není pro vložení nezapsané zásilky do poštovní přihrádky důležité ani potřebné, např. pro cenu za vložení takto rozlišené nepsané zásilky do poštovních přihrádek za situace, kdy se budou zásilky určené do poštovních přihrádek předávat pracovníky navrhovatele vždy na té provozovně odpůrce, kde se poštovní přihrádka nachází. U těchto zásilek se nepředpokládá, že by pracovníci odpůrce na příslušné poště po jejich vložení do poštovní přihrádky s nimi dále nějak nakládali, neboť se nejedná o jejich zásilky, ale o zásilky jiného provozovatele

poštovních služeb, který v souladu s § 34 odst. 12 zákona o poštovních službách musí svoji označit jednoznačně tak, aby bylo zřejmé, u kterého provozovatele poštovních služeb byla zásilka podána. Na druhou stranu, v případě, že navrhovatel označuje všechny zásilky v souladu s uloženou povinností v uzavřené Smlouvě o přístupu, na základě které mu odpůrce poskytuje službu dodání na adresy uvedené na poštovních zásilkách, není důvod, aby takové označení neobsahovalo zásilky, u kterých bude navrhovatel zajišťovat sám dodání do příslušných poštovních přihrádek, neboť by mu vznikaly nedůvodné náklady na jejich odstranění, popř. na takové neoznačení zásilek.

Zároveň správní orgán úpravou, resp. doplněním textu do uvedených bodů Dodatku č. 1 umožnil, aby mohl pracovník odpůrce vyznačit pracovníkovi navrhovatele potvrzení o převzetí nezapsaných zásilek již v okamžiku jejich převzetí, nikoliv, až následující den. K této úpravě dospěl správní orgán po úvaze, že se jedná o nezapsané zásilky, u kterých zejména za situace, kdy bude navrhovatel předávat pouze nezapsané listovní zásilky, které se svými rozměry vždy dají vložit do poštovní přihrádky, a počet takto předaných nezapsaných listovních zásilek lze snadno spočítat při předání těchto zásilek na příslušné poště, kde se nachází poštovní přihrádky. Operativní početní kontrolu předaných nezapsaných zásilek do příslušných poštovních přihrádek může usnadnit pracovník navrhovatele tím, že bude předávat zásilky roztríděné podle jednotlivých poštovních přihrádek.

Navíc podle správního orgánu pozdější kontrola počtu předaných zásilek ke vložení do příslušných přihrádek již není tak efektivní v případě zjištění rozporu v uvedeném součtu na Soupisu zásilek předaných v rámci smlouvy o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury a skutečně předaných zásilek. Přesto správní orgán nevyklučuje možnost až následné kontroly počtu předaných zásilek pracovníkem navrhovatele např. z důvodu velkého množství předaných zásilek, které by zásadně ovlivnilo „rychlost“ kontroly (počtu) předaných zásilek při jejich předání s tím, že potvrzený soupis předaných zásilek ke vložení do poštovních přihrádek předá pracovníkovi navrhovatele v souladu s poštovními podmínkami následující den.

Rovněž požadavek navrhovatele, aby byl doplněn text „v SPU“ nebyl akceptován z důvodu, že je to také provozovna ČP, popř. by to mohlo být i „depo“, což však navrhovatel uvést nepožadoval.

Zároveň byl upraven návrh Dodatku č. 1 tak, aby odpovídal upřesněnému požadavku navrhovatele, že bude předávat odpůrci ke vložení do poštovních přihrádek pouze nezapsané listovní zásilky o rozměrech, které lze vložit vždy do poštovní přihrádky, a nikoliv nezapsané listovní zásilky s většími rozměry nebo vyšší vahou, zapsané zásilky (doporučené psaní) nebo nezapsaný balík, jak původně požadoval ve svém návrhu. K navrhovatelem uvedenému bodu 2.5 přístup k dodávacím schránám.

Správní orgán byl nucen v rámci Dodatku č. 1 zohlednit i nově navrženou úpravu odpůrcem, která vyplynula v rámci dalšího řešeného sporu o stejném předmětu sporu na základě návrhu České distribuční a.s. (vedeno pod čj. ČTÚ-71 342/2014-606). Podle správního orgánu doplnění odpůrce do části týkajících se dodávacích schrán nastavilo jednoznačná pravidla týkající se využívání dodávacích schrán a problematiku zajištění klíčů k dodávacím schránám.

Správní orgán v rámci řešení práv a povinností v rámci sporu o uzavření Dodatku č. 1 ke Smlouvě o přístupu není oprávněn řešit využití dodávacích schrán pro jiné účely než pro poštovní služby, tudíž není oprávněn rozhodovat ani o tom, zda mohou či nemohou být dodávací schránky využívány i pro vkládání neadresných zásilek, jako jsou např. letáky. Z tohoto důvodu správní orgán doplnil do úvodu tohoto Dodatku č. 1 ke Smlouvě o přístupu (bod 1.2), že požadovaný přístup slouží pro poskytování poštovních služeb navrhovatelem. Tato úprava odpovídá i logice zákona o poštovních službách, tedy i povinnosti uvedené v § 34 odst. 1 zákona o poštovních službách a uložené držiteli poštovní licence, tedy odpůrci, který je povinen zpřístupnit podle § 34 zákona o poštovních službách svoji poštovní infrastrukturu dalším provozovatelům poštovních služeb pro poskytování jejich poštovních

služeb. Dodávání neadresných zásilek (letáků) nepatří mezi poštovní služby, což vyplývá ze samé podstaty definice poštovních služeb podle § 1 odst. 2 zákona o poštovních službách, když poštovní službou je činnost prováděná podle poštovní smlouvy a za podmínek stanovených tímto zákonem. Poštovní služba zpravidla zahrnuje poštovní podání, třídění a přepravu poštovní zásilky prostřednictvím poštovní sítě, a je prováděna za účelem dodání poštovní zásilky příjemci a poštovní zásilky jsou vždy adresné - viz § 2 písm. a) zákona o poštovních službách.

K požadavku na stanovení konkrétního termínu, do kdy má odpůrce předat navrhovateli klíče nebo jiné prostředky přístupu k dodávacím schránám správní orgán uvádí, že upravil znění bodu tak, aby odpovídal shodné akceptaci, že klíče budou předány „po dohodě, bez zbytečného odkladu“ na základě dohody stran sporu na ústním jednání dne 8. 12. 2016, jak je i uvedeno v Protokolu z tohoto ústního jednání. Proto neakceptoval požadavek navrhovatele, který uplatňoval v průběhu správního řízení, a to že požadované klíče dodá odpůrce navrhovateli do 14 dnů od obdržení žádosti o předání klíčů. Navrhovatel nerespektoval výstup /dohodu z ústního jednání, a opětovně použil znění textu z dřívějších úprav znění Dodatku č. 1 ke smlouvě o propojení.

Zároveň je upraven text v části Dodávacích schrán v souladu s požadavkem navrhovatele, že si může navrhovatel zvolit, v rámci kterého depa bude zajišťovat dodávání do dodávacích schrán vlastními doručovateli, a k tomu obdrží od odpůrce za úplatu dle Ceníku „sadu klíčů“, popř. jejich další kopie (podle svých potřeb) ke všem dodávacím schránám nacházejícím se „v doručovacích okrscích konkrétního depa“. Za tím účelem odpůrce doložil v průběhu správního řízení, v rámci svého vyjádření „Evidenci klíčů k dodávacím schránám dle provozoven“ ze které je zřejmé kolik a jakých klíčů je potřeba k přístupu k dodávacím schránám umístěných v dodávacím okruhu jednotlivých dep. Vzhledem k univerzálnosti klíčů pro dodávací schránky nacházející se v „doručovacích okrscích/doručovacího okruhu jednotlivých dep“ nelze navrhovateli umožnit přístup pouze k některým dodávacím schránám v rámci „doručovacího okrsku jednotlivých dep“, ale vždy ke všem dodávacím schránám, které se v rámci „doručovacího okruhu jednotlivých dep“ nachází. Podle názoru správního orgánu není povinností navrhovatele požadovat přístup ke všem dodávacím schránám na celém území České republiky, ale musí mu být podle § 34 zákona o poštovních službách umožněno, aby si sám určil, jaký rozsah přístupu k poštovní infrastruktuře potřebuje, a tedy i v rámci kterého depa bude zajišťovat dodávání zásilek vlastními doručovateli, a k tomu obdrží od odpůrce odpovídající „sadu klíčů“.

Rovněž je v této části v Dodatku č. 1 ošetřen postup navrhovatele při ztrátě předaných klíčů, a i oznamovací povinnost odpůrce o nových dodávacích schránách, jejich výměně, popř. o nutné výměně zámků, ke kterým již navrhovatel obdržel klíče podle svých požadavků. V tomto případě se správní orgán ztotožnil s požadavky odpůrce týkajícími se nakládání s předanými klíči od dodávacích schrán. Podle správního orgánu musí mít odpůrce přehled o klíčích předaných navrhovateli k dodávacím schránám, a to i s ohledem na „zajištění ochrany poštovních zásilek“ vložených do dodávacích schrán, jakož i ochrany schrán samotných. Nelze připustit, že by si navrhovatel nechal zhotovit další klíče bez vědomí odpůrce, tudíž při jejich ztrátě by nic nemusel hlásit odpůrci, a využíval by dál své kopie klíčů. Odpůrce by tak nemohl učinit žádné kroky k tomu, aby takové „nalezené klíče“ nevyužila ve svůj prospěch třetí osoba/nálezce klíčů, např. v zámku víka dodávacích schrán, která by si vybírala z dodávacích schrán zásilky, ve kterých by mohl být i cenný obsah. Totéž platí i pro nevrácené klíče. Rovněž se správní orgán ztotožňuje s požadavkem odpůrce, že v případě ztráty nebo odcizení klíče od dodávacích schrán předaného navrhovateli, navrhovatel nese veškeré náklady spojené s výměnou zámku a s vyhotovením a předáním klíčů dalším provozovatelům poštovních služeb, vč. odpůrce, kteří v daném doručovací okruhu depa využívali takovou dodávací schránku, u které došlo k výměně zámku z důvodů na straně navrhovatele. K požadavku navrhovatele, že by mu měl odpůrce klíče od dodávacích schrán pronajmout, a to za nižší cenu, než jsou náklady na vyhotovení klíče a na jeho předání, správní orgán souhlasí s tvrzením odpůrce, že jsou to náklady na jejich pořízení, které by

odpůrci nevznikly, pokud by navrhovatel nežádal o přístup k dodávacím schránám v rámci přístupu k prvkům poštovní infrastruktury v souladu s § 34 zákona o poštovních službách, proto takovému požadavku navrhovatele nevyhověl.

Do závěrečných ustanovení Dodatku č. 1 byl doplněn text o povinnosti odpůrce vyplývající ze zákona č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), zveřejňovat uzavřené smlouvy.

Příloha č. 1 Ceník

K nákladově orientovaným cenám za požadovaný přístup k poštovní infrastruktuře dle Dodatku č. 1 ke Smlouvě o přístupu správní orgán uvádí následující.

Vzhledem k tomu, že odpůrce s navrženými cenami navrhovatelem za požadovaný přístup k poštovní infrastruktuře nesouhlasil, bylo nutno o těchto cenách rozhodnout v rámci tohoto rozhodnutí v souladu s § 34 odst. 5 zákona o poštovních službách, kdy odpůrce jako držitel poštovní licence je povinen umožnit transparentním a nediskriminačním způsobem přístup k prvkům poštovní infrastruktury ostatním provozovatelům za podmínky, že odpůrcem poskytované činnosti v rámci smlouvy o přístupu musí být za nákladově orientované ceny, jak je uvedeno v odst. 8 téhož ustanovení.

Podle § 36a odst. 1 písm. d) zákona o poštovních službách je Český telekomunikační úřad orgánem, který vykonává kontrolu cen v oblasti poštovních služeb, včetně poštovních služeb do zahraničí, a cen za přístup k poštovní infrastruktuře. Je tedy plně v jeho kompetenci, aby posoudil, zda ceny za přístup k poštovní infrastruktuře jsou cenami nákladově orientovanými v souladu s definicí uvedenou v § 33 odst. 5 zákona o poštovních službách. Nákladově orientovanou cenou se rozumí cena, která zahrnuje efektivně a účelně vynaložené náklady a přiměřený zisk a která se stanovuje tak, aby zajistila návratnost investic v přiměřeném časovém období a přiměřená rizika. Konkrétní metodiku stanovení nákladově orientované ceny zákon nestanovuje a je tedy zcela v pravomoci Českého telekomunikačního úřadu. Z důvodu zajištění podkladů pro rozhodnutí o výši ceny ve sporech o úpravě vzájemných práv a povinností ve smyslu § 34 odst. 3 zákona o poštovních službách (přístup k prvkům poštovní infrastruktury) provedl Český telekomunikační úřad kontrolu podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, ve znění pozdějších předpisů a v souladu s § 36a odst. 1 písm. h) zákona o poštovních službách. Kontrola byla vedena pod čj. ČTÚ–19 171/2015-611. Cílem této kontroly bylo ověření dodržování povinnosti stanovené v § 34 odst. 6 zákona o poštovních službách, tj. povinnost sjednávat ceny za přístup k jednotlivým prvkům poštovní infrastruktury za nákladově orientované ceny. Český telekomunikační úřad při stanovení nákladově orientované ceny primárně vycházel z principů oddělené evidence nákladů a výnosů, kterou držitel poštovní licence povinně vede v souladu s § 33a zákona o poštovních službách (dále jen „oddělená evidence“). Obecné principy pro alokaci nákladů jsou dány zákonem o poštovních službách, vyhláškou č. 465/2012 Sb. a dále upřesněny v pravidlech pro alokaci nákladů a výnosů, které jsou v souladu s ustanovením § 33a odst. 4 zákona o poštovních službách schváleny Českým telekomunikačním úřadem. Pravidla stanovují konkrétní postupy, jak musí držitel poštovní licence postupovat při alokaci nákladů mezi prvky sítě, činnosti při zajišťování prvků sítě a činnostmi na poskytování služeb (tj. nepřímých a režijních), aby byly správně rozděleny mezi základní poštovní služby, ostatní poštovní služby a nepoštovní služby. Těmito postupy jsou přiřazovány pouze náklady, které jsou považovány za ekonomicky oprávněné. Za ekonomicky oprávněné náklady se považují náklady, které byly vynaloženy za účelem poskytování služeb a zahrnují přímé mzdové a ostatní osobní náklady, ostatní přímé náklady a technologicky nezbytné společné náklady. Náklady, které za ekonomicky oprávněné považovány nejsou, jsou předem z alokace nákladů na jednotlivé služby vyloučeny.

Dodržování pravidel při alokaci nákladů je povinně ověřováno osobou odborně způsobilou, nezávislou na držiteli poštovní licence. Obecné principy pro vedení oddělené evidence nákladů a výnosů vyplývající z článku 14 Směrnice 97/67/ES jsou v legislativě České republiky plně implementovány a dodržovány.

Vzhledem k tomu, že odpůrce v současnosti neposkytuje žádné služby přístupu k jednotlivým prvkům poštovní infrastruktury, nejsou ani náklady na poskytování těchto konkrétních služeb samostatně evidovány v oddělené evidenci. Český telekomunikační úřad proto při zkoumání nákladů na prvky poštovní infrastruktury vycházel zejména z nákladů zaznamenaných v roce 2014 v účetních systémech České pošty, které slouží pro oddělenou evidenci nákladů a výnosů, a současně detailně ověřoval předložené faktury, smlouvy a normy práce.

V rámci kontroly prověřoval Český telekomunikační úřad náklady na přístup k těmto prvkům poštovní infrastruktury:

1. Dodávací schránky a související databáze umístění dodávacích schrán.
2. Poštovní přihrádky (P.O.Boxy).
3. Databáze adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách (tato databáze zahrnuje informace o adresátech, kteří mají zřízenou alespoň jednu ze služeb: dosílka, odnáška, odnáška s poštovní přihrádkou, dodávací schránka).

Ceny přístupu k prvkům poštovní infrastruktury zahrnují účelně a efektivně vynaložené náklady, zjištěné z účetních systémů sloužících pro oddělenou evidenci nákladů a výnosů, a přiměřený zisk stanovený přírůžkou k těmto nákladům ve výši 8,7 %, což je v souladu s § 4 vyhlášky č. 465/2012 Sb.

V současné době požaduje uzavřít Smlouvu o přístupu ke shodným prvkům poštovní infrastruktury ještě jeden další provozovatel poštovních služeb, tudíž požadované prvky poštovní infrastruktury budou využívány třemi provozovateli poštovních služeb.

K požadovanému přístupu k dodávacím schránám a k související databázi umístění dodávacích schrán:

Český telekomunikační úřad při stanovení ceny za přístup k dodávacím schránám vycházel z průměrných provozních nákladů na tyto schránky. K pořizovacím nákladům na dosud instalované dodávací schránky nebylo přihlíženo, neboť odpůrce účtuje pořízení dodávacích schrán přímo do spotřeby, neodepisuje je, proto kalkulace ceny neobsahuje odpisy schrán pořízených v předešlých obdobích, ale pouze průměrné náklady na obnovu (výměnu) schrán. Kalkulace byla provedena na jednu dodávací schránku (1 dodávací schránka = 1 majitel/ zákazník), nikoli za jedno stanoviště (stanoviště obsahuje více dodávacích schrán (2 až 8 podle typů). Přistupující provozovatel bude platit měsíční cenu za každou zpřístupněnou dodávací schránku.

Měsíční náklady na dodávací schránku zahrnují veškeré provozní náklady (zejména opravy a údržbu) a průměrné náklady na obnovu (výměnu) dodávacích schrán. Náklady na opravu a údržbu obsahují náklady na spotřebované náhradní díly a mzdové a osobní náklady na pracovníky provádějící opravu a údržbu. Náklady na obnovu (výměnu) dodávacích schrán byly kalkulovány jako průměrné náklady dvou období, za roky 2014 a 2015. V celkových měsíčních nákladech je zahrnuta režijní přírůžka. K nákladům na poskytování přístupu k dodávacím schránám byl připočten nárok odpůrce (držitele poštovní licence) na přiměřený zisk ve výši stanovené v § 4 vyhlášky č. 465/2012 Sb.

Vzhledem k tomu, že nebylo možno v rámci správního řízení zjistit přesný počet zásilek dodávaných do dodávacích schrán navrhovatelem, tak Český telekomunikační úřad

vycházel při stanovení nákladově orientované ceny z předpokladu, že dodávací schránky budou využívány třemi provozovateli a ve výpočtu ceny zohlednil intenzitu využití dodávacích schránek těmito třemi provozovateli, a to formou paušálního rozdělení nákladů na přístup k těmto schránkám podle podílů jednotlivých provozovatelů na trhu listovních zásilek, které bude možno vkládat do dodávacích schránek.

Při kalkulaci ceny Český telekomunikační úřad vzal v úvahu to, že dodávací schránky mají určitou životnost. Lze najít souvislost mezi mírou opotřebení dodávací schránky a počtem zásilek vkládaných do schránky, proto je legitimní předpokládat, že větší objem zásilek může opotřebovávat jednotlivé dodávací schránky víc, např. tím, že se dodávací schránky musí častěji otvírat. Proto provozovatel, který doručuje více listovních zásilek, by se měl na nákladech přístupu k dodávacím schránkám podílet větší mírou. Podíl jednotlivých provozovatelů na trhu listovních zásilek do 2 kg vypočten z údajů ESD (elektronického sběru dat) o počtu zásilek za rok 2015, to z důvodu, že tyto údaje byly v době kalkulace nejaktuálnější. Údaje v ESD vykazují jednotliví provozovatelé poštovních služeb na základě § 32a zákona o poštovních službách. Jedná se tedy o skutečnosti známé Českému telekomunikačnímu úřadu. Konkrétně byl podíl vypočten z počtu poštovních zásilek do 2 kg, doporučených zásilek do 2 kg a adresních reklamních zásilek. Pro vyčíslení podílu byla použita data o počtu těchto tří typů zásilek vykázaných v elektronickém sběru dat ve formulářích „Poštovní služby“ za rok 2015. Konkrétně se jedná o formulář **CP15**, který vyplňuje odpůrce, jakožto držitel poštovní licence, a řádky **b19** (dodání poštovní zásilky do 2 kg), **b21.1** (dodání doporučené zásilky do 2 kg) a **b26** (dodání adresné reklamní zásilky). Formulář pro další provozovatel služeb, tedy i pro navrhovatele, má označení **OP15** a z něho byly pro vyčíslení podílu použity řádky **b13** (dodání poštovní zásilky do 2 kg), **b15.1** (dodání doporučené zásilky do 2 kg) a **b19** (dodání adresné reklamní zásilky).

Měsíčně hrazená cena přístupu k dodávacím schránkám pro navrhovatele je ve výši 0,73 Kč bez DPH za přístup k jedné dodávací schráně.

V případě, že se strany sporu pro další období nedohodnou na ceně za přístup k dodávacím schránkám, mohou podat návrh na rozhodnutí sporu o ceně ke správnému orgánu

V dalším kroku kontroly byly prověřovány náklady na soupis úplných informací o umístění dodávacích schránek. Jelikož byl tento soupis vytvořen pouze pro potřeby přístupujících provozovatelů, kalkulace ceny počítá s využitím tohoto výstupu dvěma přístupujícími provozovateli. Celkové náklady na pořízení úplných informací obsahujících umístění dodávacích schránek představují náklady na činnosti spojené se sběrem údajů o umístění jednotlivých schránek na jednotlivých provozovnách a s vytvořením databáze v tabulkovém procesoru MS Excel. Jedná se o náklady na první výstup (jedno zaslání seznamu umístění dodávacích schránek). Vzhledem k tomu, že odpůrce používá pro vlastní potřebu decentralizovaný systém informací o umístění dodávacích schránek a vytvoření jednotné databáze s jejich přesnou lokalizací není dokončeno, probíhá sběr informací o umístění dodávacích schránek pouze za účelem zajištění přístupu ostatních poštovních provozovatelů k dodávacím schránkám. Z tohoto důvodu byly náklady na pořízení úplných informací obsahujících umístění dodávacích schránek rozděleny podle počtu provozovatelů požadujících přístup k poštovní infrastruktuře.

Cena za úplné informace obsahující umístění dodávací schránky je 55 441,60 Kč bez DPH.

Náklady na zaslání informace o změně umístění dodávacích schránek byly vypočteny jako podíl celkových nákladů na pořízení úplných informací obsahujících umístění dodávacích schránek a počtu jednotlivých dodávacích schránek (údaj platný v době kalkulace). Jedná se o náklady na zaslání informace o jedné dodávací schráně. Cena za zaslání informace o změně umístění 1 DS je 1,98 Kč. Veškeré ceny jsou uváděny bez DPH.

Co se týče klíčů od centrálního přístupu (víka stanoviště) k dodávacím schránám, jejich cena byla kalkulována podle typu klíče a s připočtením nákladů na pořízení duplikátu klíče. Odpůrce používá k víkům stanoviště k DS tři typy klíčů: FAB, dozický (Fator) a jiný (Ronis). Do kalkulace vstupuje pořizovací cena klíče typu FAB ve výši 34,71 Kč bez DPH (dle doložené účtenky), dozický klíč ve výši 165,29 Kč bez DPH (dle doložené účtenky) a klíč RONIS ve výši 47,43 Kč bez DPH (dle vlastního průzkumu kontrolního orgánu). Režie a zisková přírážka byla aplikována jen na tu část nákladů, která se týká přímo pořízení duplikátu klíče, nikoli na pořizovací cenu samotného klíče.

Kalkulace dále předpokládá, že přistupující provozovatel si bude moci zvolit, kde dojde k předání duplikátu klíče, jestli na depu (71 míst dle souboru přiloženého odpůrcem – Evidence klíčů k dodávacím schránám podle provozoven) nebo na centrále v Praze. Cena za předání klíče na centrále navíc zahrnuje náklady na odeslání klíčů z dodejen a dep formou cenného psaní.

K požadovanému přístupu k poštovním přihrádkám:

Český telekomunikační úřad při stanovení ceny za přístup k poštovním přihrádkám vycházel z nákladů na manipulaci se zásilkami, které přistupující provozovatelé předají k uložení do poštovní přihrádky, a z fixních nákladů na obsluhu na přepážce. Při kalkulaci ceny se vycházelo z předpokladu, že přistupující provozovatel bude oprávněn předat v provozovně odpůrce, v níž se poštovní přihrádka nachází, zásilky ke vložení do této přihrádky pracovníkem odpůrce. Pořizovací ani provozní náklady přihrádek nebyly do ceny přístupu k poštovním přihrádkám započteny, neboť tyto náklady jsou hrazeny v ceně pronájmu poštovní přihrádky, kterou platí zákazník/adresát. Pokud by došlo k změně cenové politiky odpůrce a cena za pronájem poštovních přihrádek by nebyla dále hrazena zákazníkem, bylo by nutné propočítat cenu za přístup k poštovním přihrádkám tak, aby zahrnovala i část pořizovacích a provozních nákladů se zohledněním objemu zásilek vkládaných jednotlivými provozovateli do poštovních přihrádek.

Při kalkulaci nákladů na přístup k poštovním přihrádkám se uvažovalo pouze s předáváním zásilek určených do poštovní přihrádky, tj. adresa zásilky obsahuje označení poštovní přihrádky (buď přímo odesílatelem, nebo doplněné navrhovatelem na základě informace získané z předané databáze odpůrcem). Zásilky určené do poštovních přihrádek budou přistupujícím provozovatelem předávány na přepážce provozovny, kde se dané poštovní přihrádce nacházejí, tj. na poště nebo na jiném určeném předávacím místě.

Fixní náklad na obsluhu představuje náklady na pracovní úkony nezbytné pro převzetí dávky zásilek od přistupujícího provozovatele. Jedná se o zaevidování dávky zásilek přijatých od přistupujícího provozovatele do systému APOST, chůze se zátěží (k přihrádkám) a chůze bez zátěže. Zaevidování počtu předaných zásilek ze soupisu podání do systému APOST je nezbytné k zajištění podkladů pro fakturaci v účetním systému, eviduje se pouze celkový počet předaných zásilek. Fixní náklad na obsluhu zahrnuje přímé osobní náklady na přepážkového pracovníka a související náklady. Náklady jsou určeny na základě časových norem na jednotlivé dílčí operace prováděné pracovníkem přepážky a ocenění normovaných časů (hodinová sazba nákladů je zjištěna z účetního systému). Fixní náklad na obsluhu dále zahrnuje režijní náklady (náklady na řízení/supervizi v provozu a směnový čas, tj. nezbytný čas pro přípravu výkonu, podíl celopodnikové režie). Fixní jednorázové náklady vznikají při každém podání zásilek přistupujícím provozovatelem. Cena za obsluhu na poště (předacím místě) se vztahuje k jedné předané dávce zásilek a činí 15,46 Kč bez DPH.

Přímé náklady na manipulaci s nezapsanou listovní zásilkou představují náklady spojené s manipulací s jednou nezapsanou zásilkou, která se rozměrově vejde do poštovní přihrádky, tj. s rozměry 32 x 24 x 2 cm s hmotností do 1 kg. Manipulace s těmito nezapsanými

zásilkami zahrnuje zvláště tyto činnosti: předání zásilky na přepážce, kontrola zásilek, kontrola správnosti adresy (poštovní přihrádky) a vložení zásilky do přihrádky. Tento náklad obsahuje osobní náklady na přepážkového pracovníka a související náklady odvozené od časových norem na jednotlivé dílčí operace a ocenění normovaných časů a dále režijní náklady. Cena za manipulaci s 1 ks nezapsané listovní zásilkou, která se rozměrově vejde do poštovní přihrádky, tj. s rozměry 32 x 24 x 2 cm s hmotností do 1 kg, je 1,13 Kč bez DPH.

V rámci provedeného důkazu byla také kalkulovaná cena na manipulaci se zásilkou, která se rozměrově nevejde do poštovní přihrádky. Do této ceny se promítly zvýšené náklady s takovou nadrozměrnou zásilkou. Jedná se zejména o tyto činnosti: pořizování listovních zásilek do PC, tisk výzev, které se vkládají do přihrádek, uložení zásilek v prostoru pobočky a jejich následný výdej. Tento náklad obsahuje osobní náklady na přepážkového pracovníka a související náklady odvozené od časových norem na jednotlivé dílčí operace a ocenění normovaných časů a dále režijní náklady. Cena za manipulaci se zásilkou, která se rozměrově nevejde do poštovní přihrádky, byla stanovena na 18,67 Kč bez DPH. Vzhledem k novým skutečnostem, kdy navrhovatel nově nepožaduje předávat odpůrci zásilky s většími rozměry do poštovních přihrádek, nebyla již cena za tyto „nadrozměrné zásilky“ v Ceníku uvedena. K požadovanému přístupu k databázi adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách:

Při kalkulaci ceny přístupu k databázi Český telekomunikační úřad uvažoval s předáním databáze, která bude obsahovat informace o všech adresátech, kteří mají sjednánu alespoň jednu ze čtyř uvedených služeb: dosílka, odnáška, odnáška s poštovní přihrádkou, dodávací schránka. Český telekomunikační úřad zohlednil náklady proporčně, podle využití zařízení používaných pro potřeby databáze a také podle množství údajů, které jsou uloženy v databázi a jsou nezbytné pro přistupující provozovatele.

Cena databáze je kalkulována ve dvou formách, jednak jako jednorázová cena za předání první ucelené databáze s údaji platnými k datu předání pro jednoho přistupujícího provozovatele, a jednak jako cena za předání jednotlivých údajů sloužících jako aktualizace této databáze.

Kalkulace nákladů na pořízení databáze se skládá z poměrné části nákladů na technické části (hardware a software) a z obsahové části (údaje o adresátech, kteří mají zřízenou některou ze služeb: dosílka, odnáška, odnáška zároveň s pronájmem poštovní přihrádky anebo mají zřízenou dodávací schránku). Předpokladem je, že všechny aktuálně platné záznamy o těchto čtyřech službách budou předávány společně. Databáze bude zaslána elektronicky v šifrovaném souboru, dálkový přístup nebyl uvažován ani kalkulován.

V případě zřízení nebo aktualizaci nového záznamu, zašle odpůrce tuto aktualizaci přistupujícím provozovatelům, přičemž cena se bude odvíjet od počtu zaslaných nových záznamů. Aktualizace budou zasílány elektronickou formou na denní bázi. Aktualizace budou obsahovat stavy záznamu: I – nový záznam, D – smazaný záznam, U – aktualizovaný záznam. Zaslání informace o smazání záznamu (D) je zdarma.

Náklady na technickou část databáze se skládají z:

- zůstatkové ceny hardware a software, který souvisí jen s databází předávané v rámci přístupu k poštovní infrastruktuře, tzn., byl zohledněn poměr využívání HW a SW na databázi;
- poměrné části nákladů na vývojářské práce (zajištění základní funkcionality pro přepis písemných formulářů do databáze);
- interních nákladů na provoz databáze:
  - o poměrná část provozních nákladů databáze (provoz, tj. např. elektrická energie, bezpečnost, datové přenosy a dále opravy a údržba),

- o náklady na programování výstupu (jedná se o náklady na vytvoření a zaslání databáze přístupujícím provozovatelům),
- o náklady na kontrolu výstupu (jedná se o náklady na administrátora provádějící kontrolu a dohled nad přenosy dat).
- režie útvaru IT a podíl celopodnikové režie.

Náklady zohledňující pořízení databáze jsou kalkulovány jako podíl nákladů na jednoho přístupujícího provozovatele. Celkové náklady na pořízení databáze byly v prvním kroku rozděleny podle obsahu databáze, tj. podle poměru všech záznamů v databázi a počtu aktuálně platných záznamů o službách, které souvisejí s přístupem k poštovní infrastruktuře (dosílka, odnáška, odnáška s poštovní příhrádkou a dodávací schránka). Tyto náklady byly dále rozděleny počtem využívajících provozovatelů.

V dalším kroku se do kalkulace nákladů připadajících na jednotlivé provozovatele poštovních služeb promítla míra využití informací vztahujících se k dané službě jednak pro odpůrce a jednak pro přístupující provozovatele, tzn., náklady databáze, vypočtené v prvním kroku, byly dále sníženy podle počtu řádků a sloupců, které jsou nezbytné pro přístup k poštovní infrastruktuře. To znamená, že dílčí informace, které využívá pouze odpůrce, nebyly do kalkulace nákladů na přístup k databázi promítnuty.

Náklady na programování výstupu (tj. náklady na vytvoření kopie databáze a její zaslání přístupujícím provozovatelům) byly rozděleny mezi dva přístupující provozovatele.

Náklady aktualizace databáze zahrnují:

- náklady na zpracování žádosti o službu a zadání údajů z žádosti do systému APOST. Jedná se o osobní náklady na přepážkového pracovníka (hodinová sazba nákladů zjištěných z účetního systému) a související náklady odvozené od časových norem na jednotlivé dílčí operace a ocenění normovaných časů,
- režii, ve výši celopodnikové režie, režii na řízení/supervizi v provozu a směnový čas, tj. nezbytný čas pro přípravu výkonu.

Při vyčíslení nákladů na pořízení záznamu do databáze vycházel Český telekomunikační úřad z norem práce uvedených ve sbornících norem České pošty, s.p./odpůrce. Konkrétně byla použita norma č. 129 – Dosílka, která nejlépe odpovídá všem činnostem při pořizování záznamu do databáze. Celkové náklady aktualizace jednoho záznamu byly rozděleny mezi tři provozovatele (včetně odpůrce), kteří budou databázi využívat, přičemž byla zohledněna míra využití jednotlivých zaznamenaných informací.

Jednorázová cena za předání celé databáze byla vyčíslena ve výši 244 024 Kč bez DPH. Aktualizace databáze - vytvoření jednoho nového záznamu (označení I) a aktualizace stávajícího záznamu (označení U) činí 9,28 Kč bez DPH.

Cena za aktualizaci jednoho záznamu se hradí pouze při aktualizaci záznamů o službách odnáška, odnáška s poštovní příhrádkou a dodávací schránka. V případě zaslání aktualizace záznamu o službě dosílka, nebude vybírán žádný poplatek, neboť aktualizace je již hrazena v maloobchodní ceně služby dosílka (Změna místa dodání (Dosílka) – cena za projednání žádosti, evidenci a dosílání poštovních zásilek a poštovních poukázek).

Příloha č. 2 Soupis zásilek určených do poštovních příhrádek předávaných v rámci Smlouvy o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury č. xxx (formulář)

Správní orgán nepovažuje za nutné, aby zásilky předávané návrhovatelem k dodání/vložení do poštovních příhrádek na konkrétní poště byly ještě tříděny podle typu zásilek, jak požaduje odpůrce. Kromě toho, že odpůrce tento svůj požadavek nepodepřel žádnou relevantní argumentací, považuje správní orgán toto rozlišení za nadbytečné a

nedůvodné a zvyšující nároky na pracnost jak navrhovatele, který by musel podle požadavku odpůrce třídit zásilky a zapisovat odděleně do formuláře, odpůrce, resp. pracovníka pošty, který by musel provádět kontrolu správnosti uvedeného soupisu předaných zásilek ve formuláři.

Podle názoru správního orgánu je dostatečné rozlišení zásilek předávaných ke vložení do poštovních přihrádek, zda se jedná o zásilku standardní, kterou je podle uvedených rozměrů možno bez dalšího vložit do poštovní přihrádky. Vzhledem k tomu, navrhovatel tvrdil, že do poštovních přihrádek bude požadovat jen vložení zásilek s maximálními rozměry 32 x 24 x 2 cm s hmotností do 1 kg, a že zásilky s většími rozměry nebude pracovník příslušné pošty přebírat, resp. je vrátí rovnou pracovníkovi navrhovatele, tak byl pro usnadnění přejímání zásilek určených ke vložení poštovních přihrádek upraven formulář „Soupis zásilek určených do poštovních přihrádek předávaných v rámci Smlouvy o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury č. xxx“ tak, že obsahuje pouze údaj o počtu předaných zásilek na konkrétní poště s maximálními rozměry 32 x 24 x 2 cm s hmotností do 1 kg.

Další tvrzení, námítky a navržené důkazy navrhovatelem v průběhu správního řízení

Správní orgán považoval za nutné se podrobně vypořádat s námítkami navrhovatele k problematice nákladově orientovaných cen za požadovaný přístup k poštovní infrastruktuře, ke kalkulaci nákladů a doložení požadovaných výkazu nákladů a výnosů odpůrcem, a k navrženým důkazům, které uvedl navrhovatel ve svých přípisech zejména ze dne 25. 7. 2016, ze dne 31. 8. 2016, ze dne 20. 10. 2016, ze dne 31. 1. 2017 a ze dne 28. 2. 2017 a na dvou ústních jednáních, se kterými se nevypořádal v rámci odůvodnění úpravy jednotlivých bodů Dodatku č. 1 a cen uvedených v příloze č. 2 Ceník Dodatku č. 1. K tomu je nutno konstatovat, že navrhovatelem uváděná tvrzení a navrhované důkazy byly v průběhu správního řízení obsahově/věcně obdobné, proto se správní orgán zaměřil při jejich vypořádání na věcnou problematiku a uvádí následující.

K doložení metodiky alokace nákladů odpůrce/ České pošty, s.p. dle vyhlášky č. 465/2012 Sb. a Rozhodnutí o schválení alokačních klíčů, je třeba uvést, že základní principy a pravidla alokace nákladů jsou veřejné a jsou velmi přesně popsány jak v článku 14 Směrnice (Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1997/67/ES ve znění směrnice 2008/6/ES), tak ve vyhlášce č. 465/2012 Sb., o způsobu vedení oddělené evidence nákladů a výnosů držitele poštovní licence). Model alokace nákladů je majetkem České pošty, s.p., která je povinna do tohoto modelu zapracovat pravidla pro alokaci nákladů a výnosů, schválená Českým telekomunikačním úřadem, v tomto případě rozhodnutím čj. ČTÚ-87 513/2013-611/V.vyř. (dále jen „Rozhodnutí o pravidlech“). Verze Rozhodnutí o pravidlech bez obchodního tajemství, tj. se začerněním údajů podléhajících obchodnímu tajemství odpůrce byla zaslána Českým telekomunikačním úřadem, odborem ekonomické regulace (dále jen „Český telekomunikační úřad“) navrhovateli již rozhodnutím čj. ČTÚ-73 339/2014-611/II. vyř. ze dne 9. 2. 2015, Následně dne 18. 3. 2015 pak správní orgán II. stupně potvrdil toto prvostupňové rozhodnutí a tím potvrdil i správnost neposkytnutí údajů z Rozhodnutí o pravidlech, které představovaly obchodní tajemství.

Držitel poštovní licence, tj. odpůrce/Česká pošta, s.p. musí zajistit, že dodržování schválených pravidel oddělené evidence nákladů a výnosů bude jednou ročně ověřeno osobou odborně způsobilou a nezávislou na držiteli poštovní licence; tato osoba musí být schválena Českým telekomunikačním úřadem. Výsledky tohoto ověření jsou zveřejňovány v Poštovním věstníku. Podle § 33a zákona o poštovních službách je držitel poštovní licence povinen předložit ověřené výsledky oddělené evidence nákladů a výnosů každoročně. Kontrola, zda alokace probíhá podle pravidel daných směrnicí, vyhláškou č. 465/2012 Sb. a Rozhodnutím o pravidlech je výhradně v kompetenci Českého telekomunikačního úřadu a tento si v případě potřeby může vyžádat jakékoliv podklady a údaje z oddělené evidence nákladů a výnosů. Je třeba upozornit, že navrhovatel má k dispozici veškeré dostupné podklady o metodice alokace nákladů odpůrce (České pošty, s.p.).

K navrhovatelem požadovanému provedení důkazu spisem zn. ČTÚ-17 464/2014-611, zejména dokumenty o použitých alokačních klíčích je třeba uvést, že předmětný spis byl veden Českým telekomunikačním úřadem v rámci kontroly nákladové orientace cen za přístup ke službě dodání na adresy uvedené na poštovních zásilkách řešený v rámci I. části tohoto rozhodnutí, které je již i pravomocné včetně cen za požadovaný přístup podle § 34 odst. 1 zákona o poštovních službách. Kontrola byla vedena podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád) a na základě § 36a odst. 1 písm. d) zákona o poštovních službách. Kontrolujícím orgánem byl Český telekomunikační úřad a kontrolovaným subjektem odpůrce (Česká pošta, s.p.). Povinností kontrolujícího je zjistit stav věci v rozsahu nezbytném pro dosažení účelu kontroly a v závislosti na povaze kontroly doložit kontrolní zjištění potřebnými podklady. Po ukončení kontroly byl vyhotoven protokol a také záznam z kontroly, který obsahoval kalkulaci cen za přístup ke službě dodání na adresy uvedené na poštovních zásilkách včetně popisu kalkulace. Navrhovatel měl možnost se s tímto záznamem seznámit, neboť byl proveden jako důkaz v rámci řízení o první části věci podle § 148 správního řádu a je součástí spisu čj. ČTÚ-7 312/2014-606. Navrhovateli neschází žádné zákonné oprávnění/zmocnění kontrolovat kalkulaci nákladové orientace cen, jež byla předmětem kontroly. Kontrola ve smyslu kontrolního řádu je prováděná státním orgánem za účelem ověření správnosti plnění zákonných povinností. Závěry tohoto orgánu pak jsou relevantním podkladem pro případná další řízení v jiných věcech či před jinými orgány, kde nemůže být prováděn jejich přezkum.

K požadavku na provedení důkazu normativy spotřeby práce dle Rozhodnutí o pravidlech je třeba uvést, že normativy spotřeby práce jsou interním dokumentem odpůrce. V rámci kontroly se Český telekomunikační úřad zabýval normativy práce pro službu přístupu do poštovní infrastruktury a kontroloval výši normativů z hlediska jejich přiměřenosti a reálnosti, namátkově prověřoval způsob stanovení příslušného normativu práce a nechal si předložit přehledy jednotlivých měření, které byly podkladem pro stanovení normativů. Jak je uvedeno v předchozím bodu, pouze Český telekomunikační úřad, co by orgán kontroly, má zákonné právo a povinnost kontrolovat kontrolovaný subjekt.

K požadavku na provedení důkazů výkazy odpůrce o tom, jak třídí zásilky až na úroveň doručovacích okrásků a kolik jsou jednotkové náklady dle hmotnostních kategorií podle přílohy č. 1 Smlouvy o přístupu na přepravu ze SPÚ do dep a podacích pošt a jaké jsou náklady na jejich třídění, je nutno uvést, že navrhovatel neuvedl, jaké své konkrétní tvrzení předmětnými důkazy prokazuje. Současně je třeba uvést, že navržený důkaz se netýká přístupu k prvkům poštovní infrastruktury, o kterých je v této části rozhodnutí správní orgán podle § 34 zákona o poštovních službách oprávněn rozhodnout. Náklady na třídění zásilek a na jejich přepravu do dodávacích pošt byly řešeny již v rámci první části pravomocného rozhodnutí, a to v rámci rozhodnutí týkajícího se přístupu ke službě dodání na adresy uvedené na poštovních zásilkách vč. dosílky. Ani v tomto případě tedy není s ohledem na předmět řízení a rozhodnutí požadavek důkazu, resp. jeho provedení třeba.

K námitce navrhovatele, že alokační klíče odpůrce jsou zkreslené, protože není žádným způsobem ověřeno, že odpovídají skutečnosti, je třeba uvést, že alokace nákladů je podstatnou částí systému regulačního účetnictví, které vždy vychází z finančního účetnictví regulovaného subjektu a je uzpůsobeno potřebám regulátora. Cílem regulačního účetnictví, kterým je oddělená evidence nákladů a výnosů, je poskytnout informace pro účely regulace. Vzhledem k tomu, že regulační účetnictví a manažerské účetnictví konkrétního podnikatelského subjektu, v tomto případě odpůrce, má stejný základ (zdrojové údaje), není možné, aby v účetních systémech došlo k číselným a věcným rozdílům. Tyto systémy musí podrobně zachycovat realitu, tj. významné procesy a aktivity uvnitř podniku, odrážet organizační strukturu tak, aby byly správně zachyceny místa zodpovědné za vznik nákladů (nákladová střediska). Je proto vyloučeno, aby alokační klíče zachycovaly náklady nesprávně. Princip, že součet nákladů vykázaných v regulačním účetnictví (oddělené evidenci nákladů a výnosů) musí být roven sumě nákladů ve finančním účetnictví, rovněž zabraňuje tomu, aby došlo k umělému navyšování nákladů.

Navíc, jak bylo uvedeno výše, pravidla pro alokaci nákladů schvaluje Český telekomunikační úřad a navrhuje je v tomto případě odpůrce tak, aby byly dodrženy zásady pro vedení oddělené evidence nákladů a výnosů uvedené ve vyhlášce č. 465/2012 Sb. V rámci správního řízení ve věci Rozhodnutí o pravidlech Český telekomunikační úřad zkoumal věcnou správnost alokačních klíčů ve vztahu k účelu vynaložených nákladů, s ohledem na organizační strukturu odpůrce a s přihlédnutím ke kontinuitě vykazování výsledků oddělené evidence nákladů a výnosů a k jejich porovnatelnosti v čase. Hodnota klíče odpovídá vždy tomu období, ke kterému se vztahuje. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 1. 1. 2014 a účastníkem řízení byla pouze Česká pošta, s.p./odpůrce, o jejíž žádost se jednalo.

Pro úplnost je třeba uvést, že úkolem alokačních klíčů není poskytovat relevantní obraz o nákladech. Alokační klíče jsou pouze technické prostředky (např. počet kusů zásilek, počet ujetých km) sloužící k provázání celkových nákladů zachycených ve finančním účetnictví a v systému nákladových středisek s vytvořenou produkcí. Relevantní obraz o nákladech dávají teprve výsledky oddělené evidence nákladů a výnosů.

K tvrzení navrhovatele, že tyto klíče neodpovídají tomu, jak se jednotlivé služby (základní i ostatní) skutečně podílejí na vzniku společných nákladů, je třeba uvést, že společné a sdílené náklady se mohou alokovat různými způsoby s využitím např. mark-up(u) podle již alokovaných provozních nákladů, jednotným % jako přírůžka k provozním nákladům nebo kombinací časové náročnosti a provozních nákladů a počtu prodaných služeb. Jedním z alokačních klíčů, které měly vliv na kalkulaci cen přístupu, jsou tak i normy práce, a proto se Český telekomunikační úřad jimi zabýval v rámci výše uvedené kontroly, jejíž závěry se staly podkladem pro toto rozhodnutí ve věci.

K tvrzení navrhovatele, že Český telekomunikační úřad při výpočtu nákladově orientovaných cen postupoval nesprávně, když do nich zahrnul i náklady, které se netýkají samotného přístupu a místo kalkulace nákladů za přístup do infrastruktury, kalkuluje i s náklady na vytvoření a udržování poštovní infrastruktury, kterou používá odpůrce (Česká pošta, s.p.) pro svůj provoz a že by měli ostatní provozovatelé při využívání poštovní infrastruktury hradit jen skutečné přírůstkové náklady (např. náklady na klíče od dodacích schrán) je třeba uvést, že při kalkulaci nákladů na přístup k poštovní infrastruktuře vycházel Český telekomunikační úřad z ustanovení Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/6/ES, kterou se mění směrnice 97/67/ES a zákona o poštovních službách. Uvedená směrnice v článku 11a popisuje, že členské státy zajistí přístup pro prvky poštovní infrastruktury za transparentních a nediskriminačních podmínek. V úvodu směrnice (bod 34) se zmiňuje sdílení nákladů (cost sharing) v souvislosti se zabezpečením efektivní hospodářské soutěže. Ani ze samotného textu směrnice (článek 11a) ani z preambule v bodu 34 nevyplývá, že by náklady na přístup k poštovní infrastruktuře měly být pouze čisté přírůstkové (tzv. pure LRIC), jak tvrdí navrhovatel. Jako příklad kalkulace nákladů na přístup k prvkům poštovní infrastruktury lze uvést německé rozhodnutí BK5b-13/053 ze dne 28. 11. 2013 ve věci poplatků za využívání poštovních přihrádek, nebo rozhodnutí BK5b-13/052 o povolení pro výběr poplatků za přístup k informacím o změnách adres. Obě tato rozhodnutí neobsahují v části kalkulace nákladů jenom čisté přírůstkové náklady, ale i ostatní fixní a variabilní provozní náklady. Jak ze směrnice, tak i z uvedených příkladů plyne, že ceny za přístup k prvkům poštovní infrastruktury už z principu nemohou být stanoveny pouze na základě čistě přírůstkových nákladů. Uvažovat o použití čistě přírůstkových nákladů pro stanovení ceny je možné v případě vzájemně poskytovaných služeb, což neplatí v případě (jednostranně) poskytnutého přístupu k poštovní infrastruktuře odpůrcem. Kdyby se přistupující provozovatel nepodílel ani na části provozních nákladů (např. opravy a udržování), nepochybně by získal konkurenční výhodu vůči vlastníku poštovní infrastruktury (držiteli poštovní licence), který by nesl veškeré náklady na opravu a udržování této infrastruktury včetně vícenákladů souvisejících s manipulací dalších osob s prvky infrastruktury. Odpůrce by tyto náklady, na rozdíl od navrhovatele, musel promítnout do cen svých služeb pro koncové zákazníky. Pro informaci, náklady na pořízení dodacích schrán

vynaložené v minulosti nejsou do kalkulace zahrnuty vůbec, protože držitel poštovní licence dodávací schránky neodepisuje, ale účtuje je přímo do spotřeby, tudíž navrhovatel ušetří sdílení těchto nákladů.

Jak vyplývá již ze samotné definice nákladově orientované ceny uvedené v ustanovení § 33 odst. 5 zákon o poštovních službách, na niž se odkazuje navrhovatel, tak cena za přístup do poštovní infrastruktury musí obsahovat i náklady na dlouhodobý hmotný i nehmotný majetek pořízený v souvislosti s infrastrukturou. Definice totiž požaduje návratnost investic: „cena, která zahrnuje efektivně a účelně vynaložené náklady a přiměřený zisk a která se stanovuje tak, aby zajistila návratnost investic v přiměřeném časovém období a zohlednila příslušná rizika“. Návratnost investic je zajištěna úhradou odpisů a zároveň úhradou nákladů kapitálu ve formě přiměřeného zisku.

K námitce navrhovatele, že Český telekomunikační úřad při stanovení nákladových cen za přístup do poštovní infrastruktury započítával náklady, aniž by jednotlivě posuzoval jejich oprávněnost, a proto je takový postup chybný, protože cena za přístup musí být nákladově orientovaná, k námitce na rozpor mezi pojmy nákladově orientovaná cena a ekonomicky oprávněné náklady podle vyhlášky č. 465/2012 Sb. a že Český telekomunikační úřad pak nesprávným postupem do nákladů na přístup k prvkům poštovní infrastruktury zahrnul i náklady na opravu a udržování dodávacích schrán, které odpůrce potřebuje vynakládat nezávisle na tom, zda přístup do své poštovní infrastruktury poskytuje či nikoliv, je třeba uvést následující. Pojem ekonomicky oprávněné náklady se běžně používá v regulaci cen a je legislativním pojmem uvedeným v zákoně č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů. Kde v § 2 odst. 6 tohoto zákona je uvedeno: „*Obvyklou cenou pro účely tohoto zákona se rozumí cena shodného nebo z hlediska užití porovnatelného nebo vzájemně zastupitelného zboží volně sjednávaná mezi prodávajícími a kupujícími, kteří jsou na sobě navzájem ekonomicky, kapitálově nebo personálně nezávislí na daném trhu, který není ohrožen účinky omezení hospodářské soutěže. Nelze-li zjistit cenu obvyklou na trhu, určí se cena pro posouzení, zda nedochází ke zneužití výhodnějšího hospodářského postavení, kalkulačním propočtem ekonomicky oprávněných nákladů a přiměřeného zisku.*“ V odstavci 7 písm. a) téhož ustanovení se uvádí: „*za ekonomicky oprávněné náklady považují náklady pořízení odpovídajícího množství přímého materiálu, mzdové a ostatní osobní náklady, technologicky nezbytné ostatní přímé a nepřímé náklady a náklady oběhu; při posuzování ekonomicky oprávněných nákladů se vychází z dlouhodobě obvyklé úrovně těchto nákladů v obdobných ekonomických činnostech s přihlédnutím k zvláštnostem daného zboží.*“

Navrhovatel však ve svém podání nijak blíže nezdůvodnil, proč a v čem přesně považuje pojmy „nákladově orientovaná“ cena a „ekonomicky oprávněné náklady“ za rozdílné, resp., proč cenu zahrnující „ekonomicky oprávněné náklady“ nepovažuje za cenu nákladově orientovanou. Z dikce zákona o poštovních službách totiž k tomuto závěru, jen s odvolávkou na zahrnutí nákladů na opravu a udržování do ceny regulované služby, dospět nelze. Má-li odpůrce zato, že cena regulované služby může zahrnovat pouze přímé (přírůstkové) náklady spojené s jejím poskytováním, měl tento svůj (implicitně vyjádřený) názor řádně zdůvodnit a podložit důkazy, což neučinil. Správní orgán v tomto ohledu respektuje odborný přístup národního regulátora v oblasti cen jak služeb elektronických komunikací, tak i poštovních služeb, a neztotožňuje se s názorem navrhovatele, který nemá oporu v právních předpisech.

Pro objasnění věci je třeba uvést, že způsobů, jak vyčíslit nákladově orientovanou cenu, existuje několik (v závislosti na zvoleném způsobu ocenění a odepisování aktiv či zvoleném způsobu alokace nákladů) a je v kompetenci Českého telekomunikačního úřadu vybrat, s ohledem na povahu regulované služby, metodu nejvhodnější. Jak bylo již uvedeno výše, o použití čistě přírůstkových nákladů je možné uvažovat u služeb, které si jednotliví provozovatelé poskytují vzájemně a vzájemně tak mohou těžit z nízké velkoobchodní ceny. To však není případ předmětné velkoobchodní služby za přístup do poštovní infrastruktury, kterou jednostranně poskytuje pouze odpůrce (Česká pošta, s.p.) a ze které mohou těžit

konkurenční provozovatelé služeb (např. navrhovatel) na maloobchodním trhu. Pokud by se promítly do ceny regulované služby jen čisté přírůstkové náklady spojené s poskytnutím služby, nepodílel by se navrhovatel při poskytování svých maloobchodních služeb, na rozdíl od odpůrce, mimo jiné na úhradě fixních nákladů poštovní infrastruktury, čímž by se dostával do nezasloužené konkurenční výhody oproti odpůrci. Z uvedeného je stanovení regulované ceny jen na základě přírůstkových nákladů v tomto případě nevhodné, a proto byla využita jako spravedlivá metoda plně alokovaných (historických) nákladů, která do ceny regulované služby zahrnuje i přiměřenou část sdílených a režijních nákladů (tzn. i část zmíněných nákladů na opravu a udržování schrán). Je třeba dodat, že pojem ekonomicky oprávněné náklady není v rozporu s pojmem účelně a efektivně vynaložené náklady. Jak je zřejmé z vyhlášky č. 465/2012 Sb., pojem ekonomicky oprávněné náklady v sobě zahrnuje jak prvek účelnosti, tak základní posouzení efektivnosti vynaložených nákladů. V § 1 odst. 1 vyhlášky č. 465/2012 Sb. je uvedeno, že držitel poštovní licence člení náklady a výnosy podle účelu, na který byly vynaloženy, nebo se kterým souvisí. Ekonomicky oprávněné náklady nezahrnují náklady, které se nepřiznávají a které se nepovažují za ekonomicky oprávněné. Jsou to náklady uvedené v příloze č. 5 vyhlášky č. 465/2012 Sb. a mezi tyto náklady patří např. odměny, manka a škody nebo pojištění pracovní neschopnosti zaměstnanců. Tento typ nákladů je vzhledem ke své podstatě považován pro regulační účely za všech okolností za neefektivní. V průběhu kontroly byla zkoumána účelnost vynaložených nákladů, tj. zda náklady vstupující do kalkulace byly vynaloženy na činnosti a procesy, které souvisí s konkrétními službami přístupu.

Při zkoumání toho, zda náklady byly vynaloženy efektivně, bylo v prvním kroku ověřováno, zda náklady vstupující do kalkulace, neobsahují náklady ekonomicky neoprávněné uvedené v příloze č. 5 vyhlášky č. 465/2012 Sb. a v druhém kroku, zda vynaložené náklady odpovídají dlouhodobě obvyklým nákladům odpůrce (porovnání s předchozími roky).

Dále je třeba zdůraznit, že Česká pošta, s.p. (odpůrce) byla založena jako státní podnik podle zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, k uspokojování významných celospolečenských, strategických nebo veřejně prospěšných zájmů a je tedy povinna postupovat při zadávání svých zakázek podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů. Vzhledem k tomu, že základním hodnotícím kritériem pro zadání veřejné zakázky je buď ekonomická výhodnost nabídky, nebo nejnižší nabídková cena, lze oprávněně předpokládat, že náklady na externí dodávky jsou vynaloženy efektivně.

Co se týče interních nákladů, byla zkoumána na základě účetních výkazů výše mzdových nákladů na pracovníka se závěrem, že průměrná mzda zaměstnance České pošty za rok 2015 činí 21 841 Kč, což je částka nižší než průměrná mzda za celou ČR, která je za rok 2015 dle Českého statistického úřadu 28 152 Kč. Lze tedy říci, že mzdové náklady České pošty nejsou vyšší než obvyklé, neboť dosahují 77,6 % průměrné mzdy za ČR.

K námitce navrhovatele na bezdůvodné zahrnutí nákladů na zaevidování přijatých zásilek určených do poštovních přihrádek do systému APOST do kalkulace cen přístupu je třeba uvést, že zadání počtu (dávky) převzatých zásilek od navrhovatele ke vložení do poštovní přihrádky dle Soupisky do systému APOST odpůrcem je nutností vzhledem k zajištění podkladů pro fakturaci služeb. Náklady na zapsání počtu převzatých zásilek do systému APOST vznikají jenom v důsledku zajištění přístupu, tj. kdyby odpůrce služby přístupu neposkytoval, tak by mu tyto náklady vůbec nevznikly. Co se týče norem na pochůzku pracovníka k přihrádkám a zpět, ty jsou vyjádřeny jako průměrná hodnota času potřebného na přemístění zásilek od přepážky k poštovním přihrádkám. V rámci kontroly odpůrce doložil měření pro stanovení těchto norem. Vzhledem k tomu, že je používána průměrná doba a vzdálenost, nemá odpůrce důvod určovat pro předání místo co nejvzdálenější, jak naznačil navrhovatel. V případě malých pošt jsou tyto rozdíly minimální.

Dále navrhovatel zpochybnil správnost výpočtu nákladově orientovaných cen s tím, že původní částky uvedené v záznamu byly účelově nadsazeny. K tomu je třeba uvést, že jednotlivé náklady byly stanoveny na základě výpočtu a vlastních zjištění kontrolního orgánu při prováděné kontrole a nebyl důvod k jejich nadhodnocování, naopak je v zájmu navrhovatele tyto náklady minimalizovat.

K námitce navrhovatele ohledně údajných záporných nákladů na vedení databází, kdy databáze generují odpůrci zisk ve formě úspor za minimalizování nákladů spojených s dodáním zásilek, je třeba uvést následující. Ekonomie nezná pojem záporné náklady. Obecně náklady znamenají vyjádření peněžní hodnoty všech spotřebovaných vstupů při produkci výrobků nebo služeb. V případě databází to znamená nákup hardware a software, instalaci, provoz a údržbu, lidskou práci a čas na zápis záznamů do databáze. Databáze odpůrce mohou vést k úspoře nákladů na doručování zásilek, to však neznamená, že náklady na vedení a provoz těchto databází jsou záporné. Náklady na jednotlivé databáze byly ověřovány v rámci provedené kontroly. Pro přístup k těmto databázím byly kalkulovány pouze náklady, které odpovídaly službám požadovaným v rámci přístupu do poštovní infrastruktury, tj. dosílka, odnáška, odnáška s poštovní přihrádkou, dodávací schránka. Byly kalkulovány pouze náklady na informace o adresátech, kteří mají zřízenou alespoň jednu z uvedených služeb. Náklady na informace o ostatních službách nejsou do výpočtu zahrnuty. Dále bylo v rámci kontroly ověřováno, kolik informací pro čtyři uvedené služby využívá pro svou potřebu odpůrce a kolik z těchto informací je nezbytné poskytnout pro zajištění přístupu dalším provozovatelům. Při kalkulaci nákladů na přístup k databázím se vycházelo z pořizovacích nákladů (ve formě odpisů) a z nákladů na provoz a údržbu. Tyto náklady byly dále rozděleny podle kapacity databáze na záznamy o výše uvedených čtyřech službách. Následně došlo k rozdělení těchto nákladů na jednotlivé provozovatele. V případě kalkulace nákladů dvou přístupujících provozovatelů, tyto byly ještě poníženy procentem vyjadřujícím počet předávaných záznamů o jednotlivých službách. Dále byly zahrnuty náklady na pořízení záznamu (aktualizace) do databáze, tzn. lidská práce vycházející z času v normominutách a podíl režie. Je třeba připomenout, že náklady na pořízení záznamu do databáze o službě dosílka nejsou v kalkulaci zahrnuty vůbec, neboť tyto náklady jsou hrazeny adresátem v maloobchodní ceně služby dosílka, jak vyplývá z ceníku České pošty, s.p.

Při kalkulaci nákladů na přístup k poštovním přihrádkám se vycházelo z předpokladu, že poštovní přihrádky si pronajímají zákazníci, přičemž v ceně tohoto pronájmu jsou zahrnuty náklady na pořízení a opravy a údržbu přihrádek. Kalkulovaná cena přístupu k přihrádkám tudíž zahrnuje čistě náklady pracovníka při obsluze a manipulaci se zásilkami, které jsou předávány v rámci přístupu a jsou vkládány do poštovních přihrádek.

Na základě výše uvedeného byly do nákladů na přístup k prvkům poštovní infrastruktury zahrnuty pouze náklady související s těmito prvky a přístupem k nim, tzn., jiné náklady nejsou do kalkulace zahrnuty.

Podle navrhovatele je databáze pouhým soupisem adres, na které lze (na přání adresáta či z rozhodnutí České pošty, s.p. samé) dodávat zásilky alternativním způsobem, který je mnohem méně nákladným než standardní dodání do bydliště či sídla adresáta. Podle navrhovatele jsou úspory dosažené tímto způsobem mnohem větší než poměrně okrajové náklady na vedení databáze. K tomu je třeba uvést, že databáze jsou vytvářeny především na základě přání adresátů dodávat na jinou adresu než na adresu původní. Náklady na dodání takovéto zásilky jsou stejné jako náklady na dodávání jiných zásilek. Na tvorbu databáze o adresátech odpůrce vynakládá náklady, které nelze považovat za bezvýznamné. Do kalkulace ceny za přístup k databázím byly zahrnuty pouze náklady, které souvisí s tímto přístupem a nikoliv náklady související s dodáním na adresu. Je třeba vzít v úvahu, že databáze je velmi obsáhlá, a přístupující provozovatelé žádají o přístup k údajům o všech adresátech, kteří požádali odpůrce o dodávání zásilek na jiné adresy. Je důležité zmínit, že pokud odpůrce dosáhl úspor nákladů na doručování, promítly se tyto úspory v oddělené evidenci nákladů a výnosů jako nižší náklady na příslušných procesech a aktivitách souvisejících s doručováním. Při kalkulaci ceny přístupu – dodání na adresy uvedené na

poštovních zásilkách, se vycházelo ze skutečných nákladů evidovaných v oddělené evidenci nákladů a výnosů a tím bylo umožněno navrhovateli využít úspor, které dosáhl odpůrce při doručování listovních zásilek.

Podle navrhovatele je pořízení takové databáze adresátů významnou tržní výhodou, kterou odpůrce získal z titulu držitele poštovní licence, proto by se měl odpůrce o svou tržní výhodou alespoň v určitém měřítku podělit se svými konkurenty, kteří sami takovou tržní výhodou získat nemohou, tím by se alespoň v určitém rozsahu vyrovnaly nerovné podmínky, které mezi odpůrcem a dalšími provozovateli existují. Tato úvaha navrhovatele je mylná a nemá oporu v právní úpravě. Především je třeba uvést, že v kalkulaci nebyla zohledněna současná tržní hodnota databáze, ale pouze vynaložené (a v účetnictví zachycené) náklady související s přístupem do poštovní infrastruktury. Současný způsob výpočtu, tedy to, že do kalkulace vstupují skutečně vynaložené náklady odpůrce, umožňuje navrhovateli využívat výhody, které si odpůrce vyjednal např. s dodavatelem HW a SW a dále díky tomu, že se jedná právě o cenu nákladově orientovanou a nikoliv o tržní cenu, která by zohledňovala významnou tržní výhodou takovéto databáze. K nerovným podmínkám na trhu by naopak došlo, kdyby se navrhovatel na využívání prvků poštovní infrastruktury nepodílel a využíval by databázi zadarmo.

Ke smazání záznamu z databáze, které není zpoplatněno, je třeba uvést, že v případě zaslání informace o smazání záznamu se jedná o minimální náklady na odeslání informace, že celý záznam byl vymazán z databáze. Náklady na smazání informace z databáze a odeslání informace o smazání záznamu zanedbatelné v porovnání s náklady, které by musely být vynaloženy na fakturaci v případě zpoplatnění tohoto úkonu. Jiné náklady jsou v případě vytvoření nového záznamu, či aktualizaci stávajícího, probíhají úkony zejména pracovníka pobočky, který záznam zanesl do databáze z papírového formuláře, který vyplňuje zákazník. V případě, že chce navrhovatel tyto záznamy z databáze využívat, měl by se, v duchu předpokladu směrnice o sdílení nákladů, podílet na nákladech na vytvoření a aktualizaci záznamů v databázi. Při této kalkulaci byl zohledněn počet provozovatelů poštovních služeb využívajících databázi, a i zohlednění množství údajů v záznamu relevantních pro přístup do sítě. Podle správního orgánu časová pracnost 40 sekund na pořízení jednoho záznamu uváděná navrhovatelem je nereálná a navrhovatelem nijak neprokázaná.

Do kalkulace nákladů připadajících na jednotlivé provozovatele při pořízení databáze se promítlo využití informací vztahujících se k dané službě jednak pro odpůrce a jednak pro přístupující provozovatele, tzn., náklady databáze byly dále sníženy podle počtu řádků a sloupců, které jsou nezbytné pro přístup k poštovní infrastruktuře. Jinými slovy, řádky a sloupce, které obsahují informace navíc, nebyly do kalkulace nákladů na přístup k databázi promítnuty. Do kalkulace tedy nebyly zahrnuty náklady na informace, které se nachází v databázi, ale nejsou pro přístup relevantní, resp. slouží jen pro potřeby odpůrce. Odpůrce vede databázi adresátů, která obsahuje údaje o zřízených službách dle formuláře „Opatření adresáta“, který je přístupný též na adrese:

https://www.ceskaposta.cz/documents/10180/461522/zadost_opatreni.pdf/0c046afe-0cbf-422f-8809-6059cf893cd0. Tento formulář obsahuje deset služeb, které si adresát může zvolit. Záznam o tom, které konkrétní služby adresát má a v jakém časovém období, je pak zanesen do elektronické databáze. Podle zákona o poštovních službách mají přístupující provozovatelé nárok na přístup jen k některým z těchto služeb (dosílka, odnáška, odnáška s poštovní přihrádkou, dodávací schránka). Jedná se o čtyři služby z deseti ve zmíněném formuláři, proto do kalkulace nákladů na přístup byly zahrnuty pouze náklady související se záznamy o těchto čtyřech službách. Dále byly zohledněny jen ty informace v záznamech o těchto čtyřech službách, které jsou potřebné pro přístup do infrastruktury, tzn. ostatní informace, které mají jen doplňující charakter použitelný jen pro odpůrce (např. kód objektu) nebyly v kalkulaci vyčísleny. Pro navrhovatele a pro přístup do poštovní infrastruktury jsou relevantní informace o adresátovi, jeho adrese, používané službě a době platnosti služby.

Z tohoto důvodu nebylo kalkulováno s náklady na zapsání doplňujících, pro navrhovatele nerelevantních informací v záznamu.

K přenosu databází pomocí e-mailu či FTP hostingu je třeba uvést, že předmětem kontroly nebyl způsob přenosu databází určených pro přístup k poštovní infrastruktuře. Účelem kontroly bylo stanovení nákladově orientované ceny za přístup k jednotlivým prvkům poštovní infrastruktury, tudíž v případě databází byly kontrolovány náklady, které souvisejí s přístupem. Způsob přenosu databází je záležitostí ujednání ve smlouvě o přístupu do poštovní infrastruktury. K tomu je třeba uvést, že od počátku projednávání požadovaného přístupu v této části řízení nebyl odpůrcem navržený způsob zasílání databází pomocí e-mailu sporný, resp. navrhovatel takový způsob předání v průběhu řízení nikdy nerozporoval. Proto se v rámci kontroly neřešily náklady spojené s přístupem k databázím přes FTP hosting.

Dle zákona o poštovních službách má držitel poštovní licence umožnit přístup k jednotlivým prvkům již vytvořené poštovní infrastruktury a nemá žádnou povinnost vytvářet infrastrukturní prvky nové. Odpůrce má povinnost zpřístupnit databáze a je povinen ji splnit, způsobem, který uplatňuje pro sebe, nebo který je v případě komunikace „obvyklý“ (běžný, běžně dostupný). Toto e-mail zcela naplňuje, aniž by držitel licence musel vytvářet nové komunikační prvky.

K námitce navrhovatele ke způsobu výpočtu ceny za přístup k prvkům poštovní infrastruktury, a to že navrhovatel, jako přistupující provozovatel poštovních služeb, nemůže v rámci přístupu do infrastruktury hradit jiné náklady odpůrci, protože tyto by odpůrci vznikly bez ohledu na realizaci přístupu do jeho infrastruktury, že musí být již započteny v nákladově orientovaných cenách základních služeb a že je odpůrce dostává kompenzován v rámci financování čistých nákladů, je třeba uvést následující. Jak již vyplývá ze shora uvedeného, do cen přístupu byly kalkulovány pouze náklady přístupu k infrastruktuře a související s prvky infrastruktury. Z definice nákladově orientované ceny přístupu dle § 33 zákona o poštovních službách vyplývá, že musí zahrnovat efektivně a účelně vynaložené náklady pro poskytování (zajištění) služeb přístupu. Jestliže tyto náklady souvisí s využíváním dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku a lidské práce, musejí být zahrnuty do nákladově orientovaných cen za přístup k prvkům poštovní infrastruktury. V opačném případě by byl porušen princip účelnosti vynaložených nákladů a byl by neoprávněně zvýhodněn navrhovatel oproti odpůrci.

K otázce financování čistých nákladů je třeba uvést, že z účtu pro financování základních služeb (tzv. kompenzační fond) se hradí pouze čisté náklady představující pro držitele poštovní licence nespravedlivou finanční zátěž. Jako zatěžující prvek do čistých nákladů nebyly služby přístupu uvažovány. Pro úplnost je třeba uvést, že rozsah služeb poskytovaných navrhovatelem v rámci služeb přístupu, přesahuje rozsah služeb poskytovaných v rámci povinnosti poskytovat základních služby.

V souvislosti s kalkulací čistých nákladů je tak třeba zdůraznit, že odpůrce (Česká pošta, s.p.) je povinen vykazovat samostatně jak náklady související s přístupem, tak tržby za přístup. Základním principem oddělené evidence nákladů a výnosů je to, že náklady nemohou být vykazovány duplicitně. To znamená, jestliže náklady jsou přiřazeny ke službě přístupu a jsou kryty tržbami za přístup, nemohou být uvedeny u základních služeb a současně být předmětem kompenzace čistých nákladů za poskytování základních poštovních služeb.

K požadavku navrhovatele provést důkazy výkazy nákladů a výnosů z poskytování služeb za dodání do dodávacích schrán, za dodání do poštovních přihrádek, za dosílku a odnášku, k prokázání, zda zisk z těchto služeb je přiměřený, je třeba uvést, že náklady a výnosy odpůrce nejsou evidovány v této struktuře. Odpůrce má povinnost evidovat náklady a výnosy dle typů zásilek podle struktury tabulek uvedených ve vyhlášce č. 465/2012 Sb. Adresát v maloobchodní službě dosílka, jak vyplývá z ceníku České pošty, s.p. hradí vícenáklady spojené s dodáním na jinou adresu, než je uvedená na

zásilce, zejména náklady na pořízení záznamu do databáze o službě dosílka. Tyto náklady nejsou v kalkulaci cen přístupu do infrastruktury zahrnuty. Při kalkulaci nákladů na přístup k poštovním přihrádkám Český telekomunikační úřad vycházel z předpokladu, že poštovní přihrádky si pronajímají zákazníci, přičemž v ceně tohoto pronájmu jsou zahrnuty náklady na pořízení a opravy a údržbu přihrádek. Kalkulovaná cena přístupu k přihrádkám tudíž zahrnuje čistě náklady pracovníka při obsluze a manipulaci se zásilkami, které jsou předávány v rámci přístupu a jsou vkládány do poštovních přihrádek. Je důležité zmínit, že pokud odpůrce dosáhl úspor nákladů na doručování do dodávacích schrán nebo formou odnášky, promítly se tyto úspory v oddělené evidenci nákladů a výnosů jako nižší náklady na příslušných procesech a aktivitách souvisejících s doručováním. Český telekomunikační úřad kalkuloval ceny přístupu – dodání na adresy uvedené na poštovních zásilkách, vycházel ze skutečných nákladů evidovaných v oddělené evidenci nákladů a výnosů a tím umožnil navrhovateli využít úspor, které dosáhl odpůrce při doručování listovních zásilek.

Požadavek navrhovatele, aby byl zjištěn počet klíčů k dodávacím schránám, je podle názoru správného orgánu již překonán, neboť odpůrce doložil přípisem ze dne 20. října 2016 požadovaný přehled - Evidenci klíčů k dodávacím schránám podle provozoven, ze kterého vyplývají i počty potřebných klíčů ke všem dodávacím schránám v rámci jednotlivých dep.

K prokázání jednotlivých položek uvedených v záznamu z kontroly ze dne 27. května 2016, je třeba uvést, že veškeré podklady k uvedeným cenám byly předmětem kontroly Českého telekomunikačního úřadu na základě zákona o poštovních službách a zákona o kontrole, kdy kontrolovanou osobou byl držitel poštovní licence/odpůrce. Český telekomunikační úřad jako regulátor poštovních služeb ověřil náklady odpůrce, a je plně v jeho kompetenci, aby posoudil, zda ceny za přístup k poštovní infrastruktuře jsou cenami nákladově orientovanými v souladu s definicí uvedenou v § 33 odst. 5 zákona o poštovních službách. Podrobnosti o nákladech, které jsou zahrnuty do nákladově orientovaných cen a které byly ověřeny v rámci kontroly, jsou obsaženy v záznamu z kontroly ze dne 27. května 2016 a v Dodatku č. 1 k tomuto záznamu ze dne 8. listopadu 2016.

S námitkou navrhovatele, že stanovení ceny za přístup do poštovní infrastruktury dle podílu na trhu je nesprávné a nemožné z důvodu, že správní orgán by musel predikovat celkový počet všech zásilek přepravovaných v poštovní infrastruktuře, a navíc není jasné, z jakých údajů se bude vycházet u cen na rok 2017, správní orgán uvádí, že se s ní vypořádal v rámci odůvodnění cen uvedených v příloze č. 1 – Ceník, v části k dodávacím schránám, kde byla cena za přístup k dodávacím schránám stanovena podle podílu na trhu. V případě, že by byl použit princip dle rovnoměrného rozdělení nákladů „za dodávací schránky“ mezi 3 provozovatele poštovních služeb, pak by byla cena za měsíc za jednu dodávací schránu podstatně vyšší.

K předloženým důkazům týkajícím se maloobchodní ceny výroby klíčů za účelem prokázání nižší ceny výroby klíčů, než byla cena stanovena v Záznamu z kontroly ze dne 27. května 2016, je třeba uvést, že na základě vyjádření jednotlivých stran v rámci správního řízení a na základě dodatečných podkladů vyžádaných od odpůrce a výsledků vlastního šetření byla kalkulace nákladů na přístup k dodávacím schránám a souvisejícím klíčům zpřesněna. Cena klíčů od víka k dodávacím schránám byla zkalkulována tak, aby zohlednila rozdílné pořizovací náklady jednotlivých typů klíčů. U klíčů typu FAB a Fator (dózický) byla použita cena dle skutečné účtenky za pořízení duplikátů těchto klíčů, přičemž tato cena odpovídala ceně obvyklé, zjištěné operativním průzkumem kontrolního orgánu (místní železářství a výroby klíčů, ceny na internetu a porovnávání s průzkumem, který předložil navrhovatel na ústním jednání dne 26. 7. 2016. Jelikož u klíče typu jiný (=Ronis) nebyla doložena žádná faktura ani účtenka za pořízení, provedl kontrolní orgán vlastní průzkum k určení ceny tohoto klíče. Následně byla kalkulace klíčů zpřesněna tak, aby zohlednila rozdílné náklady, které vznikají odpůrci v souvislosti s různými formami předání duplikátů

klíčů. Pořizovací ceny klíčů použité v kalkulaci odpovídají ceně klíčů uvedené v důkazu navrhovatele. Na základě těchto porovnání nebyly zjištěny významné odchylky mezi průměrnou cenou z průzkumu navrhovatele, zjišťováním kontrolního orgánu a doloženými účtenkami odpůrce. K pořizovací ceně klíče byly připočteny náklady na zajištění vyhotovení duplikátu, tj. náklady zaměstnance odpůrce, který zajistí sběr klíčů, odvoz do zámečnictví a předání duplikátů navrhovateli.

K opakující se námitce navrhovatele vyplývající z Doplnění záznamu z kontroly, že náklady na přístup k databázím byly rozděleny pouze rovnoměrně (na tři provozovatele) a dle jeho názoru mělo být zohledněno i využívání těchto databází jednotlivými provozovateli např. dle podílu na trhu, protože podle navrhovatele jsou a nadále budou databáze nejvíce využívány odpůrcem, který z nich také generuje nejvyšší úspory při provozu, jako jediný je navíc schopen inkasovat od adresátů finanční plnění ve spojitosti s těmito databázemi, je třeba uvést, že jednotlivé kroky výpočtu jsou popsány v Doplnění záznamu z kontroly a že navrhovatel z něho vytrhl jen některé části. V tomto Doplnění je uvedeno, že krácení nákladů probíhalo v několika krocích.

1. V prvním kroku správní orgán ověřil celkové náklady na Databázi, tyto náklady jsou rozepsány na stránce 5 Doplnění záznamu (náklady na technickou část) – dále jen „Celkové náklady“.
2. Celkové náklady databáze byly rozděleny podle kapacity databáze, tj. podle poměru všech záznamů v databázi a počtu aktuálně platných záznamů o službách, které souvisejí s přístupem k poštovní infrastruktuře (dosílka, odnáška, odnáška s poštovní přihrádkou a dodávací schránka) – dále jen „Celkové náklady přístupu“. Do kalkulace tedy nebyly zahrnuty náklady na informace, které se nachází v databázi, ale nejsou pro přístup k prvkům poštovní infrastruktury relevantní. Odpůrce vede databázi adresátu, která obsahuje údaje o zřízených službách dle formuláře „Opatření adresáta“ zveřejněného na adrese: https://www.ceskaposta.cz/documents/10180/461522/zadost_opatreni.pdf/0c046afe-0cbf-422f-8809-6059cf893cd0. Tento formulář obsahuje deset služeb, které si adresát může zvolit. Záznam o tom, které konkrétní služby adresát má a v jakém časovém období je pak zanesen do elektronické databáze. Podle zákona o poštovních službách mají přistupující provozovatelé nárok na přístup jen k některým z těchto služeb (dosílka, odnáška, odnáška s poštovní přihrádkou, dodávací schránka). Jedná se o čtyři služby z deseti ve zmíněném formuláři, proto do kalkulace nákladů na přístup byly zahrnuty pouze náklady související se záznamy o těchto čtyřech službách.)
3. Celkové náklady přístupu byly dále rozděleny počtem využívajících provozovatelů (3). – dále jen „Náklady na jednoho provozovatele“.
4. Náklady na jednoho provozovatele byly dále krácené podle využitelnosti údajů (o dotčených službách) pro přístup do sítě. *V Doplnění k záznamu z kontroly je to uvedeno větou: „V dalším kroku se promítlo využití informací vztahujících se k dané službě jednak pro Českou poštu a jednak pro přistupující provozovatele, tzn., náklady databáze byly dále sníženy podle počtu řádků a sloupců, které jsou nezbytné pro přístup k poštovní infrastruktuře.“ Tzn., byly zohledněny jen ty informace v záznamech o předmětných čtyřech službách, které jsou potřebné pro přístup do infrastruktury, tzn. ostatní informace, které mají jen doplňující charakter použitelný jen pro Odpůrce (např. kód objektu) nebyly do kalkulace přístupu zahrnuty.*

Postupem dle bodů 1 – 4 pak byly vyčísleny náklady na jednoho přistupujícího provozovatele.

Z uvedeného jasně vyplývá, že náklady připadající na přistupujícího provozovatele jsou jednoznačně nižší než jedna třetina a největší část nákladů na databázi připadá na odpůrce, protože např. u jeho „třetiny“ nedochází ke krácení podle bodu 4.

Je třeba zdůraznit, že při kalkulaci nákladů na předmětný přístup k prvkům poštovní infrastruktury bylo postupováno transparentně, postup výpočtu je popsán v provedených důkazech, tj. v Záznamu z kontroly ze dne 27. 5. 2016 a v jeho Doplnění ze dne 8. 11. 2016, a nediskriminačně tím, že cena byla kalkulována tak, aby každý provozovatel poštovních služeb platil jen za to, co je pro něj využitelné. Je třeba dále zdůraznit, že přistupující provozovatel bude platit za informaci, a ne za to, do jaké míry tuto informaci využije. Informace z databáze totiž provozovatel poštovních služeb potřebuje bez ohledu na množství doručovaných zásilek.

K návrhu navrhovatele na rozdělení nákladů databáze podle míry využití, resp. podle podílu na trhu, je třeba uvést, že oba přistupující provozovatelé deklarují dodávání poštovních zásilek do 2 kg na celé území České republiky, tedy potenciální zákazníci, kterým navrhovatel hodlá doručovat, jsou z celé ČR. Navrhovatel i odpůrce jsou v tomto rovnocennými subjekty, každý z nich potřebuje k úspěšnému doručování na celém území České republiky úplnou databázi s platnými údaji. Aktuální počet zákazníků na to nemá vliv. *(V této souvislosti by bylo možné uvést příklad dvou taxikářů, kdy každý z nich si ke své činnosti musí pořídit navigaci, a je jen na každém z nich, kolik zákazníků obslouží.)* Z výše uvedeného tedy plyne, že není přímá souvislost mezi počtem zásilek a databází s informacemi o adresátech.

K námitce navrhovatele, že náklady na vytvoření a údržbu předmětných databází jsou v současnosti rozpuštěny v ceně poštovních služeb poskytovaných odpůrcem, je třeba uvést, že tyto náklady jsou a musí být v současnosti rozpuštěny v cenách nyní poskytovaných služeb odpůrcem, protože odpůrce dosud neposkytoval službu přístupu k jednotlivým prvkům poštovní infrastruktury. Podle oddělené evidence nákladů a výnosů, kterou je podle § 33a zákona o poštovních službách povinen držitel poštovní licence vést, musí být náklady přiřazeny k těm službám, které držitel aktuálně poskytuje. Výsledky této oddělené evidence nákladů a výnosů odpůrce předkládá každoročně Českému telekomunikačnímu úřadu, který je využívá mimo jiné ke kontrole nákladové orientace cen základních služeb. V okamžiku poskytnutí přístupu do poštovní infrastruktury se část nákladů v oddělené evidenci nákladů a výnosů dnes alokovaných na poskytované poštovní služby přesune do nákladů na přístup k poštovní infrastruktuře (viz řádek 38 tabulky č. 3, která je přílohou vyhlášky č. 465/2012 Sb.). Držitel poštovní licence musí v nové situaci znovu vyhodnotit, zda plní povinnost nákladové orientace cen základních služeb. Český telekomunikační úřad pak má pravomoc kontrolovat, zda zisk na základní služby nebo služby přístupu k poštovní infrastruktuře není vyšší než přiměřený.

K námitce navrhovatele, že Český telekomunikační úřad žádným způsobem nezdůvodnil, proč při kalkulaci nákladů za přístup aplikoval právě tento model, resp., jak zajistil jeho kompatibilitu s požadavky § 34 odst. 8 zákona o poštovních službách, je třeba uvést, že základní principy kalkulace nákladů jsou popsány v provedeném důkazu - Záznamu ze státní kontroly str. 1 a str. 2. Z tohoto podrobného popisu je zřejmé, že součástí ceny jsou skutečně vynaložené náklady, které byly podle zásad vedení oddělené evidence nákladů a výnosů a podle schválených pravidel (viz Rozhodnutí o pravidlech) odpůrce přiřazeny na ty prvky poštovní infrastruktury, které se využívají pro přístup k poštovní infrastruktuře.

K námitce navrhovatele, že nesouhlasí s tezí, že při stanovení nákladů na přístup k jednotlivým databázím nemají být zohledněny výnosy, které odpůrce z každé této databáze získává, a naopak žádá, aby tyto výnosy byly do kalkulace ceny za přístup započítány. Nutno opět odkázat se na definici nákladově orientované ceny uvedenou v § 33 zákona o poštovních službách. Nákladově orientovanou cenou se rozumí cena, která zahrnuje efektivně a účelně vynaložené náklady a přiměřený zisk a která se stanovuje tak, aby zajistila návratnost investic v přiměřeném časovém období a zohlednila příslušná rizika. Základem pro stanovení ceny jsou tedy náklady, nikoli výnosy.

Je třeba zopakovat, že při kalkulaci nákladů na přístup k poštovní infrastruktuře bylo reflektováno na ustanovení Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/6/ES, kterou se

mění směrnice 97/67/ES a zákona o poštovních službách. Poštovní směrnice v článku 11a popisuje, že členské státy zajistí přístup pro prvky poštovní infrastruktury za transparentních a nediskriminačních podmínek. V úvodu směrnice (bod 34) se zmiňuje sdílení nákladů (cost sharing) v souvislosti se zabezpečením efektivní hospodářské soutěže. Hledisko efektivního fungování hospodářské soutěže sledoval Český telekomunikační úřad i v případě určování cen přístupu. Pokud by byly zohledňovány výnosy získané na maloobchodním trhu při výpočtu velkoobchodní ceny přístupu na velkoobchodním trhu, mohl by tento postup nepřiměřeně zasáhnout do fungování hospodářské soutěže na maloobchodním trhu, zvýhodnit tak alternativního provozovatele. Tímto zásahem by mohl být narušen rovný přístup obou konkurentů k vytvoření maloobchodního produktu (doručení zásilky).

K námitce navrhovatele, že odpůrce využívá dodávací schránky i k distribuci letáků (neadresných zásilek), přesto odpůrce zároveň navrhuje, aby přistupující provozovatelé nemohli do jeho dodávacích schrán letáky vkládat, správní orgán uvádí, že podle § 34 zákona o poštovních službách se přístup k prvkům poštovní infrastruktury vztahuje pouze a výhradně na poskytování poštovních služeb dalšími provozovateli, jak bylo uvedeno výše. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že správní orgán je oprávněn rozhodnout jen o právech a povinnostech stran sporu, které se týkají poštovních služeb, neadresné zásilky (letáky) svým charakterem (nemají uvedeného konkrétního adresáta s jeho adresou) nelze proto zařadit mezi zásilky podléhající režimu zákona o poštovních službách. Podle správního orgánu však nic nebrání tomu, aby si navrhovatel s odpůrcem dohodl možnost vkládání neadresných zásilek do dodávacích schrán.

Navrhovatel dále namítal, že příspěvek na údržbu dodávacích schrán nelze dělit podle podílů na jejich výnosech, nýbrž podle frekvence užívání, tj. např. podle počtu adresných a neadresných zásilek do nich vkládaných. Navrhovatel proto žádal, aby odpůrce doplnil informaci o tom, kolik adresných a neadresných zásilek v roce celkem 2016 dodal do dodávacích schrán a zároveň kolik činily jeho výnosy z této činnosti. Následně by podle navrhovatele měla být tato informace zohledněna při realokaci nákladů na provoz dodávacích schrán, stanovení koeficientu za distribuci neadresných zásilek a případně změnit svou dosavadní kalkulaci výpočtu přístupu k dodávacím schránám. K této námitce je třeba konstatovat, že údaje o počtu neadresných zásilek (s výhradou, že tyto zásilky nesleduje režim zákona o poštovních službách) ani údaje o počtu poštovních zásilek dodávaných do dodávacích schrán nejsou samostatně sledované v údajích předávaných Českému telekomunikačnímu úřadu ve formuláři CP15, tudíž i případně sdělené údaje odpůrcem by nebyly ověřitelné. Podrobný postup při stanovení nákladů na dodávací schránky je zdůvodněn v části odůvodnění rozhodnutí týkající se cen uvedených v příloze č. 1 Ceník a je ve svém principu založen na rovném a nediskriminačním přístupu. Navrhovatelem požadované doplnění by ke změně přístupu nevedlo.

K námitce navrhovatele, že i Český telekomunikační úřad pro svoji potřebu potřebuje znát polohu všech využívaných dodávacích schrán, je třeba uvést, že odpůrce používá dodávací schránky ve dvou typech případů.

V prvním případě se jedná o místa, kam není podle § 16 vyhlášky č. 464/2012 Sb. povinen dodávat. Těchto míst bylo v ČR v roce 2015 celkem 92, přičemž pro 38 z nich bylo využíváno dodávání prostřednictvím dodávací schránky. Informace o jejich počtu je Česká pošta, s.p. povinna zveřejnit podle vyhlášky č. 464/2012 Sb. což plní viz adresa <https://www.ceskaposta.cz/o-ceske-poste/profil/zakladni-informace>). Informaci o těchto místech je Česká pošta, s.p. povinna rovněž zpřístupnit na svých internetových stránkách, a to podle § 26 písm. a) vyhlášky č. 464/2012 Sb. jako Seznam míst bez doručovací služby, což také plní, a to na adrese - <https://www.ceskaposta.cz/ke-stazeni/zakaznicke-vystupy>). Jedná se tedy o veřejně dostupné informace. Pro ověření takových míst si může Český telekomunikační úřad v případě potřeby vyžádat další doplňující údaje o takovém místě.

Zbývající (podstatně větší) skupinu představují dodávací schránky zřízené na základě dohody mezi Českou poštou, s.p. a adresátem o tomto způsobu dodání. V těchto případech by jinak Česká pošta, s.p. byla povinna dodávat až na adresu uvedenou na zásilce, ale na základě dohody s adresátem mu poštovní zásilky dodává do dodávací schránky. Tyto případy však nejsou Českým telekomunikačním úřadem nijak regulovány, a tedy ani kontrolovány, proto nepotřebuje informaci o rozmístění všech dodávacích schrán. V případě potřeby si může vyžádat údaje v konkrétní věci.

S námitkami odpůrce uváděnými v průběhu správního řízení se správní orgán vypořádal na začátku odůvodnění svého rozhodnutí (za hvězdičkami) a v rámci konkrétního odůvodnění úprav v Dodatku č. 1. Další tvrzení a navržené důkazy stranami sporu, se kterými se správní orgán v tomto odůvodnění rozhodnutí výslovně nevypořádal, nepovažoval v daném sporu za relevantní, a proto se jimi podrobněji nezabýval.

Dále je třeba doplnit, že předmětem sporu byl přístup k prvkům poštovní infrastruktury, se kterým nebyly na stranách účastníků řízení dosud žádné zkušenosti. Dosud nebyla uzavřena žádná smlouva o přístupu, která by tuto problematiku řešila a ani odpůrce dosud nezveřejnil referenční nabídku s uvedením podmínek, za jakých bude přímý přístup dalších provozovatelů k předmětným prvkům poštovní infrastruktury realizován. Jak se ukázalo, tak navrhovatel ve svém návrhu požadoval více součinnosti od odpůrce, než vyplývá z povinností stanovených v § 34 zákona o poštovních službách (přístup ke službě přepravy z SPU do dep/dodacích pošt a službě třídění).

K části II. výroku rozhodnutí, týkající se náhrady nákladů řízení správní orgán uvádí s ohledem na skutečnost, že nebylo možno návrhu navrhovatele plně vyhovět, a to jak v řízení o části věci, jak vyplývá z rozhodnutí o Smlouvě o přístupu ze dne 13. 1. 2015, ani z tohoto rozhodnutí o zbývající části věci, a protože nelze posoudit, kdo měl ve věci větší úspěch, nezbyvalo, než rozhodnout ve smyslu § 141 odst. 11 správního řádu tak, že se náhrada nákladů řízení žádnému účastníku řízení nepřiznává a že každý účastník řízení si nese své náklady, které mu s tímto řízením vznikly.

Na základě uvedeného jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích tohoto rozhodnutí

Poučení

Proti rozhodnutí lze podat rozklad ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí k Radě Českého telekomunikačního úřadu, prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu.

Rozklad je možno učinit písemně na adresu: Český telekomunikační úřad, odbor legislativní a právní, pošt. přihrádka 02, 225 02 Praha 025, nebo ústně do protokolu. Písemné vyhotovení rozkladu se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis.

Rozklad lze podat rovněž přímo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats nebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, kdy účastník disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

Ing. Mgr. Jaromír Novák
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu